

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA

Per J. C. M.

IOSEPHI IV- DAEORVM DOCTIS- SIMI AC DISERTISSIMI, QVÆ AD NOSTRAM ÆTATEM PERVE- nerunt omnia, nimirum:

*DE ANTIQVITATIBVS IVDAICIS LIBRI XX. QVI-
bus Iosephi per ipsum conscripta, est adiecta: De bello Iudaico VII.
Contra Apionem II. De superiorationū siue de Machabæis I. Anse-
bacin Latinum sermonem translata, & ad exemplum Gra-
ci Codicis accurate distincta.*

NVNC VERO CHRONOLOGIA AD CAPVT VNIVS-
cuiusque folii, cum ex veterum tum recentiorum scriptorum Commen-
tariis, cumq; scholiis necessariis, recens concinnata.

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME EDITA, ET
amenda, quibus scatebant plurimè, repurgata

IMPRESSVM FRANCOFVRTI AD MOENVM,

M. D. XCIX.

E. S. B.
MÜNCHEN

7W12413

AMPLISSIMÆ DIGNITATIS VI- RO, DOCTRINA SAPI- ENTIAQUE ET MVLTORVM

vſu præſtantiffimo Dn. ERASMO NEVSTETTERO,
cognomento STVRMERO, Præpoſito Comber-
genſi, Eccleſiarum Bamberg. & Herſipol. Ca-
nonico, &c. Equiti Franco,
S. P. D.

*V*M Fl. Iosephi illa à Sigismundo olim
Gelenio, V. Cl. latine edita opera denuo
typis hic elegantioribus minoribusq; ad-
ornanda curassem, non modo ad noua hu-
ius editionis laudem interesse putabam, si tua, Antistes
optime, inscriberem ea reuerenda amplitudini, sed &
fore persuasum mihi erat, ut in nomine tuo firmissi-
mum esset situm ipsis aduersus iniquiores Criticorum
calculos præsidium, tantoque venirent amabiliora, et-
iam quo prodeunt ornatiora. Equidem reuerendam
Amplitudinem tuam, honoribus atateque præiectam,
non ignorabam negotiis assidue grauioribus distineri,
& curis occupari maioribus. Itaque interpellare eam,
atque has illi opinione multorum inanes, quasi merces
obtrudere primum verebar. Verum ubi reuerend.
Amplitudinis tue ingenium humanitatemque animo
intuerer, ad tuamque multorum annorum in fouendis
literarum studiis consuetudinem mentem referrem, ni-
hil metui, à tuo vnus ipse ut patrocinio excluderet, sum-
maque ut liceres obseruantia erga te mea libri recentis

inſcriptione ſatisfacere, nimirum cum ſummiſſa id erga te affectionis ſit argumentum, non animum meum hoc ex munuſculo, ſed munuſculum ex animo meo aſtimabis, reſpecturus ſcilicet non quid reueren. Amplitudinis tua dignitas poſtulet, ſed quid mea poſſit tenuitas.

Gentis id tua proprium eſt, artium opt. curam ſuſcipere, paſſimque iacentibus diſciplinis opem ferre, & hoc genus munuſculorum non aſpernando οὐχ ἥττον οἷα δαι φιλάνθρωπον εἶναι, ſecundum Artaxerxem Perſarum regem, τῷ μεγάλῃ διδόναι τὸ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς. Exempla maiorum tuorum vetuſtiora non adducam, uno iam propinquo tuo Daniele Stibaro contentus, quo in Germania olim tum amico homines docti, tum patrono uſi nomen eius & egregia in Rempub. merita, per orbem terrarum ſcriptis celebrarunt immortalibus. Ille Herbipolenſis Eccleſia columen, Reuerendi collegii ſplendor, totius orientalis Franciæ decus Muſis errantibus, ceu illuſtrem de editiore ſpecula facem prætendens iter ostendebat & hoſpitium, earumque conſuetudine in omni vita ſua delectatus, ſubueniebat egentibus, afflictas excitabat. Tuam ille indolem, & maiores ætate ad virtutem impetus cum animaduertetet, à prima te pueritia ſingulari amore complexus eſt, tuamque te olim familiam illuſtraturum auguratus, in aula ſua moribus & literis expolitum, ad ſui imitationem, & quaſi imaginem totum effinxit. Adoleſcens igitur cum aliquam latinæ iam lingua facultatem conſecutus, cogitationes tuas omnes ad maiores in ſtudiis progreſſus conuertiffes, autoritate illius Louanium, atque in eminentiores cum Gallia tum Italia deinceps Academiæ proſectus es, ubi tuum te ingenium, tui te mores ita liberalium diſciplinarum, & Iuris utriuſque Profeſſoribus, cæterisque uiris quibuſ-

cum vixisti praestantissimis, commendarunt, ut incredibili eos studio tui incenderes.

Praclaram vero eruditionem tuam, tot partam vigiliis & peregrinationibus, ubi bene viuendi consuetudine confirmasses, & tui illius, quem dixi, propinqui de te opinionem comprobaret euentus, insignes patria tibi eximia, tum rerum cognitione, tum linguarum peregrinarum facultate prae dito, honores tribuit, & campum, in quo virtus tua excurreret, aperuit latissimum. Impendebat tremenda communi patria, cum odiis capitalibus aucta, tum dissidentia inuidiaq; confirmata perturbatio, & tempora omnibus prope Reipub. membris conuulsis, & quasi luxatis multiplici iam tum calamitate grauida esse videbantur. Istum igitur quasi partum modis omnibus auertere cupientes, Ecclesiarum tum Bambergensis, tum Herbiopolensis Proceres, acerrimo in astimandis hominum morib. iudicio praediti, singulari te studio collegam ascuerunt, atque ita affecti, ut quae virtuti pramia debentur libentissime persoluant, eximiis te sacerdotiis collocupletarunt, ad quos scilicet honorum gradus non illorum te fauor, sed excellens ingenium tuum euexit.

Tum vero Magistratus, quod aiunt, virum indicauit, & quae cum voluntatis tum industria tua esset praestantia ostendit. Quot subiisti enim pro communi patria tempestates? quantis saepe laboribus es perfunctus? dum eo consilia tua omnia, omnes cogitationes conuertis, quae ratione simultatum illa ac dissidiorum procellae, quae infestare nos multis ab hinc annis ceperunt, vel auerti penitus, vel ita saltem sustineri possint, ne salutem populi in discrimen adducant. Itaque obcundis saepe legationibus, multisque periculis diffi-

cultatibus superatis, demonstraſti tuam te ſalutem poſtēriorem ſalute communi ducere. Quare ſibi cum ſolidam peperit gloriam, tum reuerendā amplitudinem tuam ad ſublīiores quoq; honorum gradus extulit.

Inſignis Comburgenſ. Eccleſia te Decano annis pluribus quam triginta aquabili proſpera que fortuna uſa nunc eodem te floret Præpoſito. Annuos ibi reditus maiorem in modum auxiſti, ædificia magnifica picturis exornata artiſcioſiſſimis extruxiſti, Bibliothecam optimorum, manuſcriptorum etiam, librorum copia inſtructam aperuiſti, ſuſpiciendum ad omnem poſteritatem meritorum tuorum monumentum. Cumq; nihil ſit difficilius, quam rebus ſecundis, atque ad voluntatem noſtram fluentibus ſeruare conſtantiam, & ſic uti fortuna, ut beneficentiæ non arrogantiæ facultatem dediſſe videatur, in ſublīmi dignitate iſta, rerumque omnium abundantia, nunquam reuerenda ampl. tua efferri, nunquā commoueri, nunquam ad ſe ipſam referre quicquam, ſed cuncta Deo, perenni bonorum fonti, aſcribere viſa eſt, neque ſuo unquam ſe rectius officio perfuncturum exiſtimauit, quam de communi hominum ſocietate bene merendo.

Imprimis vero cum, ut ait ex Ennio M. Tullius, benefacta male locata malefacta ſint, reuer. ampl. tua liberalitatem commendat eorū, quos beneficiis afficiendos cenſes delectus. Beneficia enim illa temeraria, in quibus neq; dignitas accipientium, neq; iudicium conferentium agnoſcitur, nullam exiſtimas laudem mereri. Illis igitur potiſſimum reuer. amplitudinis tue benignitas rem familiarem aperit, quos vita morumque probitas à cætera clientum turba diſtinguit, quiq; ingenio præſtantes ſuos iam ſtudiorum edunt fructus.

Assentari nescio, & ut sciam, non volo, neque reuer. amplitudinis tua seruis auribus. Astipulatur in scriptis hominū vox eruditissimorum, qui aternis ingenii monumentis virtutum tuarum exempla ad posteritatis memoriam transmittunt. Quid referam enim illustria illa Germania lumina Lotichium, Posthium, Rudigerum, Melissum, Modium? quorū splendida iampridem, & plena venustatis poemata reuerenda amplitudinis tua nomen in omnes ubi humanitas colitur partes Europa dissiparunt.

Non igitur grauate reuer. amplit. tua, cum eruditorum neminem à suo congressu atq; sermone unquam exclusit, sed sui copiam adhuc fecerit omnibus, erga Iosephum hunc nostrum patroni partes suscipiet, & quā alios, eadem & ipsam benignitate complectetur. Etenim nulla reuer. amplitudini tua res adhuc esse potuit tanti, ut ullam putaret voluptatem ea cum voluptate esse conferendam, quā legentes scribentesve afficimur Legere memini me factos à reueren. amplitudine tua versiculos canoros & concinnos, illustria ingenii studiorumque tuorum argumenta. Herbipolensis igitur Ecclesia tibi septem iam annis Decano cum sublimiores ante oculos honores obuersaretur, ultro ea te dignitate abdicasti, dignusq; ea, ut eras, videri maluisti, quā eadem gerenda occupatus à studiis humaniorib. diuelli. Ostendisti scilicet, virtutem magis ipsam te diligere quā virtutis insignia. Vere igitur, secundum Posthium nostrum,

*Tu contemnendo quæ alii mirantur & optant,
Esse animo ostendis cuncta minora tuo.*

Istud igitur, Antistes amplissime, historia sacra cōpendium, 4035. annorum gesta vno volumine comple-

Etens suscipe, &, quoniam consuetudine virorum illustrium delectaris, cum Regibus hic & Principibus, cumque prudentissimis Rerum publ. gubernatoribus, imo cum Deo ipso, loquere.

Pradicari vero à me hic aut commendari autorem non est necesse, ipsa eum hæc opera commendant, &, quod dici solet, αὐτὸ τὸ ἔργον artificem demonstrat, neq; etiam notissima illa multis in locis commemorata ab aliis Historia præconia, ne actum agerem, hic retexenda putavi. Quod igitur restat, Deum Opt. ter max. qui reuer. Amplitudini tuæ istam mentem dedit atque auctoritatem, oro toto pectore, ut tuum communibus studiis patrocinium velit esse maxime diuturnum, annosq; tuos aquet cum iis bonis, quæ in te contulit summa. Vale. Data ex ædibus meis Francofordiæ ad Mænum, Calend. Febr. Anno M. D. XC.

Reuerendæ Amplitudinis tuæ

obseruantissimus

Sigismundus Feyerabend,
ciuis & Bibliopola
Francofordensis.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE IVDÆORVM CONTRA

Apionem Alexandrinum, ad Epa-
phroditum,

LIBER I

OPERA SIGISMVNDI GE-
lenii restitutus.

SUFFICIENTER, vt arbitror, & per libros Anti-
quitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus
eos, aperni de nostro genere Iudæorum, quia & ve-
tustissimum est, & primam originem domesticam ha-
bit. Quinque millium enim annorum numerum
historiam continentem, ex nostris sacris libris Græ-
co sermone conscripsi. Quoniam vero multus video,
respicientes blasphemiam quorundam insane prolatam: & ea quæ à me
de Antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium
nostrum esse genus, eo quod nulla memoria apud Græcorum nobiles
historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his ar-
bitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere: & derogan-
tium quidem, vesanum spontaneumque increpare mendacium, alio-
rum vero ignorantiam pariter emendare: vniuersosque de nostra an-
tiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Vtar autem
in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide
digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemæ de nobis atque falla-
citer conscribere aliqua, per semet ipsos conuictos indubitanter osten-
dam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græ-
cis historiis gentis nostræ fecere memoriam: necnon & eos, qui de nô-
bis scribere voluerunt nescientibus, aut nescire simulantibus indicabo.
Primitus itaque satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus an-
tiquis, Græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse
veritatis integritatem: nobis autem & aliis hominibus non esse cre-
dendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapro-
pter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsius rebus iustitiam
ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (vt ita dicam)
nuperq; facta cognoui: hoc est, fabricam ciuitatum & adinventiones
arrium conscriptionesque legum: cunctarumque rerum iunior apud
eos est historia diligenter conscribendæ. Apud Egyptios autem, atque
Chaldæos & Phœnicias (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi
fatentur, res gestæ antiquissimam & permanentem habent memoriæ
traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquam aeris
corruptioni subiaccent: & multam prouidentiam habuere, vt nihil

*Antiqui-
tatum hi-
storia
quinque
millium
annorum.*

*Causa im-
pulsiva co-
scribendi
hos libros.*

*Omnia
Græcorū
noua: a-
pud Egy-
ptios autē
& Chal-
dæos, &
Phœnicias
res gestæ
antiquis-
simæ ha-
bent me-
moriam tra-
ditionem.*

horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum vero regionem innumeræ corruptiones inuadere, rerum memoriam delentes. Qui autem novas constituentes conuersationes, omnium se primos esse credere, sciant quia etiam sero vix naturam potuerunt agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare seruata conscriptionem, neque in templis, neque in publicis anathematibus: quando etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa quaestio atque contentio facta est, vtrum literis vsi sint: & magis veritas obtinuit, quod vsus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neque hunc literis suum poema reliquisse: sed cantibus memoria referuatum, postea fuisse compositum, & propterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post hunc quicumque alii fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de celestibus ac diuinis primitus apud Græcos sunt Philosophari, id est, Pherecydem Syrium, & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer consentunt, Aegyptiorum & Chaldaeorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudicantur, ita vt vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile, vt tali fastu turgant Græci, tanquam soli sciant vetera, & veritatem eorum exacte tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus facillime discat, quod neque firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod vnusquisque opinatus est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguant, & valde contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse superfluis, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellenicus ab Acusilaos de genealogiis discrepat, & in quantis Hesiodum corrigat Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellenicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum vero Timæus, Timæum qui pestillum fuisse, Herodotum vero cuncti: sed neq; de Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neq; rursus de Atticis hi qui Artidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulerunt, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuibusq; rebus, quando de militibus Persica, & his quæ in ea sunt gesta, tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsisse videatur. Causæ vero huius dissonantiæ multæ forsitan & aliæ quærere volentibus apparebunt. Ego vero duabus quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primo dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hos etenim præcipue & errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neque apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinæque cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicis sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim

Græcorum
regionem
innumeræ
corruptiones
inuadere.

Phœnices
& Cadmo
Græcorum
literarum
inuadentes.

Apud
Græcos
nulla conscriptio,
poemate
Homeri
vetustior.

Thucydides
scrupulosissima
sui temporis
historiam
conscripsit.
Causa diuersitatis
apud Iudæos.

*Altera di-
versitatis
causa ap-
ud Gra-
ecos histo-
riogra-
phas.*

*Vera histo-
ria indi-
cium.*

*Proposio
quam tra-
dendam
sumis Io-
sephus.*

*Ordo pon-
tificum ap-
ud Iuda-
os quia su-
erit.*

*Pontifices
apud Iu-
daeos a duo-
bus milli-
bus annis
denomina-
ti filii a-
patre con-
scripti
sunt.*

*Duo & vi-
ginti libri*

isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla praeponeretur, qua & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se praeparabant, non studium veritatis exhibuerunt: licet hac promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui vero ad fabulas sunt conuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alii semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historiarum nimis aduersum est. Verum siquidem historiarum indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atque conscribant. hi vero cum quaedam aliter conscriberent quam alii, tunc se putabant omnium veriores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Graecis oportet: non autem de antiqua historiarum veritate, & maxime de rebus propriis vniuscuiusque prouineis. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophantur: Chaldaei vero apud Babylonios: & quia praecipue Graecis immixti, vsu sunt Phoenicis literis, circa dispensationes vitae, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc putato. De nostris vero progenitoribus, qui eandem quam praedicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potentem) pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia vsque ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabimur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione praeparatos, ad haec exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumque consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inipicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudaea: sed vbicumque nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum, hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocumque terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptae, & antiquorum progenitorum, quicumque huius rei testimonia praeuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebro factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quincilius Varus, & praecipue nostris gesta temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas consciunt, & probat mulieres, quae relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium vero integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filii à patre conscripti sunt. His autem qui praedicti sunt, si quid praeuaricerentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sacificatione fungantur. Recte siquidem, potius autem necessarie, cum neque conscribendi potestas omnibus data, neque vlla sit in descriptione discordia: sed solummodo prophetis antiquissima quidem & vererrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscantibus, alia vero suorum temporum, sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibi inter repugnantes: sed solummodo duo & viginti libri, habentes temporis rotius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum

ergo quinque quidem sunt Moseos qui natiuitates continent, & humanæ generationis traditionem habent vsque ad eius mortem. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte vero Moseos vsque ad Artaxerxem Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, prophetarum suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui vero quatuor, hymnos in Deum, & vitæ humanæ præcepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe vero vsque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habita, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsi operibus quemadmodum nos propriis literis credimus: tanto namque seculo iam præterito neque adiciere quicquam aliquis, nec auferre, nec transformare præsumptum. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Iudæis, hæc diuina dogmata nominare, & in his vtique permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Iam itaq; multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinuerunt, ne vllum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Græcorum aliquid tale perpesius est? quando neq; fortuitam sustinere lesionem, volunt; licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hæc esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident præsumentes de his rebus conscribere, quibus neq; ipsi interfuerunt, neq; credere scientibus acquiescunt. Deniq; de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quædam pauca cõponentes, impudenter semetipsos videntur historiarum nomine iactitare. Ego vero & de omni bello, & quæ ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galilæorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem vt caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, vniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem vincum: postea vero solutus cum Tito ab Alexandria propter obsequium Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, vniuersa cum diligentia describebam. Et ea quæ nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integris intelligens disponebam. Deinde Romæ tempus vacationis habens, omni iam negotio præparato vsus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Græcam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, vt primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis vero nostrorum etiam eos venum dedi, qui Græca eruditione videbantur imbuti, quorum est Iulius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem vniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non disimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam committissem aut prætermissem. Quidam vero prauis homines derogare mex historiæ sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, & accusationis insperatæ atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem aliis rerum veracium traditionem, ipsum prius hæc nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego præcipue circa virumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros, (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essent gene-

Græcorum cum Iudæis comparatio.

De bello Iudæico quidam historiarum conscripserunt.

Iosephus bello Iudæico semper interfuit.

Iosephus Romæ beati Iudæici historiarum conscripserunt.

Iosephus libros suos plurimum vnum de dis.

Iosephus libros quidam blasphemant.

re sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam vero belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum vero inspector existens: & omnino eorum quæ dicta vel gesta sunt nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Quilicet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quod conscriptio rerum apud barbaros potius solennior, quam apud Græcos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Græcis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus, neque mercimoniis gaudemus, neque per hoc alterutris peregrinationibus fatigamur. Sed nostræ ciuitates procul à mari sitæ sunt: regionemque vberimam possidentes, in ea assidue laboramus, præcipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumque custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Græcorum: sicut Ægyptiis mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemque habitatoribus Phœniciz maritimæ, studentibus circa contractus, atque negocia amore pecuniæ requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alii vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negotiationem ad Græcorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Ægyptii, & omnes à quibus ad Græcos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medi vero postea atque Persæ palam in Asia regnauerunt, & vsque ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thracæ autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino vniuersi iuxta mare vel orientale vel helperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui vero superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiam circa Europam contigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestatem, tantaque bella conficiente, neque Herodorus neque Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquam mentionem, sed sero tandem & vix ad Græcos peruiit eorum venite notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut vnam ciuitatem esse arbitrantur Iberos, qui tantâ partē occidentalis terræ noscuntur inhabitare. Et mores eorū, qui neque fiunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa vero ignorantiz veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alii retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita diffusa procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Græcorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicinæ regionis adducerent antiquitatis suæ? Igitur & ego hoc conabor efficere. Ægyptii enim & Phœnicibus præcipue

*Duo de
quib. agit
Iosephus.*

*Filiorum
apud Iu-
daos edu-
catio.
Nihil fu-
it anti-
quis tem-
poribus,
quod faceret
Iudæis
commer-
cium Gra-
corum.*

*Romano-
rum noti-
tia sero ad
Græcos
peruenit.
Histori-
graphi
quidā His-
paniam
vnam tā-
tummodo
esse ciuita-
tem arbi-
trati sunt.
Argumē-
ta, Iudæo-
rum gen-
t antiquius
Græcorū
genere.*

testibus vtar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Ægyptij, Phœnicum vero Tyrij. De Chaldæis autem nequam hoc dicere poterō, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudæorum. Cum vero fidem de his præbuero, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudæorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquitur in Iudæis nobis faciendæ contentionis. Inchoabo autem primum à literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere vir Ægyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paternæ religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Ægyptiacis ignorantie mentitum. Is Manethon in secundo Ægyptiacorum hæc de nobis scripsit. Ponam vero etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine. sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in provincia castra metati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterque ceperunt: & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes vero prouinciales inimicissime se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum vero & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissime vero & vnum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioreque prouincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes muniuit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communivit, collocans ibi multitudinem armatorum, vsque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quatuor & quadraginta annis, Bzon nomine. Post quem alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Dein de Apochis, vnum & sexaginta & Ianias quinquaginta, & mensibus novem. Post omnes autem Assis nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime Ægypti radice[m] amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hyclos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam Regem significat: Sos vero pastorem sine pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hyclos quidam vero dicunt eos Arabas esse. In aliis autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Ægyptiaca lingua, & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historiz antiquæ conueniens. Nos e:go quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Ægyptum ait annis vndecim & quingentis. Post hæc autem Regum Thebaidis & Ægypti reliquæ factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege vero cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores, & aliam quidem vni-

Manetho, Ægypti historographus.

Saltis Ægyptius in sua potestate regit. Saite ciuitas ad orientem Bubastis fluminis posita.

Reges pastores vocant.

*Regū E-
gyptiorū
cum pa-
storibus
pastor.*

*Edifica-
tio Hiera-
solyma.
Iudas cur-
olim pa-
stores &
captiui
dicti.*

*Nomina
Regū E-
gyptiorū,
sibi succe-
dentium.*

*Sethosis
Egypti
Rex, fra-
trem Ar-
mais E-
gypti pro-
curatore
constituit.*

uersam Aegyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem
mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc
Manethon dicit omnem maximo muro atque robustissimo circumde-
disse pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent,
simul & praedam suam. Filium vero Alisfragmuthoseos Themosin co-
natum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus arma-
torum eorum muros obsedis-
10 Cum vero obsidium desperasset, pa-
cta cum eis fecisse, ut Aegyptum relinquentes quo vellent innoxii om-
nes abirent. Illos vero his promissionibus impetratis, cum omni do-
mo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero
ex Aegypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyrio-
rum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra quae nunc
Iudaea vocitatur, ciuitatem edificasse, quae tot millibus hominum suffi-
cere posset, eamque Hierosolymam vocitasse. In alio vero quodam li-
bro Aegyptiorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocita-
bantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime
dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascua-
lem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non teme-
re ab Aegyptiis dicti sunt: quoniam progenitor noster Ioseph dixit ad
Regem Aegyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Aegyptum poste-
rius euocauit, Rege praecipiente. Sed de his quidem in aliis examina-
tionem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam
testes Aegyptios, rursumque quomodo se habeant verba Manethonis
circa ordinem temporum aperte describam: sicut enim ait: Postquam e-
gressus ex Aegypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulsor eo-
rum Rex Themosis regnavit post haec annis viginti quinque: & mensibus
quatuor, & defunctus est. Assumpsitque regnum filius Chebron annis
tredecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem. huius au-
tem soror Amelies annis viginti vno, & mensibus nouem. Mephres
autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthosis viginti quin-
que & mensibus decem. Thomosis autem nouem, & mensibus octo.
30 Amenophis vero triginta & mensibus decem. Orus vero triginta sex,
& mensibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim, &
mensibus vno. Rathotis vero frater nouem. Acencheres autem duode-
cim, mensibus quinque. Acencheres alter duodecim, & mensibus tri-
bus. Armais vero quatuor, & mense vno. Armelis autem vno, & mensibus
quatuor. Armeselmannum vero sexaginta sex, & mensibus duobus. A-
menophis autem nouendecim, & mensibus sex. Sethosis autem eque-
stres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem
Aegypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tan-
tummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem li-
berorum opprimere imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus
concupinis. Ipsi vero ad Cyprum & Phoenicem, & rursus contra Assyrios
atque Medos castra metatus, vniuersos quidem, alios ferro, alios sine be-
llo terrore magnae virtutis sibi met subiugauit. His vero felicitatibus ele-
uatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac prouincias subuer-
tendo, multoque tempore procedente Armais, qui in Aegypto fuerat de-
relictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore facie-
bat. Nam & Reginam violenter obiecit, & alijs concubinis sine parci-
tate iugiter miscbatur: persuasusque ab amicis & diademate utebatur, &
fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codi-
cillos Sethosis misit, cuncta significans, & quia rebellaret ei suus frater
Armais. Qui repente ad Pelusium destinauit, & proprium tenuit re-
gnum. Prouincia vero vocata est ex eius nomine Aegyptus. Dicit enim

quod

quod Sethosis Ægyptus vocabatur. Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidem Manethon. Palam vero est, ex prædictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Ægypto liberati, ante tres & nonaginta atque trecentos annos hanc provinciam inhabitare, quam Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argui esse confidant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Ægyptiis literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Ægyptum: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut pene mille annis bellum præcedat Iliacum. Ea vero quæ Manethon non ex Ægyptiis literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quæ apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrios multorum annorum publicæ literæ, & conscriptiones diligentissime custoditæ, ex his quæ apud eos facta & inuicem gesta noscuntur, quæ tamen memoriæ digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, & menses octo, quam Tyrij Carthaginem condidere. Descriptio vero est apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum Rex amicus erat Regi nostri Salomoni, paternis amicitiiis ei æquius. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem Fabricæ, præbuit Salomoni auri quidem viginti & centum talenta: incidentique pulcherrimam sylvam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinavit ei. Quem redonavit Salomon & aliis multis rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipue autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentia conciliavit. Problemata enim soluenda alterutris dirigeant, & melior in his Salomon erat, & in aliis sapientior apparebat. Hæcenus vero servantur apud Tyrios epistolæ multæ, quas illi scribere ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Dium qui in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicis historiis hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnavit. Hic partis orientalis ciuitates ampliauit, ut bem potior fecit: & Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, in ædificiis urbi adiunxit, & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, sylvas incidit ad templorum ædificationem. Regem vero Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quædam anigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluenti perfolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quæstiones, multis pecuniis multatum. Deinde Abdemonum quendam, virum Tyrium, propositas soluisse quæstiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hiramæ Regi conferret. Dius igitur hoc modo de prædictis testimoniis perhibuit nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex provincialibus vniuersique loci literis, historie veritatem pandere. Scribens enim de his qui in Tyro regnauerunt; & deinde veniens ad Hiramum Regem, sic ait: Moriente vero Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit eurychorum, aureamque ibi columnam Iouis in templo reposuit: & ad sylvam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina faciendæ templorum. Demolitusque antiqua delubra, noua

*Ægypt
vnde di-
ctæ.*

*Iudaorū
ad Ægy-
ptum ad-
uentū
venerunt
egressum
ostendit
Manethō.
In Hiero-
solyms æ-
dificatum
est tem-
plū a Sa-
lomone Re-
ge ante
an. 143.
& menses
8. quam
Tyrij Car-
thaginem
condidero.
Tyriorum
Regis &
Salomo-
nis amicitia.
Hirami
& Salo-
monis pro-
blemata.*

*Menandri
Ephesij
testimo-
nium.*

Abdemonus.

Hirami Regis genealogia.

Carthago a Didone Pygmalionis sorore in Africa constructa.

Berosus, historiographus generis Chaldaei. Nabulassarum, Nabuchodonosorum patrum, Babyloniorum & Chaldaeorum Rex. Nabuchodonosor rebellans imperio suo subiecit.

templa edificauit. Herculisque & Astartes sana dedicauit, Hercules primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minime tributa reddentes: quos etiam subdems sibimet, denuo remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur vero tempus ab hoc Rege usque ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiramo successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor infidijs peremere: quorum senior regnauit annis 12. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis 12. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinque, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astartæ sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Badezorus filius: qui cum vixisset annis 45. regnauit sex. Huic successor factus est Mettipus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus 40. tenuit principatum. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem edificauit Carthaginem. Itaque colligitur tempus à regno Hirami usque ad edificationem Carthaginis, annorum 155. & mensium 8. Cum vero duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis edificatum sit templum, sit ab edificatione templi, usque ad constructionem Carthaginis tempus annorum 143. mensium 8. Testimonio siquidem Phoenicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam vniuersam bello tenuissent, tum demum templum edificare cœpere: & hæc aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berosus vir genere quidem Chaldaus, notus autem eis qui doctrinæ eruditionique congaudent: quoniam de Astronomia & Chaldaeorum philolophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berosus antiquissimas secutus historias, de facto diluuii, & hominum in eo corruptione, sicuti Moses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuectæ scilicet eam in summitatem montium Armeniorum. Deinde describens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiciens, usque ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorum regem & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subiecit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumque generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari annis 70. usque ad Cyrum regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, vniuersos priores Chaldaeorum & Babyloniorum Reges exactionibus suis excellens. Ipsa vero verba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassarum, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœniæ re-

bellaret, cum non valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori etare valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad proprium renouauit imperium. Eodem vero tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum agro tasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnauit annis 29. Nabuchodonosor autem post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Ægyptiaca disponens, reliquarumque prouinciarum, & captiuos Iudæorum & Phœnicum atque Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdam amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensque cuncta à Chaldæis dispensari, sexatumq; regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captiuos quidem aduenientibus præcepit habitacula in opportunitissimis Babyloniæ locis ædificare. ipse vero ex manubus templi Beli ac reliqua munificentissime excoluit: & veteri vrbi alteram extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluuium conuere-
tere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos cocto latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: rum sic communiter portas quæ vel templum deceant addidit ad hociuxta paternam regiam, alteram sumptuosiore multo amplioremque extruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset. illud memoratu dignum, quod hæc adeo superba supraque fidem magnificæ, 15. dierum spacio perfecta est. In eo lapidea moles excelsas excitauit, aspectu montib. assimiles, omnique generi arborum confitas. Hortum quoq; pensilem fecit, fama nobilem: eo quod vxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hæc itaque retulit de prædicto rege, & multa super hæc in libro Chaldaicorum: in quo culpæ conscriptores Græcos, quasi uane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem ædificatam, & mira opera ab illa circa eā fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens. Ipsam certe Chaldæorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuus Phœnicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscripta sunt de rege Babyloniæ: quoniam & Syriam & vniuersam Phœnicen ille subuertit. In his sane consonat & Philostratus in historiis, dum Tyriz meminit obsidionis & Megasthenes in quarto Indicorum: ubi declarare contendit. prædictum regem Babyloniæ Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessisse, Dicit enim eum & maximam Africæ partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ vero de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse à Babyloniis, & ceptum rursus ædificari Cyro tenente Asiæ principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaq; posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cum regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus filius eius Euemlaradochus, propter iniquitates & libidines passus infidias à marito sororis suæ Niriglisoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto sumens regnum qui ei fecit infidias Niriglisoroore, annis regnauit quatuor. Huius filius Laborosaradochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus nouem: infidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse mortum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, conuenientes hi qui fecerant infidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluuium Babyloniæ ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius

Nabuchodonosor patri in regno succedens.

Belus, primus Rex Assyriorum.

Nabuchodonosor regiam extruxit.

Babyloniæ a Semiramide non ædificatæ.

Babyloniæ rex Hercules fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessit. Nabuchodonosor successit, Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit a Babylone.

Phanias de Iudeorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet. Chaldaeorum ac Tyrorum scripta cum Iudeis consonant. Graecorum de Iudeorum antiquitate testimonium. Hermippi de Pythagora testimonium.

Theophrastus.

regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, vniuersa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniam urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus in Borsippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniam obsidens, & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem non expectante, sed prius supplicante, vsus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaque reliquum vitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hæc concordant cum nostris. Scriptum namque in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem vsque perduxit, & fuit exterminatum annis 7. Secundo vero anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adiciam etiam Phoenicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habeat: Sub Rege Ithobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Esnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdai mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Geraftus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno vno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Iromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cepit obsidere Tyrum: Quatuodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldeis ac Tyriis, cum literis nostris. Manifestum vero & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri Antiquitate. Et his quidem qui non valde contendunt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis inscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia vero & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestum est, sed etiam æmulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro, quod Pythagoras vno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniæ, illius animam dicebat secum degere die noctuque: & quod præciperet, vt non transiret locum, vbi asinus lapsus esset, & ab aqua sæculæta semetipsum abstineret, & ab omni blasphemiam recederet. Deinde sequitur. Hæc autem agebat atque dicebat, Iudzorum & Thracum opiniones imitatus: ac transferens in semetipsum. Dicitur enim vere, quod ille vir multas Iudzorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per ciuitates non ignota olim gens nostra: & multi iam mores ad quosdam transierunt, & æmulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrorum leges & peregrino sacramento iurare. Inter quæ sa-

cramenta cum quibusdam aliis etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudæos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neq; Herodotus Halicarnassæus nostram ignorauit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim refert, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, & Aegyptij, & Aethiopes, verenda ab initio circumcidunt. Phœnices vero, & Syri in Palæstina confiteantur hoc ab Aegyptiis didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem & Parthenium fluuium commorantur, & his vicini Macones à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circumciduntur: & isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptiis autem & Aethiopibus dicere non possum, viri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palæstina sunt, circumcidi. Omnium autem, qui habitant Palæstinam, soli Iudæi circumciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin & Chœrilus, antiquus Poeta, meminit de gente nostra, dicens quod militauerunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: & enumerans vniuersas gentes, nonissimam nostram posuit, ita dicens:

*Huius miranda specie geni castra locuta,
Phœnissam ignoto linguam mittebas ab ore.
Sedes huic Solyimi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput arcum, squallenti vertice equus
Exuvias uapin duratas igne gerebat.*

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod & Solyimi montes in nostra regione sunt constituti, in quibus habitamus, & stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chœrilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudæos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur. non è vulgo Græci: sed ob sapientium celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, & Paripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno; dicit Aristotelem doctorem suum, de quodâ viro Iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ vero habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea ducio operæ precium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus vniuersi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dicit, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, e Cœlestia: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque (ut aiunt) philosophi, apud Indos Calani, apud Syros autem Iudæi nomen accipiunt à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudæa. nomen vero eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritimam descendens, grauissimus erat non solum eloquio: sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cepit nobiscum, & cum aliis scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi et auditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quæ habebat. Hæc ait Aristoteles apud Clearchum, & super hæc multa ac mirabilem continentiam Iudæi viri in eibus & castitatem narrant. Licet autem volentes hæc ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecætaus autem Abderita, vir philosophus si-

Corban,
donum Dei.
Herodotus
Halicarnassæus de
Iudæorum
circumci-
sione.

Chœrilus,
antiquus
poeta, de
Iudæorum
gente testis
monimus.

Asphaltites
stagnum.

Clearchus
Aristote-
lis discipu-
lus de Iu-
dæa testi-
monium.

*Hecataeus
Abderi-
ta cli A-
lexandro
rege nu-
tritus.*

mul & circa actiones industrius, cum Alexandro rege nutritus, & cum Ptolemæo Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Indæis conscripsit librum. Ex qua volo breviter quædam eorum quæ ab eo sunt dicta percurrere. Sed primum templum ostendam. meminit enim prælii, quo circa Gazam Ptolemæus conflixit cum Demetrio, quod utique contigit vndecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade vero septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemæus Lagi vicit in Gaza prælio Demetrium Antigonem, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum vero profitentur vniuersi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum istud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post prælium ad Gazam, Ptolemæus locorum quæ sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemæi, cum eo proficisci ad Ægyptum & rebus communicare voluere. Quorum vnus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudæorum: homo ætate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate vero apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudæorum qui decimas accipiunt, & vniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos

*Mille &
quingenti
sacerdotes
Iudaorū
decimas
accipiunt.*

existere. Rursus autem prædicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hæc: Et male sæpius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his præcipue omnibus res-

*Iudaorū
contra A-
lexandri
constantia.*

spondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Belii templum quod corruerat renouare, cunctisque militibus similiter rudera portare præcipiente, solos Iudæos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscere Rege securitas præberetur. Qui dum ad prouinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templum & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro aliis quidem multam satrapæ exoluerunt, pro aliis vero veniam consecuti sunt. Adicit autem quod merito ob hæc mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem prouinciæ quam incolimus, pulchritudinemque narrauit. Pene decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum vberimque prouinciæ possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam ciuitatem ipsam Hierosolymorum spatiofam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudæorum & aliarum quidem multarum munitiones per prouinciam, atque vici. Vna vero ciuitas munitissima, habens præcipuum circuitum

*Amplitudo
Iudææ.*

quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media ciuitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubito-

*50. stadia
fero sex
milliaria
Germani
ea consti-
tuunt.*

torum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figurat. one composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, vnumquodque latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem vero decem. & circa eam maxima fabrica, vbi altare est constitutum & candelabrum, vtraque aurea, duorum talentorum pondus habentia & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum vero aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec vlla plantatio. nullus ibi veluti lustrus, aut aliquod huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quosdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri regis successores postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quae conuenerit à viro Iudaeo in expeditione constituto: cuius verba subiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, vna secutus est quidam cum aliis equestrum Iudaeorum nos deducentium, nomine Mosollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Graecos & Barbaros praeceps. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente vt cuncti starent, interrogauit, cur substitissent omnes. Ostendente vero ei vate auem quam intuebatur, atque dicente: quod si quidem expediret eis, vt manerent omnes, staret auis: si vero surgens anterus euolaret, procederent: si vero post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum tacens, atque cum trahens, sagittam emisit: & auem percussam interemit. Indignantibus vero vate & quibusdam aliis, & maledicentibus ei: Quid furctis, inquit, infautissimam auem fumentes in manus? hae enim suam salutem nescias, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim praescire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosollamo Iudaeo periret. Sed Hecataei testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & haeceperitis inuenire. Non vero me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minime valens, vt ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuerso rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnauigare, somnio prohibita ne faceret, capta atque defuncta est. Haece ergo praefatus Agatharchides & derogans superstitioni Stratonices, vtitur exemplo generis nostri sic scribens: Qui vocantur Iudaei, habitant omnium munitissimam ciuitatem, quam vocant Hierosolymam prouinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neque arma portare in praedictis diebus, neque terrae culturam contingere, neque alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare, vsque ad vespertam soliti sunt. Ingrediente vero in ciuitatem Ptolemæo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuissent ciuitatem, eis frustitiam obseruantibus, prouincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero manifestata est malam habere solennitatem. huiusmodi autem casus, praeter illos, alios quoque docuit vniuersos: vt tunc ad somnia & opiniones quae tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui haece examinat integritus, apparet magnum, & praecipua laude dignissimum: si & saluti & patriae quidem, custodiam legum pietatemque diuinam proponere concupiscant. Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam ob similes causas

Sacerdotes in templo habitant, & vinum non bibunt.

Agatharchides de Iudaei testimonium.

Sabbatum Iudaeorum.

*Quæ qui-
dā histo-
riographi
Iudeorum
mentionē
omiserunt*

*Peſſimum
capitulum
contra quo-
rundā de-
rogatio-
nes & ma-
ledicta.*

*Blaspho-
miarū im-
per Iudeos
& Egyp-
tios cau-
ſa.*

*Aegypti-
orum ido-
latría.*

memoriam nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse præbitu-
rum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso
tempore quo Hecatzus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriz
præsidebat. Verum Hecatzus etiam librum conscripsit de nobis: Hie-
ronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet pene in
ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant.
alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoriz præ-
deret: alterum vero omnino circa veritatem quædam passio cernitur
obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nos-
træ, Aegyptiorum & Chaldæorum atque Phœnicum historiz: & super
illas Græcorum pariter conscriptores. nam præter supradictos, Theo-
philus etiam & Theodotus, & Mnaseas, & Arphanes, & Hermogenes,
& Ephemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim
ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plu-
rimi namque prædictorum virorum, veritate quidem Antiquarum re-
rum frustrati sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubuere libro-
rum: communiter tamen de antiquitate testati sunt; pro qua nunc di-
cere proposui. Phalereus sane Demetrius, & senior Philon, & Eupole-
mus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum
est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulosa-
tate sequi. His ita dictis, vnum adhuc mihi capitulum est reliquum,
ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledi-
cta, quibus vruntur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam:
& conscriptoribus eorum testibus utar, quilibet conscribentes hæc con-
tra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis aliis hoc evenit pro-
pter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari
solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum civitatum foedere
nobilitatem, & conversationi detrahère tentaverunt: Theopompus
quidem Atheniensium; Lacedæmoniorum vero Polyctras. Is au-
tem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit;
sicuti quidam putant) etiam Thebæorum momovit urbem. Multa ve-
ro etiam Timæus in historiis de prædictis, & de aliis blasphemavit. Et
hoc præcipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calum-
niantur: quidam propter invidiam atque malevolentiam; alij verò
propter verbosam novitatem memoria se dignos iudicantes. & apud
stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scuntur habere iudicium: sani vero auditores eorum malignitatem
condemnant. Blasphemiarum igitur in nos sæpe congestarum huius-
modi causa est. Volentes Aegyptiis gratificari quidam, veritatem cor-
rumperere tentaverunt. Et neque aduentum in Aegyptum nostrorum pro-
genitorum, sicut contigit, sunt confessi: ne turbus egressum cum veri-
tate dixeret: multaque causas odij ac invidiæ pariter habuere. Princi-
pio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentēs effe-
cti sunt: unde regressi ad propria denuo fuere felices. Deinde sacrarum
diversarum, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nos-
tra pietate quam solennitates illorum, quantum Dei natura animalli-
bus irrationalibus sine dubitatione præstat. Communis namque apud
illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari Deos: singulatis autem
alii alia colunt, vani ac fatui omnino homines; & ab initio vti his ita-
lis opinionibus consueti: & propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntisque multos nostram
zelari conversationem, invidiam habuere: & ad tantam fuitiuitatem ac
pusillanimitatem quidam perducti sunt, ut non pigeret eos etiam con-
tra antiquas suorum scriptiōnes aliqua dicere. Qui cum hoc faciunt,

fibimetipsis aduersa conscribere passionē cecitatis ignorauere. In vno
 tamen & maximo viro verbum meum comprobabo, quo vsus sum ante
 paululum nostræ antiquitatis teste. Manethon itaque, qui Ægyptia-
 cam historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfa-
 tus nostros progenitores cum multis millibus in Ægyptum aduenisse,
 & illic incolas subiugasse: deinde ipse confessus est, quia posteriori tem-
 pore amittentes eam prouinciā quæ nunc Iudæa vocatur obtinuis-
 sent: & ædificantes Hierosolymam, construxissent templum. Et hæc
 10 hæc conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde vsurpans fibimet
 licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
 incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem
 Ægyptiorum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abo-
 minatione ex Ægypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem ad-
 iecit, quod est fallum nomen. Et propterea tempus regni eius nequa-
 quam diffinire præsumpsit, cum aliorum regum omnes annos perfecte
 prorulerit. Hinc itaq; quasdam annectit fabulas, pene oblitus, quod e-
 gressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos decem & octo an-
 nos factum est prorulerat. Themusis enim erat rex, quando egressi sunt.
 Et ab hoc tempore, Regū qui postea fuere, anni sunt trecenti nonaginta
 20 ttes, vsq; ad fratres nomine Sethonem, & Hermæum: quorum Setho-
 nem quidem Ægyptum, Hermæum vero Danaum denominatum dicit:
 quem expellens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta & no-
 uem: & post hunc senior è filiis Rampses annis sexaginta sex. Ante tot
 igitur annos egressus ex Ægypto patres nostros confessus, deinde Amē-
 nophin adiciens regem, huac ait & Deorum fuisse contemptatorem,
 sicut Orum quendam priorum regum: & impleisse desiderium eius sa-
 cerdotem Amenophin natum ex patre Papiro: qui videbatur quasi di-
 uina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq; futuro-
 rum. Et dixisse regi hunc cognominē, quod posset videre Deos, si prou-
 30 uinciā à leprosis & aliis maculatis hominibus purgare contenderet.
 In quo latatum regem, omnes dicit torpore debiles ex Ægypto cōgre-
 gasse, & fecisse multitudinem numero octuaginta millia. Eosque ad se-
 ditiones lapidum in partem Nili orientalem misisse: simul & alios Ægy-
 ptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos et-
 iam eruditorum sacerdotum lepra perfosos ait. Amenophin vero illum
 sapientem diuinumq; virum refert tithuisse & erga semetipsum & erga
 regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & di-
 xisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Ægy-
 ptum obtinerent tredecim annis. Et hæc cum non quidem præsumps-
 40 se regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac
 sibi mortem conscivisse. & propterea regem in anxietatem maximam
 peruenisse. Deinde ad verbum hæc refert.

Itaque rogatus rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ci-
 uitatem, desertam urbem, quæ fuerat pastorum, nomine Auarim, præ-
 buit eis. Est autem hæc ciuitas secundum theologiā antiquam, Typho-
 nis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum opti-
 mum ducem fibimet quendam Heliopolitanorum Pontificum Osarhi-
 phum constituit, & huic se obedire in omnibus inrauerunt. At ille pri-
 mum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neq; ab ani-
 50 malibus, quæ præcipue sacra apud Ægyptios erant, se penitus abstin-
 rent, nulliq; copularantur nisi cum quibus fordis habere videbantur.
 Hæc autem sentiens, & alia plura, maxime Ægyptiorum consuetudinibus
 inimica, præcepit multo opere muris ædificari ciuitatis: & ad bella
 præparari contra Amenophin regem. Ipse vero assumens secum etiam

Manetho
 Ægypti
 historio-
 graphus.

Manetho
 nis de Æ-
 gyptiorū
 leprosis
 fabula.

Osarhi-
 phus
 Dux A-
 uarim.

*Eiectione
contra E-
gyptios
bellum.*

*Aegyptio
ri Rex in
Aethio-
pia fugit,
cumque
Aethio-
pum Rex
honorifice
suscepit.*

*Osar-
phus post-
ea Moses
vocatus.*

*Manetho
nes signi-
fi depul-
sit.*

alios sacerdotes & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themule rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exonorati significans, & poscens ut pariter contra Aegyptum castra metarentur, promisitque eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum provinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnaturus autem opportuno tempore & provinciam facillime subdituros. Illi vero letiticia cumulari, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venerunt. Amenophis autem Aegyptiorum rex, dum illorum audisset invasionem, non mediocriter percussus est, dum recordaretur quod ei praedixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Aegyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quae praecipue à sacerdotibus honorabantur ante praemisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum caute celarent. Filium vero Sethonem, qui etiam Rameffes à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinque esset annorum, apud suum commendavit amicum. Ipse vero transiens cum aliis Aegyptiis, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrentis, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, terrorum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiam cum vniuersis nauibus & multitudine venit Aegyptiorum. Per gratiam namque erat ei subiectus Aethiopum rex: propter quod suscipiens etiam populū vniuersum praebuit alimenta hominibus necessaria, quae provincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidem haec gesta sunt. Solymita vero descendentes cum viris pollutis Aegyptiorum, sic pessime hominibus vti sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola deuantantes, sed etiam ipsa sacra animalia quae colebantur, crudelissime discerpservunt. praemortuos & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogentes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politias & leges eis composuit sacerdos quidam genere Heliopolites, nomine Osarphus, vocatus ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus, mutavit nomen & vocatus est Moses. Quae igitur Aegyptij de Iudaeis ferunt, haec sunt. Sed & multa breuitatis causa praetereo. Dicit autem rursus Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna virtute simul & filius eius Rampfes, & ipse habens magnum exercitum. Et congressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis caesis persecuti sunt eos usque ad Syriam fines. Haec equidem & huiusmodi Manethon conscripsit. Quia vero anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione monstrabo: illud primo distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit nobis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinsecus illuc aduehissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint nostri progenitores. quod vero nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore debilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populū duxit ex Aegypto, sed ante multas generationes extitit, per ea quae ipse dixit, conabor ostendere. Primam itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concupit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant; Bouem & Hircum, & Crocodylos, & Cynocephalos, videbat. coelestes autem quomodo poterat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior rex alter hos viderat? Ab illo ergo audiens,

10 quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua nequaquam ege-
 bat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hæc rex posse a-
 gere confidebat. quod si ita fuisset. quomodo impossibilium concu-
 piscantiam non præsciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde
 quam rationem habere potuit, vt propter mutilos aut leprosos ei inui-
 sibilis essent? Irascuntur enim propter impietates, non propter corpo-
 rum vitia. Deinde, tam multa millia leproforum & male habentium,
 vna pene hora quomodo fuit possibile congregari? aut quomodo rex
 non obediuit vari? Ille namque præcepit debiles Aegyptios exilio de-
 portari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
 rariis indigens, & non purgare provinciam volens. At autem quod va-
 tes semetipsum peremit, præuidens Deorum iram, & quæ erant in Aeg-
 ypto futura, & conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo
 ab initio vates etiam suum interitum non præsciuit? quomodo non re-
 pente regi contradixit volenti videre Deos? aut qua ratione timebat,
 iam non sui temporis calamitates? aut quid nam grauius imminerebat,
 quod morte præueniret? Quod vero inter omnia stultius est, videamus:
 Audiens enim hæc, inquit, & de futuris iam metuens, debiles illos
 20 quibus Aegyptum purgare debuerat, neque runc de provincia pepu-
 lit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
 bitatam: quæ vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem in-
 quit, delegere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, vt
 neque Deos adorarent, neque ab Aegyptiacæ festiuitatis animalibus
 abstinerent, sed omnia perimerent, atque consumerent, nullique pe-
 nitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati esse videbantur: & iure-
 urando multitudine obligata, quatenus in eis legibus perdurarent.
 Auarim ciuitatem munitam contra regem dicit eos bello sumpsisse.
 Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxiliis ex-
 hibendis, & daturum Auarim compromittens, quæ foris ex Hieroso-
 30 lymsiæ volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aeg-
 yptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum du-
 centis millibus armatorum. Regem vero Amenophin Aegyptiorum, cum
 nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum
 aliis sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas vero inuasionem fa-
 cta, & ciuitates depopulatos, & templa concremassæ, & equestres per-
 emisse refert: & nulla iniquitate aut crudelitate abstinuisse. Qui vero
 politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopoli-
 tes, nomine Orsaspheus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolita-
 ni Dei: & mutato nomine dictus postea Moses, Tertiodecimo vero an-
 40 no Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum
 multis millibus dicit & congressum contra pastores atque pollutos ha-
 bita consuetudine vicisse, & multos interficientem, vsque ad fines Syriz
 persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se men-
 tiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debiliū, licet pri-
 mitus irascerentur regi, circa se vtique talia facienti, secundum præmo-
 nitionem vatis, tamen cum à sectione lapidum sunt egressi, & provin-
 ciam percipere, omnes circa eum maiores effecti credendi sunt. Porro
 si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent,
 non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multo-
 50 rum illic cognationes haberent. Proinde etiā si contra homines pugna-
 re decreuerent, non tamen contra Deos impietatem gerere præsumebāt:
 nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. O-
 portet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis
 principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos

Verborū
 Manetho-
 nis repe-
 titio.

Præcedū-
 riam de-
 pulsis.

Ægyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est, sed misere maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confessim, ut ait, vocantibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Ægyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant, qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortasse negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Ægypto colerent, quid tandem erat, cur ob vgeres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam, præsciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurtebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem vero propositi & fugam vnde conlectare poterant? Deinde occupatis horreis Ægypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hæc eis exprobrant quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hæc sint aliunde accito militi obicienda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, facturoque se iurassent ipsi Ægyptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus prælio vicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Ægyptus est omnibus vnde cumque inuadentibus capta facilis: & qui tunc ea iure bellipotiebantur, cum scirent Amenuphin viuere, neque aditus ab Æthiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur auctore Manethone neque ex Ægypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis pernisse verisimile est, multos in præliis, plurimos vero postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Ægyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemiam incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse vnum sacerdotum, quod lepram cum aliis pulsus. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII annis prior fuisse, & patres nostros ex Ægypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod vero eiusmodi calamitatis corpus expertus habuit, ipsius dicta indicant. Leprosi enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & cum qui eos attigisset, aut sub idem sectum successisset, pro impuro habet. Quinetiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, præscripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra: & omnium pilorum abrasiones: multisque & variis sacrificiis peractis, tum deorum sanctam urbem adeundam. Atqui contra patet erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti tale aliquid accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoque tulisse leges? Quia & nomen valde incredibiliter mutauit. Olsariph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosen. Nam aquam Ægyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum

existi-

*Epilogus
huius par-
tis Iuda-
rum gen-
is ex Ægy-
pto non o-
riundum.
Ad Ma-
nethonis
de Mose
maledi-
ctæ respo-
sio.
Moses le-
prosus non
fuit.*

*Moses a
Moy quod
Ægypti-
um aquam
significat,
dictus.*

existimo, quod Hanethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi vero ad vulgares fabulas se vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere liber in Chzremone. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait Isidem in somnis Amenophi apparuisse, iaculantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phiritiphaute vero sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurger, liberandum eum à nocturnis terroribus: arque ita delectu vitiorum morbidorumque habito, CCL. millia è sinibus eiecta. Duces vero eorum fuisse scribas Mosen & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia vero eis nomina esse, Mosi Tisithen, Iosepho Petelephi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse 330. millia, ab Amenophi relictis, quæ is in Aegyptum transferre noluerat: cum iis ito fodere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictâ uxore grauida: quam delitescentem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. cum posteaquam ad virilem ætatem peruenisset, expulsis ludzos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepit. Et hæc quidem Chzremone. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum eos discrepare, atque mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quæ ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videndi Deos, ait initium fuisse pollutoa eiiciendi. Chzremone autem suum de Iside somnium finxit. & ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phiritiphaute. iam multitudinis numerus sane belle congruit. illo octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinis eiectos pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Chzremone, Aegypto decedentes circa Pelusium ingens trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictis, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod vero cregium est, ne illud quidem quinam & vnde erat tam numerosus exercitus dixit, Aegyptiæne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis & Iside somnium confinxit. Mosi vero & Iosephum, quasi eodem tempore simul expulsam Chzremone adiunxit, & quidem quatuor ætatibus ante Mosē defunctum, quarum sunt anni fere centum septuaginta. Quia & Rhameses Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, & cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, & postea prælio victorem, & ludzos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessem transfugerint. quod vere maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quoniam vocet ludzos, vel utris eorum det hæc appellacionem: illis ne CCL. millibus leproforum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed itulitum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utrumque, si ab aliis redarguti fuissent. His addam Lysimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacii, verum enormitate figmenti illos vincentem. vnde ap-

In Chzremone historiographum.

Messenes Amenophis filius. Manetho nu & Chzremone historia comparatio.

Manetho nu & Chzremone historia disparatio.

Lysimachus mendacii arguitur.

paret eum magno odio confinxisse. Dicit enim, qua tempestate Bocchoris in Ægypto regnabat, populum Iudzorum, quod essent lepra, scabies, & aliis quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Ægypto accidisse. Bocchorum vero Ægyptiorum regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate misisse: responsum vero à Deo repurganda esse templa ab hominibus impuris & impiis, cieciis eis de templis in loca deserta. Ceterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam agre ferente. & templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorum autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificiis iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos vero ac impetiginosos plumbi laminis inuolutos in pelagus deiici. quibus submersis, reliquos congregatos & in loca deserta expositos esse, ut perirent. eos habito consilio consultasse de seipfis: & nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentique nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti vero luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti vna via, usque dum ad loca culta perueniretur. tum precepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa & altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, multitudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca culta peruentum. tum vero & hominibus iniuste tractatis, & fanis compilatis ac incensis, venisse in eam quæ nunc Iudza dicitur: conditaque ciuitate hic habitare, urbem vero Hierosolyma, ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipfos Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit regem, sed recentius nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam multitudinem Iudzorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Iudzos morbus occuparit, dicit enim populus Iudzorum. Qualis, aduena, an indigena? Cur igitur eos cum finibus Ægyptij, Iudzos vocas? Quod si hospites sunt, cur vnde nam sint non dicis? Quomodo autem cum rex tam multos ex his mari miserisset, reliquos in loca deserta cieciisset, tanta multitudo superfuit? aut quomodo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc teneamus, & condiderunt urbem, & exstruxerunt templum apud omnes ee lebre? oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam, & ex quibus ortus. quamobrem vero tales eis inter eundem aggressus sit ferre leges, de Diis, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsoribus suis, iurassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent. Quod si bellum internecinum, aduersus vniuersos mortales suscepunt, cum essent (ut ipse ait) miseri & omnium opis egemi, maxima stultitia non illorum, sed hæc fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen inpositum ciuitati à templorum spoliatione, præsumptum dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mirum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui fundauere urbem, ornato semetipfos etiam vocabulo credidere. Hic autem generosus vir præ nimia detractionis impotentia non intellexit, Hierosolyma non idem voce Iudaica quod Græca significare. Quod ergo amplius quilibet diceret

Scabiosos ac leprosos Iudæos iuxta Lyfmachii opinionem in pelagus decidentes, aut in loca deserta exponendos. Quando Iudæi Iudæam occuparint, & urbem Hierosolymam adificarint.

Opinio in Lyfmachii consilio.

contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud faciens principium, cetera presentis operis explanare tentabo.

Cetera mendacium impudenter expositum nihil dicendum.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE IVDÆORVM CONTRA

Apionem Alexandrinum, ad Ephroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Ephroditè, de antiquitate nostra monstravi, Phœnicum & Chaldæorum, Ægyptiorumque literis satisfaciens veritati: multosque Græcorum conscripseras adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chæremone[m], & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo

reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodo detractionem habentia, & multam (vt ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quam illis quæ multo studio conscribuntur: & derogationibus quidem gaudent, præconiis verò mordentur, necessarium duxi, ne hunc quidem insrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoque plerisque mortalium insitum video, vt gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à lacessito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neque aperte cognoscere quid dicere velit; sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Ægypto migratione affert; nunc incolas Alexandriæ Iudæos calumniatur; insuperque de factis templi nostri ceremoniis atque aliis ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Ægyptios genere fuisse, neque ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed pene ultra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendii memorabo. Dicit enim in tertio rerum Ægyptiacarum hæc: Moses, vt accepi à grandioribus natu Ægyptiis, Heliopolitanus erat, qui patriis institutus moribus, subdiales preces ad septem qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis vero statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra vero in eam incidens, vt

Ab Apione quoddam valde frigida conscripta.

Apion de Mose ex genere Iudæis.

*Apionis
de Mose et
templo Iu-
dasico mi-
dacium co-
arguitur.*

*Temporis
ratio apud
historiogra-
phos inae-
qualis.*

*Hirami et
Salomonis
amicitia,
de qua su-
pra lib. 1.
cont. A-
pionem in
prince.*

*Inguinis
morbum
Egyptij
sabbato-
rum vocat.*

*Dapulso
fugienti
Apionis
de sex die-
bus itinere.*

pote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammaticiphrasis. Mendacium vero eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quam Moeseos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse illam talem formam ei indidit, aut posteros facere precepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solommon, omni tali curiositate abstinuit, qualem co[n]stitit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Mosen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per ætatem illum familiariter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis grammaticus non posset quænam eius sit patria certo affirmare, neque de Pythagora tantum non heri nudius tertius nato: de Mose vero tam multis annis illos præcedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifeste illum mentiri apparet. Quin & temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos & cecos & claudos, belle concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Terpmesi Iudæos dicit ex Ægypto discessisse annis 393. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bochoris Regis, hoc est, ante annos 1700. Molon vero & alii quidam, ut cuique vilum est. At vero Apion cæteris fide dignior, exatè illum exitum definiuit septima Olympiade, & huius anno primo: quo, ut ait, Pæni Carthaginem conderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id veritatis se habiturum euidentissimum: nec animaduertit à semetipso adductum quo coargueretur si enim de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam 100. de quo superius ex Phœnicum commentariis probaui, quod Salomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, & multa ad templi fabricam contulerit. Solommon vero ædificauit templum post Iudæorum discessum ex Ægypto annis 612. Porro numerum pulsorum eundem quem Lysimachus cõmentus (ait enim 100. & 10. eorum fuisse millia) miram quandam & credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exatò enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum vlcèribus affecti sunt: & hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in regione quæ nunc Iudæa vocatur. & appellauerunt eam diem sabbatum, seruata Ægyptiorum voce. nam inguinis morbum Ægyptij vocant sabbatolum. An non igitur vel deridenda hæc nugacitas, vel contra odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quod omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum & decem. Atqui si erant cæci & claudi & morbidi, quales fuisse Apion ait, ne vnus quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prætereaque sibi obstitentes vincere populariter repugnando, nequaquam vniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neque temere ita accidisse verisimile videtur. est enim omnino absurdum. At vero mirificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam prædixit: rursus autem Mosen conscenso monte, qui Ægyptum inter & Arabiam situs est, nomine Sinæus, quadraginta diebus delituisse dicit, ineq[ue] descendente Iudæis leges dedisse, atqui quomodo possibile est, eosdem & quadraginta dies in deserto ac inaquoso loco manere, & quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbathi vero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multam impudentiam præ se fert, vel certe magnam im-

peritiam. Nam hæc voces Sabbo & Sabbatum, inter se maxime differunt. Sabbatum enim secundum Iudæos quies est ab omni opere. Sabbo vero, ut ille affirmat, Ægyptiis inguinum morbum significat. Tales quædam de Mose & Iudæorum ex Ægypto profectio Ægyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: & natus in Oasi Ægypti, primas iste Ægyptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis infestatur, eos Ægyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Ægyptios, semet ex eorū genere hæud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriæ iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguit vero eos, qui præter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alacritudo modo affecti sunt Ægyptii: aut enim eugloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamæ suæ cooptant. At præclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum infestationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandriæ Iudæis simultatem, proposuit quidem illis conciliium facere, vna tamen comprehendit reliquos quoque vniuersos, utrobique impudenter mentionis. Videamus igitur, quænam sint illa grauiæ & non ferenda, de quib. habitatores Alexandriæ Iudæos accusat. Venientes, inquit, è Syria, sedes fixerunt ad impostuosum mare, vndarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriæ suæ, sed tamen quam patriam dicit, Alexandriæ conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quæ si Iudæi per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolæ Alexandri Regis, Ptolemæique Lagi ac successorum illius Ægypti Regum, & columnam utantem Alexandriæ, ac iura continentem quæ Cæsar magnus Iudæis concessit: hæc, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque quod se mirari dicit, quod cum Iudæi essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiæ est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, et si plurimum ab alterutro genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus de aliis dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuib. exinde natis eandem appellationem habent, hæc præbentibus eis regni successoribus. Romanorum vero clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suæ concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si vero hanc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Ægypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Ægyptiis nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem præclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hæc iustissime percepere. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose ædi-

Apion vocat patriam & genus suum abiurauit.

Apion ostendit contumeliosam Iudæorum infestationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse.

Iura & libertates Iudæorum.

Alexan-
der.

1. Ptole-
maus La-
gus.

2. Ptole-
maus Phi-
ladelphus.

Septima-
ginta in-
terpretes.

3. Ptole-
maus Eu-
ergetes.

4. Ptole-
maus Phi-
lometor.

5. Ptole-
maus Phy-
scon in Iu-
daos gra-
fari desi-
sit.

ficabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes appro-
bans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praeconium no-
stris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honora-
re. Alter enim Hecatzus, quia propter mansuetudinem atque fidem,
quam ei praebuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tri-
butis haberent. Similiter quoque sensit post Alexandrum etiam Pto-
lemæus Lagus de Iudæis in Alexandria commorantibus. Nam Aegyptia-
ca eis castra commisit arbitratus fide simul eorum & fortitudine con-
seruanda: & in Cyrene credens se tutissime regnaturum, & in aliis Li-
byz ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorum habitandi causa direxit.
Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non so-
lum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed pec-
cunias eis sepius condonauit: & (quod maximum est) desiderauit ag-
noscere nostras leges, & sacrarum scripturarum volumina concupiu-
it: misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: & ut hæc
apprime conficerentur, diligentiam hanc commisit non quibuscun-
que viris, sed Demetrium Phalereum, & Andream, & Aristum, quo-
rum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alii vero habe-
bant custodiam corporis sibi creditam, huic curæ præfuit. Non enim
leges, & patrum nostrorum philosophiam discere concupisceret, si his
utentes despiceret, & non potius valde miraretur. Apion autem pene
omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habu-
isse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namque
Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam vniuer-
sam, non Diis Aegyptiacis pro victoria solennitates gratificas immola-
uit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris
est, Deo sacrificauit, dignissimaque dicauit ornamenta victoriæ. Phi-
lometor autem Ptolemæus, & eius vxor Cleopatra, omne regnum com-
misere Iudæis: & duces totius fuere militiæ Onias & Dosithæus Iu-
dæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum
potius mirari, & gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cu-
ius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatrar re-
gno, & periculum pessimæ perditionis instaret, istorum labore ciui-
tas intestinis præliis est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem de-
duxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præfens & Romano-
rum legatus: quod (ut ita dicam) recte atque iuste factum est. Ptole-
mæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptole-
mæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleo-
patram expellere, & filios Regis, ut ipse regnum iniuste sibi im-
plicaret: propter hæc ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra sus-
cepit: & fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate
deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam
Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onis pugnare
præsumeret, omnes vero Iudæos in ciuitate positos cum filiis & vx-
oribus capiens, nudos atque victos elephantis subiecisset, ut ab eis
conculcari desisterent, & ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in con-
trarium quæ præparauerat, euenire. Elephantis enim relinquentes sibi
appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis in-
teremere. Et post hæc Ptolemæus quidem aspectum terribilem con-
templatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina
vero sua charissima, quam alii quidem Ithacam, alii vero Hixenem de-
nominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, & concess-
it, & ex his quæ egerat vel acturus erat, penitentiam egit. Unde recte
hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quod aperte à Deo salutem

promerere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physiconem gestum, Iudæos accusare præsumptus, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam ultimæ Cleopatræ Reginz Alexandrinorum meminit, veluti nobis improperans, quoniam circa nos fuit ingrata: & non potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem in fidiis: paternosque Deos, & sepulcra progenitorum depopulata est. Percipiensque regnum à primò Cæsare, eius filio & successor, rebellare præsumpsit. Antoniumque corumpens a mortis rebus, & patræ inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum istum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitū principatum, & se sequi coegit? Nouissime vero Alexandria à Cæsare capta, ad hoc usque perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudæos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriantur nobis non esse, si, quemadmodum dicit Apion, famis tempore Iudæis triticum non est mensa? Sed illa quidem penam subiit competentem. Nos autem maximo Cæsare utimur teste auxilii, atque fidei quam circa eum contra Aegyptios gessimus: necnon & senatu eiusque consultis, & epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemæis, & quæ à Senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si vero Germanicus frumenta cunctis in Alexandria commorantibus meriti non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuriz frumentorum, non accusatio Iudæorum. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quam ab aliis Alexandrinis translata est. Maximam vero eis fidem olim à Regibus datam seruauere, id est, fluminis custodiam, totiusque custodiz, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Aegyptii, inter alternos praelio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certe propterea non vos omnes dicimus Aegyptios, & neque communiter homines, quoniam bestias aduersantes naturæ tolitis, multa diligentia nutriendes? cum genus utique nostrorum vnum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptiis tantæ differentiæ opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanserit? Is autem seditionistâulas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudæos in Alexandria constitutos, cum omnes non culpæ possit, eo quod noscāmur habere concordiam? Porro etiam seditionis auctores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Græci fuerit & Mæcedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cedere solennitatibus. Cum vero multitudo Aegyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum vero genus permanet putum. Ipsi igitur molestia huius fuisse principium, nequaquam

*De Cleo
patra vl-
tima Ale-
xandri-
num Regi-
na, citur
ficti-
bus.*

*Antonius
Cleopatra
maritus.*

*Iudæi fidi
ei olim a
Regib. &
tam con-
seruau-
re.*

*Aegyptii
bestias n-
tura re-
gnantes co-
lunt.*

*Diffordia
Iudæorum
de viciis in
Alexan-
driam, &
in religio-
ne.*

*Seditionis
Alexan-
dria cau-
sa.*

*Depulso
argumen-
ti Apio-
nis, Iuda-
os seditio-
nis Alexan-
dria cau-
sam exten-
diffe.*

*Romano-
rum erga
Iudaos
magnani-
mitas.*

*Iudaos
presus nul-
las imagi-
nes feruit.
Quomodo
imperato-
res & ma-
gistratus
colendi.
Mendacij
a Posido-
nio & Ap-
pollonio in
Iudaos co-
ficti ratio-
nis.*

*Responsio
ad obie-
ctionem
de Asini
capite.*

populo Maedonicam habente constantiam, neque prudentiam Graecam: sed cunctis scilicet ventibus malis moribus Aegyptiorum, & antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. E diuerso namque factum est quod nobis impropere praesumunt. nam cum plurimi eorum non opportune ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad omnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptiis neque Regum quicquam videtur ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani vero semper custodire dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non statuamus imaginibus, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Romanorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate & violentia conferuntur. Graecis itaque & aliis quibusdam, bonum esse creditur imagines instituere. Denique & patrum & vxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam veto etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. alii vero & seruos diligentes, hoc faciunt. Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem praebere videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetae Romanorum potentiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus vtilem despiciens, & quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. aliis autem honoribus post Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos & imperatores & populum Rom. dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: & non solum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudaeorum talia celebramus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, solis imperatoribus hunc honorem praecipuum pariter exhibemus, quem hominum nulli persoluimus. Haec itaque communiter satisfactio posita sit aduersus Apionem pro his quae de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fornitem praebere, id est, Posidonium & Apollonium Molonis: quoniam acculant quidam nos, quare nos eosdem Deos cum aliis non colimus: mentientes autem pariter, & de nostro templo blasphemias componentes incongruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ratione mentiri, multo magis de templo a quo cubitos homines nominato, tanta sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion praesumpsit edicere, asini caput collocasse Iudaeos, & eum colere, ac dignum facere tanta religione: & hoc affirmat fuisse depalarum, dum Antiochus Epiphanes & expoliasset templum, & illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecuniis dignum. Ad hoc igitur primum quidem respondeo, quoniam Aegyptius vel si aliquid tale apud nos fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterius asinus furonibus & hircis & aliis, qui sunt apud eos Dii. Deinde quomodo non intellexit, operibus increpatus de incredibili suo mendacio? Legibus namque vitmur semper iisdem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varii casus nostram ciuitatem, sicut etiam aliorum vexauerint, & Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Crassus, & ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud alios effabile. Quia vero Antiochus neque iustam fecit templi depredationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset

hostis, & socios insuper nos suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum, derisione illic inuenit; multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megapolitanus; Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes; & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Iudæorum, & spoliasse templum auro argentoque plenum. Hæc igitur Apion debuit respicere, nisi corasini ipse potius habuisset: & impudentiam canis, qui ad ipsos assoleret colli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque a suis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Aegyptii crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessariis ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certe ex rebus initia sumens; hæc implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia prouenire. Alteram vero fabulam, derogatione nostra plenam, de Græcis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsumunt, oportet eos non ignorare minus esse immandum per templa transire, quam sacerdotibus scelestæ verba consingere. Isti vero magis studuere defendere sacrilegum Regem, quam iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari, & perfidiam ac sacrilegium eius regere, quo circa gentem nostram est vlus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiri sunt. Propheta vero aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectam, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisque volatilibus dapibus plenam, & quod obstupuisse his homo. Illi vero mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem præbitori: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege vt consideret. & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lachrymis lamentabiliter suam narrasse necessitatem. At, inquit, esse se Græcum: & dum peragraret prouinciæ parandi victus causâ, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atque deductum ad templum, & inclusum illic, & a nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hæc sibi inopinabilia beneficia visa attulisse lætitiâ: deinde suspensionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudæorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quondam tempore constituto. Et comprehendere quidem Græcum peregrinum, eumque annuo tempore saginare, & deductum ad quendam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusque corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus; & iussurandum facere in immolatione Græci, vt inimicitias contra Græcos haberent: & tunc in euandam foueam reliqua hominis pereuntis ablicere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met corpus esse, atque rogasse, vt reuegitus Græcorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudæorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est; sed etiam crudeli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hæc ad illius gratiam conscribere.

Asini apud Iudæos aliosque sapientes viros qui dicuntur.

Historiographi quidam perfidiosi ac sacrilegi Antiochi regere conantur.

Iudæi quotannis hominem Græcum immolare debent.

Non enim præsumpsit aliquid tale, vt ad templum accederet: sed sic inuenit non sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacii superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facillimum est. Non enim circa soles Græcos discordia legum esse dignoscitur, sed maxime aduersus Aegyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? vt aduersus solos Græcos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus; vel quomodo possibile est, vt ad hostias omnes Iudzæ colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumque tuit (nomen enim suo nomine conscripsit) aut quomodo cum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Græcorum amator eximius, asumere vero contra Iudzorum odium auxilia magna cunctorum. Sed hæc relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & haram singulæ propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorem itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruatæ transire prohibebantur. In secundam vero porticum cuncti Iudzæ ingrediebantur: eorumque coniuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiam, masculi Iudzorum mundi existentes atque purificati. In quartam autem sacerdotes, stolis induti sacerdotilibus. In adytum vero soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta vero est circa omnia prouidentia pietatis, vt secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, denique ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neque mysteriorum aliquorum ineffabilem agitur, neque intus vlla epulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemque gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harum trium singulæ habeant hominum plus quam quinque millia, sit tamen observatio particulariter per dies certos: & his transactis, alii succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à præcedentibus clauēs templi & ad numerum omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia nanque etiam ad altaria offerre prohibuitur est, præter illa quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horum examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historix veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Græci comprehensionem finxit, & pabulum ineffabile, & ciborum opulentissimam claritatem: & peruios ingredientes, vbi nec nobilissimos Iudzorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ prædicta sunt, nobis detrudere tentauere. Rursumque tantam psumimus deicere, adiiciens fabulæ inania facta. Ait n. illum retulisse, dum bellum Iudzæ contra Idumæos haberent longo quodam tempore, ex aliqua ciuitate Idumæorū, qui in ea Apollinem colebant, venisse ad Iudzæ, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe

Templi
ac porticus
descriptio.

Quintæ
plo posita
fuerunt.

Sacerdotum
tribus
quatuor
singulæ
singulæ
quæ quin
que milia
hominum
habebant.

Alia Apionis
de Zabidus
fabula.

traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, & adducerent omni multitudinem Iudaeorum. Zabidum vero fecisse quoddam machinamentum ligneum, & circumposuisse sibi, & in eo tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, & longe constitutos tenuisse silentium. Zabidum vero multa quiete ad templum venisse, & aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) & rursus Doram velociter aduenisse. Igitur & nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, & facit stulticia simul & mendacis oneratum. Loca namque quae non sunt, conscribit: & ciuitates nesciens transfert. Idumza enim provinciae nostrae confinis est, posita iuxta Gazam, & nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice vero iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum aliis Deos, si sic facile credere patres nostri ad se venturum Apollinem, & cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot & tanta conesebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per provinciam ex tantis millibus obuiauit. Delolos etiam vicos custodibus comperit, & hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianus vero templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine vero XX, omnes deauratae, & pene auro puro confectae. Has claudere non minus quam viri ducenti diebus singulis: & relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernaifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuo reuocauit: an certe sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquid mentiendi daret occasionem. Mentitur autem & de iuramento, quod interimus per Deum factorem caeli & terrae & maris, nulli Iudaeos fautores alienigenae, & maxime Graecis. Oportebat autem mentientem absolute dicere, nulli fautores alienigenae, & magis Aegyptiis: sic etenim ab initio poterant eius signa de iureiurando congruere, si ab Aegyptiis utique patres nostri non propter malignitatem suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Graecis autem plus locis quam studiis sumus abiuncti, ita ut nullae inter nos & illos inimicitiae & emulationes esse noscantur. E diuerso namque multos eorum ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam vero perdurare non ferentes, denuo recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se quisquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox diceret, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit; quod diuersis gentibus seruimus, & calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire conueniunt. Quis etenim horum magnanimitati valeat obistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continere praesidere, & non rursus aliis facta mutatione seruire. Plurimae namque gentes aliis obedire coactae sunt: soli autem Aegyptii, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorum provinciam Dei, atque saluentem migrantes in effugies bestiarum honorem praecipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europam

Dora Phoenicia ciuitas, & non Idumaea.

Ianus templi.

Mendacis de iuramento depulso.

Apion Iudaeis seruientem exprobrat.

que tenuere: qui scilicet vnam diem ex xuo totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vsi sunt Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euertentes, putatos apud eos interficientes Deos, impropere non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indoceri Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neq; Lacedæmoniorum animo suo cœcepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Græcum, quam diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliaque multa: hic nemo calamitatem passis, sed potius inferentibus intulit impropria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorum prorsus oblitus. Sed Sestris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, vt creditur, excusauit. Verum tamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ vero cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asiæ Macedonibus, Ægypti quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum, tenuimus principatum annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socii & amici fuere. Sed viros mirabiles non præbuius, velut quarundam artium inuentores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandū, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim vt ipse sui testis existeret, quæ aliis omnibus importunus & callidus esse videbatur, & vita verboque corruptus. Quapropter recte quilibet Alexandriæ condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostræ antiquitatis libris incumbere. Reliqua vero quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat forte sine satisfactione relinquere, vt ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuecta sacrificemus, & non vescamur carnibus suillis: sed & circumcisionem genitalium vehementer irridet. De nostrorum quidem animalium peremptione, communio nobis est cum aliis hominibus vniuersis. Apion autem sacrificantes non redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc moleste ferret. Isti enim volunt sacrificare hecatombas suis Diis, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus, ferocissimis autem bestiis impleteretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutrient, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Ægyptiorum esse sapientes atque Deicolæ, sacerdotes sine dubio fateretur. Hæc enim duo dicunt sibi met ab initio à Regibus esse præcepta, vt Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere præcipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed nequæ illis alter Ægyptiorum cum eis Diis sacrificare dignoscitur. Cæcus igitur fuit Apion quando pro Ægyptiis nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum vtuntur solennitatibus, quas in nobis colat iste: sed etiam alios circumcidi docent, sicuti dixit

Dauid & Solomonis potentia.

Apion semetipsum laudat & magnificat.

Cur Indæ animalia consuecta sacrificet, nec carnibus suis vescatur.

Ægyptiorum sacerdotes circumciduntur, & a porcinis carnibus abstinent.

Herodotus. Vnde recte mihi videtur Apion, propter patriæ suæ leges
 penas dedisse blasphemias. At enim necessario circumciso circa genita-
 lia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus
 expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus propriis circa piera-
 tem integre permanere, & aliorum minime carpere. Iste vero suas qui-
 dem leges effugit, de nostris vero mentitus est. Hic itaque terminus
 viæ fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam
 vero & Apollonius Molon, & Lyfimachus, & alii quidam, tam per igno-
 rantiam quam per infaniam de legislatore nostro Mose, & legibus ver-
 ba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut mago atque fal-
 laci derogant, leges autem malitiæ apud nos nulliusque virtutis affir-
 mant esse doctores, volo breuiter & de omni conuersione nostra, &
 de particulari (sicut poterò) profectè sermonem. Reor enim fore mani-
 festum, quia & ad pietatem & ad conuictum vniuersalemque humani-
 tatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contem-
 ptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos,
 vt non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim
 proposui laudes conferbere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plu-
 rimum & fallaciter acousarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissi-
 mam. Proinde accusationem Apollonius non continet, sicut Apion, in-
 stituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & ho-
 minibus odiosos appellat, aliquando vero formidinem nobis improper-
 rat: & ediuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostræ queritur.
 Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum
 nos solos vitæ vitæ reperisse. Hæc autem omnia manifeste redarguun-
 tur, dum vniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legi-
 bus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si vero coactus
 fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constituta-
 rum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum
 aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant; ne-
 que quia nos eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad re-
 darguendum positurus sum: neque quia non præcipue in legibus pro-
 priis perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primum dicere, quod
 eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum
 amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, recte mansuetudine
 atque virtute præstare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum
 gesta sua ad antiquitatem referre, vt non imitatores aliorum videantur
 existere, sed ipsi potius aliis legitime viuendi duces fuisse. His igitur
 hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora conside-
 rare: & his qui vsuri sunt legibus, quas potuerit, satisfacere, quia recte
 sunt. Populi vero est, vt in omnibus quæ constituta sunt, perduret: &
 neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquind horum im-
 mutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur
 legislatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleu-
 cus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque
 recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec
 ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Home-
 rus est, qui nusquam in opere suo hoc vsus est nomine. Non enim secun-
 dum legem, sed indiffinitis sententiis, & Regum præceptionibus, popu-
 lus regebatur. Vnde etiam multo tempore permansere, tantum moribus
 vtentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum ca-
 suum permittentes. Noster vero legislator antiquus existens (hoc et-
 iam vndique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper con-
 tra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem popu-

*Mors A-
pionis.*

*Mosis con-
tra Apo-
lonium &
Lyfima-
chum de-
fensio.*

*In quibus
Apollo-
nium In-
dus accu-
sat.*

*Ordinis et
commu-
nium le-
gis amato-
res mansue-
tudine at-
que virtu-
te præstati.*

*Mosis
quoslibet
legisla-
tores anti-
quitate
præcedit.
Nemo,
Lex, hoc
vocabulū
nusquam
apud Ho-
merum re-
peritur.*

*Mosis vi-
sa.*

loram consultoremque, & instructionem totius legis vite constringens, eis suavit hanc libenter excipere, & firmissime inclita scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa milia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissime liberauit: nam & inaquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaque deuincere: & filios ac vxores, pradamque bello seruare: in quibus dux egregius & confiliarius sapien-
tissimus, & tutor veracissimus fuit vniuersorum. Omnem siquidē mul-
titudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia quę vellet persuade-
re posset, in nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo
maximè tempore potestatem sibi arrogat & tyrannidem praefules
rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaci-
unt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum
pie, & plurimam exhibere aliis æquitatem, ipse virtutem præcipuam se
credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus
bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus vsus est. Qua-
propter recte iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: &
primis sibi satisfaciens, quia secundum illius voluntatem vniuer-
sa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, vt etiam
apud plebem hæc opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam
vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem nos-
ter legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pro-
nunciant: sed quales apud Græcos glorianur fuisse Minoem, & post
eum legislatores alios. Namque quidam eorum leges positas à Io-
ue dicebant, alii vero eas in Apollinem & vaticinium Delphicum re-
ferebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudi-
cantes populo. Qui vero præcipuas leges instituerint, vel qui iustissime
de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione
conspicere. Iam enim de ipsis tempus est disputari. Igitur infinitæ qui-
dem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differ-
rentiæ sunt. Alii siquidem monarchis, alii vero populo potestatem
Reipub. commiserunt. Noster vero legislator nihil horum intendens, ve-
luti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempu-
blicam declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque po-
testatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere,
tanquam causam bonorum omnium vniuersis hominibus existentem,
& quæcunque contigit eos in angustiis supplicasse, illius non latuisse
voluntatem, neque quicquam eorum quæ gessere, vel si quid aliquis
apud semetipsum potuit cogitare. Vnum vero eum esse monstrauit, &
ingenitum, immutabilem per tempus, æternum, & omni specie morta-
li pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit
secundum substantiam, prorsus ignotum. Hæc itaque de Deo sapuerunt
prudenterissimi Græcorum: qui quidem quod eruditi sint, illo vtique sci-
endi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quod autem hæc op-
tima & congrua Dei naturæ atque magnificentia sint, valde testantur.
Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoi-
ci, & pene cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem ad
breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præ-
occupato veritatem dogmatis proferre timuere. Noster vero legislator
opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant sa-
tis fecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter
inspirauit, & causam legislationis ad vtilitatis modum semper adduxit.
Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse

*Mosis du-
cem atque
consultori-
um ha-
bens.*

*Origo Le-
gis apud
Græcos.*

*Quid Gra-
eci pro-
denterissi-
mi de Deo
sapuerunt.*

*Mosis &
aliorum le-
gislatorum
compara-
tio.*

perpexit atque constituit: hoc est, fortitudinem, iustitiam, & mutnam
 in omnibus ciuium concordiam. Cunctæ namque actiones & studia,
 vniuersique sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem.
 Non enim hoc inexammatum aut infinitum vltius dereliquit. Duo
 siquidem sunt totius disciplinæ & moralis institutionis modi, quorum
 vnus quidem sermone doctor est, alter vero exercitatione morum: quæ
 cum ita sint, alii quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum
 horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt.
 Sicuti Lacedæmonii quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non
 verbis: Athenienses vero, & pene omnes alii Græci, quæ quidem oportet
 agi præcipiebant suis legibus: assuescere vero ad hæc operibus, mi-
 nime valuerunt. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia co-
 optauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges
 sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & v-
 nicuique dicta conuenient, nihil neque minimarum escarum sub pote-
 estate voluntatis vtantium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit
 abstinere, & qui sumendi sunt, vel que dicta communis esse videatur,
 necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam
 posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque
 volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim
 ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem
 monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sa-
 pius: sed in vnaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis audi-
 tionem congregari præcepit vniuersos, eamque perfecte condiscere, quod
 scilicet omnes legislatores reliquisse noicuntur. Et in tantum pluri-
 homium absunt, vt secundum proprias leges viuunt, vt penes eas igno-
 rent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab aliis, quam legem proban-
 tur esse præuicati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia
 gubernantes, prostentur ignorantem. Doctos namque sibi faciunt
 assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostro-
 rum vero quolibet si quis leges interroget, facilius quam nomen suum
 recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discennes, in animo
 velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: im-
 possibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaque pri-
 mum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam vnam
 quidem habere & eandem de Deo sectam, vita vero ac moribus differre
 nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare con-
 cordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones au-
 diet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri compro-
 bantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique pro-
 fertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro præsumi-
 tur: quando alii quidem totam Dei naturam sermonibus perimere ten-
 tauiere, alii vero eius prouidentiam ab hominibus abstulere: neque in
 studiis vitæ differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera om-
 nium apud nos existunt: vnus vero de Deo sermo concors est, asserens
 illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studiis, & quoniam o-
 porteret omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus, no-
 stris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à
 quibusdam, cur non exhibeamus viros innumeros nouorum operum
 seu verborum, contigit oriri. Alii siquidem in nulla re paterna perdu-
 rare optimum esse putant, & præcipue transgressoribus sapientiæ ro-
 bur assignant. Nos autem e diuerso, vnam esse prudentiam atque virtu-
 tem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his
 quæ antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet indicium legis est opti-

*Duo vni-
 us discipli-
 na & mo-
 ralis insti-
 tutionis
 modi.*

*Moses vni-
 uersos Iu-
 daeos ad le-
 gem audi-
 tionem con-
 gregari
 præcepit.*

*Consonan-
 tia Iudae-
 rum in re-
 ligione &
 vita.*

*Qui homi-
nes ad sa-
cerdotium
eleuit.*

*De Deo
& promi-
ssione di-
uina.*

*Opera
Dei.*

*Hostia ve-
l ieiunia
mentis.*

*Purifica-
tiones in
sacris scin.*

mo credere constituit. Nam ea quæ nunc non habent modum, experi-
mento sæpe corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus
ab initio positam legem diuinæ voluntate, nihil aliud pium est, quam
hanc sub integritate reseruare. Quis enim eius quicquam mouere po-
test, aut quid melius adinuenit? vel quis ab aliis tanquam præcellen-
tius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit
esse melior atque iustior, quam ea quæ Deum quidem principem om-
nium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res
præcipuas dispensare permittit: summo vero Pontifici aliorum sacer-
dotum Principatum competenter iniungit? quos utique non diuitiis, 10
neque aliis quibusdam spontaneis auaritiis præcellentes legislator
ad culmen huius honoris insinuit. sed quicumque sapientia vel tempe-
rantia aliis præstare noscuntur, eis præcipue culturam diuinæ placatio-
nis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra
diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium atque iudi-
ces contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decre-
ti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui
honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præpa-
ratus ad pietatem, summæ vero diligentia sacerdotibus sit indita, & ve-
lut quædam festiuitas gubernetur vniuersa Respublica? Cum enim my-
steria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequeant, ea
videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incom-
mutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus æuum. Quæ
igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Pri-
mum quidem de Deo est, dicens: DEVS habet omnia, perfectus, bea-
tissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & termi-
nus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re ma-
nifestior: forma vero & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nan-
que materies cõparata est ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen
pro nullo est: cunctaque ars ad illius imitationis inuentum, extra ærem
esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neque possumus suspicari, 20
neq; conicere. Sanctus est videmus eius opera, lumen, cœlum, terram,
solem, lunam, flumina, mare, animalium nationes, proventus fructus:
hæc Deus fecit, non manibus, neq; laboribus, neq; quibusdam indi-
uit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc ho-
mines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis.
Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Vnum templum
vnius Dei, commune omnium communis Dei candelorum. Gratum
namq; semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacer-
dotes semper, præcedit vero istos primus secundum genus: qui ante al-
ios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubiis iudicabit, &
punit lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit,
tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad
crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. hæc enim non placent
Deo quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus
enim temperatos, ordinatosque, & boni generis diligit: & ut præcipue
sacrificantes caste viuamus. In sacrificiis autem pro communi salute
primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes
socii sumus. Et qui hoc consortiũ suæ vitæ præponit, maxime Deo gra-
tus est. Supplicatio vero fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona præ-
stat: hæc enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed
ut hæc suscipere valeamus, suscipientesque seruemus. Purificationes
quoque in sacrificiis lex decreuit, à cubili, à lecto, à congressu vxorio, &
alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo,

& eius

& eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptiis? Solam nouit lex permixtionem naturalem cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum vero cum masculis iudicauit inimicas, & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere vero iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem vero potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo, alterius vero experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatione nulla mortis: neque si fecerit vim virginis alteri desponsatae: neque si suaserit nuptia, aut filios nutritur, quae omnia lex praecepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemque transiret, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animae polluere iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumque hoc fit, aquam propter purificationis causam talibus imperauit. Sed neque in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitque literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut ad eas imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam funeribus mortuorum, ut neque sumptuosae ad sepeliendum celebrentur exequiae, neque insignium fabrica sepulchrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperauit domesticos adimplere: omnibus autem viuentibus legitimum esse constituit, ut aliqui morientem & cōcurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longae procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, praecepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuuenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitiae sunt apud Deum; cui omnia non creduntur. & licet aliquae inimicitiae proueniant, prodi tamen arcana prohibuit. Siquis autem arbitretur munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quilibet non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat vsuras. Hac, & his multa similia, communionem continent postorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vitae putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus praebebat, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Minissime etiam circa hostes quas sunt agenda sancit, ut neque terga eorum exuratur, neque arbores fortiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdi-

De nuptiis.

Pena vim inferenti virgini.

Purificationes corporum.

De funeribus mortuorum.

Honor parentum.

Cura funerum & vsurarum.

Circum hostes quomodo agendum.

*Repetitio
praecepto-
rum legi.*

*Praemium
obedi-
entium le-
gi.*

*Duratio
legi apud
Iudaos.*

*Plato mi-
rabili a-
pud Gra-
ecos.*

*Lycergus
Lacedae-
moniorum
legula-
tor.*

xit: & capriuis prospexit, quatenus eorum amoneatur iniuria, & maxi-
me fornicarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque cle-
mentiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non
taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab
omni nos alia causa prohibuit. Quaecunque enim veluti domestica
oriuntur in aedibus, haec interdixit occidi: sed neque parentes denique
praecipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum
socia, eis tamen percendum esse sancivit. Sic vndique ea quae ad man-
suetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti praedi-
ctum est, legibus utens, & alia rursus contra transgressores causa pun-
itionis sine excusatione desigens. Multa namque in plurimis causis
transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim pu-
ellae fecerit: si masculi turpe tentamentum praesumpserit, aut patiatursu-
stinere tentatus. Similiter autem est lex inexcusabilis & in seruis, sed
etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, &
de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem,
aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali
apud alios, sed valde maiori. de iniuria vero parentum, vel impietate
quae sit in DEVM, si vel tenter hoc aliquis, mox peribit. At his qui
secundum legem vniuersa faciunt, praemium tribuitur non aurum, 10
non argentum, neque corona lapillis distincta: sed vnusquisque testem
habens conscientiam suam, valde proficit, legislator propheta,
& DEO fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: & licet
pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occalum, speran-
tes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Figeret itaque nunc
hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam sa-
penumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solum-
modo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin
& si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset vo-
luntaria nostra legum obseruatio, si Graecis aut legisse se in historiis ali-
quis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamque 10
honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus mul-
tis seculis constantiter permanentes, omnes reor demiratos, propter
continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscri-
bere proxime de Republica & legibus tentauere, tanquam de incredi-
bilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quo-
niam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem taceo phi-
losophos, quicumque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus
habuere. Plato autem mirabilis apud Graecos, tanquam & honestate
vitae praecedens, & virtute sermonum & persuasione philosophiae cun-
ctos excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus ciuilibus,
perpetuo pene illuditur, cauellisque comicis traducitur. cum vtique
qui illius verba considerauit, frequenter & facile reperiat, quae etiam
consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem
Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignoran-
tiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba va-
na esse putant, & multa licentia composita atque conscripta: maxime
vero legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti concelebrant,
quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc ma-
nifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si vero Lacedae-
monios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duo-
bus millibus annorum nostrae Reipub. super haec sciant, quoniam La-
cedaemonii quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfecte
vix sunt custodisse leges: cum vero circa eos factae sunt fortunae muta-
tiones,

tiones, pene cunctarum legum obfiti sunt, Nos autem multis casibus
 euolutis propter Regum Aliæ mutationes, neque in nouissima mala ve-
 nientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulacionis causa
 seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testi-
 monio maiores excubias & labores nobis quam Lacedæmoniis videbit
 impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia
 exercitium habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, &
 corpore pulchri in ciuitate debebant, aliis ministris in omnibus vitæ
 necessariis rebus videntes & cibum paratum ab illis accipientes, solum
 10 opus bonum atque æquum iudicantes, quiduis facere, & pariquate-
 nus praualerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod
 autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim
 singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis præcepta
 negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Piræne & apud
 nos, non dico tantum, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti le-
 gum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quæ solet prælian-
 tibus euenire: sed eam quæ cum multa corporum afflictione, & multa
 crudelitate videtur accidere. Quam (vt ego puro) quidam prauales
 nobis non per odium subiectis imponere, sed admirandum quoddam
 20 spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui vnum tantum-
 modo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel
 sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si
 mortem fortissimos toleramus pro legibus, & ultra alios vniuersos. Non
 enim quæ leuia videntur nostris studiis alij facile patiuntur, hoc est, o-
 perationem, cibique simplicitatem: & vt nihil fortuito, neque quod
 quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitus quemlibet ac-
 cedat, aut splendide vestitur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attem-
 30 dendum est, si gladiis videntes, & hostes ab inuasionem fugantes, præcepta
 legis circa cibos sustinere possunt. Nobis vero gratum est propter hæc
 legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc
 Cylimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi
 ophistæ, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare
 conentant. Ego sane nolim de legibus alienis examinationem facere.
 Nostræ enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et
 neque ridere neque blasphemare debeamus eos, qui apud alios pu-
 antur Dij, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellatio-
 nem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare vo-
 lentibus, tacendum non est, cum vtrique non à nobis nunc sermo com-
 40 munitur eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam præmissis.
 Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia sunt mirabiles, non red-
 arguit nobilissimos poetas & præcipue legislatores quoniam huiusmo-
 di scætas de Deis ab initio populis inferuere, dicentes eos numero qui-
 tem quantos ipsi voluere, ex alterutris vero & diuersis natiuitatibus
 procreatos: Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam gene-
 ra animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eo-
 rum in tartaris vincidos esse dixere: quibus vero attribueret cælum, his
 sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum
 superposuere. Propterea aduersus eum constituit insidias per vxo-
 rem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, vt al-
 50 ligantes eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hæc iu-
 ste accusatione digna conueniunt, qui sapientiæ virtute præcellunt.
 Hi super hæc deridentes adiungunt: Si Deorum alios quidem ephæbos
 & adulescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum est, alios
 constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam vero textricem, alium

*Iudaorū
& Lacedæmo-
niū compa-
ratio.*

*Leges gra-
ues Iu-
deorum.*

*Moses in-
dauit eos
qui apud
alios pu-
tatur Dij,
propter ap-
pellationem
ridere ac
blaspheme-
re interdi-
xit. Deorum
apud gen-
tiles in-
gentes nu-
meras.
Fabula
de Iudaorū
& Iudaorū
de.*

Iuppiter.

Iniquitas
in atque
delicti cir-
ca Deum
causa.Pastores
& pastus
Deorum
multitu-
dini au-
tores.Plato nul-
lū Poeta-
rū in Re-
pub. esse
suscep-
tum fla-
ruit.

veroperegrinantem, & cum hominibus contendente, alios autem
citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones
effectas, & propter homines contentiones constitutas, vt non solum
inter se alij aliis manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnera
et lacerationes: ut malaque perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si
intemperantia permixtionis vterentur: quomodo nō erit incongruum
amores & concupiscentias ad vniuersos attinere, sicut masculos & ad
feminas. Deinde fortissimus & primus eorum patet, seductus à semet
ipso, impraegnataeque mulieres, diruptas submersasque spernit: & eos
qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine
lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hæc & his alia consequen-
tia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impudenter à Diis celebrata, vt
iam alij inuidere se prostreantur in tali foeditate vincō. Quid enim
alij f. sturi non essent, dum neque senior atque Rex valisset impe-
tus suum à mulierum permixtione retinere. Alij vero seruientes ho-
minibus, & nunc quidem ædificantes causa mercedis, nunc vero pa-
scentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem
igitur sapientium talia non accendant, vt hæc componentes redarguat,
& multam stultitiam his credentium reprehendat? Alij vero & terro-
re in quendam vel metum, necnon & rabiem, atque seditionem, om-
nesq; pessimas passiones in Dei natura fingere præsumpere. Et horū
quidem nobilioribus etiam ciuitates sacrificare suaserē. Siquidem in
multa necessitate consistunt, vt quosdam Deorum putent bonorum es-
se largitores, alios autem vocent aduersarios, quando eos veluti mali-
guntissimos homines muneribus atq; donis placare cōducunt magnum
quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis
studiose præbuerint. Quæ igitur causa est tantæ huius iniquitatis atque
delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eo quod neque veram Dei
naturam ab initio eorum legislatores agnouerint, neq; quantum per-
cipere potuere, perfectam sententiam discernentes reip. tradidere: sed
velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poetis, vt
quos vellent Deos introducerent hæc omnia patientes: rhetoribus ve-
ro vt de rebus, scriberent, & de peregrinis Diis decreta proferrent. Sed
etiam pictores & plastæ in hoc apud Græcos multam habuere potesta-
tem, vt vnusquisque formam quam vellent secundum modum suæ opi-
nionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellent fingens, alius vero
pingens. Opifices itaq; qui maxime putantur esse præcipui, ebur & au-
rum habent, ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Proinde apud
eos priores quidem Dij florentes honoribus, senescunt: alij vero noui
clam introducti, religione potiuntur: & templorum alia quidem deso-
lata, alia vero nuper secundum hominum voluntatem ædificantur: cum
contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religio-
ne seruare. Apollonius siquidem Molon, vnus fuit stultorum atque tu-
mentium. Eos autem qui vere in Græco philosophari sunt, neq; prædi-
ctorum aliquid latuit, neq; frigidæ allegoriz causas ignorauere. qua-
propter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decemtemque circa
Deum opinionem nobis fuere cōcordes. Quod Plato respiciens, neque
vllum quempiam Poetarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Ho-
merum honorifice amouet, coronatum & vnguento delibutum, ne re-
ctam opinionem de Deo fabulis forte destrueret. Præcipue namq; Pla-
to nostrum legislatorē imitatus est, in hoc quoq; quod illud præcipue
suis ciuibz imperauit, vt omnes perfecte edificarent leges, & ne fortui-
to aliquid extraneorum ciuibz misceretur, sed esse purā respública,
& in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitas Apollonius Mo-

lon, nos valuit accusare, quoniam non recipimus eos, qui aliis sunt opinionibus preoccupati: neque communicari patimur eis, qui alia vite consuetudine degunt: cum neque hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos caustissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namque peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque meruentes. Illorum igitur citius scitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebat. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari vero cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmonius amplius disputare. Athenienses vero qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hinamque vel verbo solummodo præter illorum legem, de Diis loquentes, incuitabiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatem, neque templa vastauit: sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam dæmonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicutæ poculo mortemulctatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat, & conuersationem latræ legesque contemnere. Et Socrates quidem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazemenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia mortedamnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi scito fugisset, comprehensus occisus fuisset, eo quod iudicium de Diis Atheniensium conscripisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdorem quandam interfecerunt quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere Deos: decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege vrebantur, palam est, eo quod aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu ex plurius Dispruiassent. Quin & Scythæ ex diuisis gentibus humanis, & paululum differentes à bestiis: arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem interemerant, quoniam videbatur Græcorum Deorum ad eos venisse plenissimum. Multos aurem & apud Persas inuenias pro a causa tormentis affectos. Sed palam est, quoniam Apollonius Perlium legibus congaudebat, illosque mirabatur: quippe cum Græci eorum ortitudinem atque concordiam vnanimitatis, quam habuerunt de Diis, mirari sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum conuermatis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Perficorum, vxoribus alienis contumelias faciens, filiosque execrans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo ladan: & ab his legibus non abducere neque timor potuit prepotentium potestatem, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exerceamus, ut bella auaritiæ causam suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuere iustitiam, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & vsque ad calamitates nouissimos perduramus. Cur itaque nos alienas amulemur leges, cum eas neque a legislatoribus suis seratas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij

Lacedæmonij, peregrinos expellunt.

Mos Atheniensium.

Socrates ciuis Atheniensis.

Anaxagoras.

Talentū 600. estimati.

Scythæ.

Mors Periarum.

Iudaorum in lege constituta.

Cetera Legislatorum gentium.

Legislatorum instituta.

Legis a qua Iudaei exalta observatio.

Iudaearum leges antiquissimae.

Leges gentium.

Epilogus huius libri.

Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem scripserit.

hon sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum. Elieenses vero & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quam optime atque viriliter facere se putabant. Ex quo cum haec ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Graecos, ut etiam Diis suis masculorum concubitus applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de suppliciis dicere, & quantas ab initio praeberint plurimi legislatores abolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitiis & ciuitatibus, & bonis aliis priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus vero Iudaeorum, neque sic procul aberat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra vltimam legis videatur timere praeceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, cōcedant quoniam optimas leges habemus. Sin vero circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissime non patiantur? meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutum legislatoris nostri, opinionisque quā ille de Deo contulidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparer aliorum legislatorum aetatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaque declaratae sunt leges & cunctis aliis semper hominibus zelum sui potius praeberunt. Primi quippe Graecorum, in speciem quidem iura patriae conseruabant: ipsius autem Philosophi tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humanitateque vitae communionem inter alterutros edecentes. Quia etiam populi iam olim multum nostram pietatem imitantur: neque est ciuitas Graecorum vlla usquam aut Barbarorum, nec vlla gens ad quam septimanā, in qua vacamus, cōsuetudo minime peruenerit, ieiuniaque & candelabra accensa: atque etiam ciborum apud nos solēnia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordiam, quam nos inter omnes obtinemus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perduratiōem necessitatum habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obligare: ut quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisque enim, si suam regionem domumque conspiciat, his quae dicuntur a me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneam malitiam reprehendere. aut enim volunt nos ista aliena & praua iura, ante propria & meliora zelari: aut certe si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostrum honorem legislatorem, atque credimus quae ab illo prophetata de Deo sunt. Denique nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, ac certe ob imitantium multitudinem praeclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de Republ. nostra certissimam feci narrationem in his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste conscribentes, & contra ipsam veritatem impudentissime contententes, arguerem. Arbitror itaque per hanc conscriptionem abundanter me,

qua

quæ promissi compleſſe: Ibi enim oſtendi, hoc genus hominum contra
 quam calumniatores affirmant, eſſe antiquiſſimum: & multos veterum
 in conſcriptionibus ſuis memoriam habentium noſtri, teſtes exhibui.
 Dixere itaque Aegyptios fuiſſe progenitores noſtros: & oſtenſum eſt,
 quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde ſunt mentiri, quoniam ex
 inde proptere cladem corporis ſint expulſi: & apparuit quod volunta-
 re & magnitudine fortitudinis ad propria ſint reuerſi. Alij vero tan-
 quam nequiſſimo viro, legiſlatori noſtro derogare contendunt: cuius
 10 virtuti dudum quidem multi poſt illud, tempus vero longiſſimum per-
 hibet teſtimonium. De legibus autem loqui ampliori termone, non
 fuit opus. Ipſæ namque per ſemetipſas apparuere piæ, & veriſſimam ha-
 bentes intentionem: & non ad hominum odium, ſed ad rerum com-
 munionem potius inuitantes, iniquitatum inimicæ, cultricesque iuſti-
 tiæ, & luxum procul abiicientes, frugalitatem vero ac induſtriam eru-
 dientes, bellum cauſa auaritiæ neſcientes: fortes autem pro ſe eſſe po-
 pulos præparantes, ad ſupplicia retribuenda ſemper inenitabiles, ver-
 bis nequaquam circumuenire faciles, præparationes ſemper operibus
 20 exequentes. Hæc enim nos ſemper opéra maniſeſtiora literis exhibe-
 mus. Quapropter ego conſidens dico, quia plurimum atque meliorum
 rerum, nos quam alij præceptores ſumus. Quid enim impræuaricabili
 impietate melius eſt? quid iuſtius, quam legibus obedire? quid vtilius,
 quam inuicem vnanimis eſſe, & neque in calamitatibus ab inuicem
 recedere, neque tempore felicitatum per iniurias diſcrepare: ſed in be-
 lio quidem mortem contemnere, in pace vero artibus aut agriculturæ
 vacare: & ſemper & vbique credere Deum reſpicere, & ſolum omnia
 gubernare? Hæc igitur, ſiquidem apud alios aut ſcripta ſunt primitus,
 aut ſeruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum fa-
 cti diſcipuli: Si vero nequaquam primitus extitere, his præcipue nos v-
 rentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem noſtram fuiſſe de-
 30 claramus. Apiones igitur & Molones, & quicumque mendaciæ deroga-
 tione congaudent, conuiſti procul faceſſant. Tibi autem Epa-
 phrodite, veritatem maxime diligenti, & per te ſimilia
 noſſe de noſtro genere cogitantibus, hic li-
 bellus conſcriptus eſſe digno-
 ſcitur.

*Brenus te
 peſit
 ſuperius
 diſſorum
 Intentio
 legum in
 daſcaris.*

*Origo lo-
 gum in
 daſcaris.*

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
 Libri ſecundæ FINIS.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE ME- morabilium fidelissimus ac locu- pletissimus.

A.

ARON mortuus	fol. 94.
Aaroni virga germinat	93
Aaroni filii	77
Aaroni Moysi fratri sacerdotium conferitur à Deo	ibid.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus	376
Abraham Lothum captum cum Sedomitis reducit	
25	
Abrahamus primus verbi divini concionator	23
Abrahamus egregius Astronomus	42
Abrahamus Ægyptiorum religionem docuit & artes	
24	
Abraham moritur ætatis an. 175.	31
Abrahami obedientia	28
Abrahami Deus progeniem eius males vicinos in Ægypto habituram, prænuuncias	25
Abaneth	75
Abel à Cain interfectus	15
Abdagasus Asinaum interficere vult, quod Arra- banus permittere recusat	501
Abdon iudeus	132
Abdemonus	218
Ab Apione quadam valde frigide conscripta	841
Abie ad Hebræos oratio, qua defectionem & impietatem eus exprobrat	224
Abenerus Neri filius Sauli filium Iobabzum populi Regem constituit	171
Abenerus contra Iude tribum copiam educit, cui Ioa- bus cum universo Davidis exercitu occurrit	
ibid.	
Abenerus apud seniores populi, præfectosq; mili- tia, ut ad Davidem desciscerent, loquitur	
172	
Abenerus à Davide comiter exceptus, amicè dimit- titur	173
Abenerus ad Davidem in Hebronem mittit lega- tos, qui suo nomine fœdus cum eo ferrent	
178	
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat	
171	

Abesalomus sororem Thamarum solatur	18.
Abesalomus vindicta opportunitatem expecta ibid.	
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne convivium inuitat, & Ammonem vino sepultum iru- cidari curat	ibid.
Abesalomus reductus patris Davidis conspectum deuitare iubetur	185
Abesalomus patri sui affectat regnum absente satr- & callide	183
Abesalomus Rex ab uniuersis salatur	ibid.
Abesalomus Iordanem traiecit.	189
Abesalomus callide per mulierem à Ioabo sabo- tam reuocatur Hierosolyma	185
Abesalomi Hierosolym. nati liberi	ibid.
Abesalomi columna maris morea	190
Abias contra Ierobaamum exercitum colligit	224
Abias victoria potitur	ibid.
Abigia Rabali vxor muneribus Davidem pla- cat	163
Abiathar manus Sauli elapsus, Davidi patri, & sacerdotum nunciat eadem	163
Abiatharus sacerdotali honore priuatur	209
Abilamaradochus Iechonia à vinculo dimittit	
276	
Abimelechus 79. fratres interficit	129
Abimelechus Thebus capit	130
Abimelechus in Sicimiam mouet	130
Abimelech Isaacum inuidia motus expellit	31
Abimelech anticitiam renouat cum Isaac	32
Abimelechus amore Sara captus	27
Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit	
131	
Abimelechum Sicimiam expellunt	130
Abisus	195
Acerra	210
Achab quintus ex fratribus antequam prostrahi iu- beretur, in medium prorumpit	874
Achab & Iosaphath in Syros mouent	235
Achab in prælio vulneratus moritur	ibid.
Achab ob dimissum ab ipso Adadum taxatur	
233	

Kkk

Acnabius

Achab in gratiam recepto Adado factus cum eo facit	232	Ad Anileum ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babyloniorum iniunctione	503
Achabus Eliam querit	228	Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore rei statu desumpta	514
Achabi 70. liberi Samaria trucidati	247	Adhortatio ad considerationem auxilii & beneficii Dei Israeliti exhibiti	147
Achabi penitentia	230	Adhortatio ad libertatem tuendam	519
Achabi cruorem canes iuxta Elia predicationem lambunt	235	Adiabonorum magnates cum Abia Arabum Rege contra Izatem factus faciunt	537
Achabum Elia impietatis accusat	228	Adiutores Solomon in templo exedificando	197
Achaz aurum & argenti templi Damasci Assyriorum Regi desert	256	Adonias cum Abisace coniugium expetis	204
Achaz Syrorum Deo templo Hierosolymorum clauso colit	ibid.	Adonias interficitur	ibid.
Achaza impietas	255	Adonias ex coniugio se propiciens ad altaris cornu confugit	199
Achaza mors	256	Adonias affectat regnum	198
Achar quadam ex prada contra Dei mandatum abscondit	115	Adulteri iliges & Zelotypia	83
Achor forte di.prehenditur & punitur	116	Adultera accusatio contra Iosephum	47
Achia propheta Hseroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit	218	Agar Saram contemnit	26
Achimelech preditioni à Saulo insidimulati apologia	159	Agatharchidæ de Iudæi testimonium	233
Achitophel Ab salomo, ut cum paternis pellicibus congerederetur, suadet	187	Agrippa ad Flaccum, Syria præsidem, se confert	489
Achitopheli cor silio suadenti Davidem bello prosequendum huius se opponit	188	Agrippa quam Herodes Iudæi magis fauet	524
Achitophel, suo consilio expulso laqueo sibi vitam finit	189	Agrippa per Marfiam à Troto pecuniam mutuatur	489
Achitophel à Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, David precatur	186	Agrippa, dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquebat, noctu Alexandriam navigat ibidem.	518
Acme littera ad Anupatrum	462	Agrippa cum alii aliquot ad Claudium mittitur	519
Accusatio & Epistola falsa legatorum contra Iosephum	560	Agrippa Hierosolymum Hecatomben immolat	427
Adar, Martius	112	Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudæorum causas cognoscat, precibus obtinet	535
Adadus Damasci & Syrorum Rex à Davide palio vincitur	178	Agrippa senatus suam sententiam exponit	518
Adamus iram Dei deprecatur	14	Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorem mittit	495
Adama & Eva lapsus	ibid.	Agrippa à Lesbo digressus	429
Adami pena	ibid.	Agrippa ab Antonio Germanici & Claudii matre trecenta millia mutuo petit	489
Adami aetate 930. anni	16	Agrippa Iudæi adiuvum tributum remittit	522
Adamus Deum alloquitur	14	Agrippa Agrippa filius	526
Aderus Solomoni inensus	218	Agrippa Marso Syria præfidi dum quing. reges ad se venientes discedere iubet, inensus	525
Aderus in Ægyptum profugit	ibid.	Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prædixerat, quinto die moritur	ibid.
Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reverti permittat, orat	ibid.	Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit	ibid.
Aderus in Idumæam revertitur, inde in Syriam se confert	ibid.	Agrippa domum præaltam extruit unde cuncta, quæ circa templum fierent, contempari poterat: Iudæi aliorum patriam excitant, quæ	ibid.
Ad mortem nati sumus, eamque fugere ne fortissimi quidem possunt	325		
Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt	360		
Ad Lothum angeli diuertunt	28		
Ad Manethonum de Moyse maledicta responsio	38		
Ad Deum respicientibus eia, vim fidentibus pietatis fructus integer manet	330		

Regis praespectum arcet, & apud Neronem Top- pea praecibus illum illesum impetrant	539	Alexandere Herodi parentis Euthuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor praedicat	614
Agrippa Tiberiade habitans	488	Alexander ad DCCC. crucibus suffigi, & in eorundem conspicuum uxores & liberos trucidari iubet	369
Agrippa in Italiam Puteoli, inde ad Tiberium Ca- sarem peruenit	489	Alexander Thracida cognomen apud Iudaeos inue- nit	sud.
Agrippa uolens audire Eutychum instat, quo fa- cto propter uerba quadam ei vincula sunt iniecta	491	Alexander in vinculis quatuor libros aduersus ini- micos conscribit	65
Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur	489	Alexander Ptolemao, ut Zoilum tolleret, persua- det	37
Agrippa Iudaeorum immunitatem confirmat	429	Alexander	844
Agrippa Berytiam ciuitatem eximiijs ornamentis honorat	524	Alexander quartano febrium recursu fatigatur	581
Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit	427	Alexander suo & fratris nomine parentis ac. u. a tionem diuit	43
Agrippa in Asiam missus	420	Alexander Hierosolyma obsidere uolens. pontificem obuiam euntem honorifice excipit, ob uisionem eodem habitu ante oblatam	302
Agrippa sex menses in custodia seruatus	492	Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctio- que conductiis milites amittit	360
Agrippa in suum regnum nauigat	494	Alexander & Aristobolus omnes lachrymas etiam parentum accusatorem ad misericordiam com- mouent	432
Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam redactus	488	Alexander à Iudaei bello petitus, potentissimos co- rum in Bethoma oppugnat	360
Agrippa Hierosolymorum muros permunit	524	Alexander coniugi, quomodo secure regnare possit, ostendit	361
Agrippa ditio ampliatur	537	Alexander Aristobuli filius ad defectionem Iudaeis iterum reducit	587
Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendum tradit	431	Alexander Polyhistor	30
Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & uita terminum praedicat	492	Alexander & Aristobolus à Salome ac Pherora ad concubia illi, apud Herodem traduntur	430
Agrippa liberi superstitis	526	Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scripturam parentis structas insidias fate- tur, quarum Pherora, Salome, Ptolema- us, & alii Regis fidelissimi participes essent	443.
Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam ur- bem offendit, & ab eo honorifice excipitur	427	Alexander per sex annos quinquaginta milia Im- daeorum interfecit	580
Agrippam Caius Tetrarchia Regem constituit	494	Alexander ad praespectum arcis Alexandrii, ut se reciperet, scribit	446
Agrippina Messalina & Patina Cleus uxores	536	Alexander Herodi, quod Archelaum discedere de- creuit, fatetur	447
Agrippinum	608	Alexander uictoriam ab Theodoro amittit	510
Aggæus & Zacharias Propheta	287	Alexander 10000. peditum & 1500. equitum con- gregat	586
Am expugnata atq; combusta	116	Alexander Jonathan in suas partes tradere cona- tur pontificatum deferendo	337
Albinus Iudaeae procurator	539	Alexander Aristobuli filius principatum inuadit	372
Alcimus siue Iacimus pontifex	330	Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam	ueniens
Alcimus pontifex cum per fugis Iudam apud De- metrium accusat	330		
Alcimus popularem auiam filijs concilians, eos qui sunt Iudae partium occidit	ibi.		
Alcimus Iudam apud Demetrium accusat	330		
Alcimus pontifex mortuus	331		
Alexander in templo Hierosolymitano sacrificans, uaticinio de ipso Danieli offenso maximam Iu- dae libertatem concedit	302		
Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum ma- gnam manum congregat	586		
Alexander & Aristobolus crebro matrem im- plorant, id quod Herodi animum succendit	613		

veniens, Ptolemaidem occupat	336	Alexandra Hyrcani filia, vxor Alexandri	
Alexander Rex Syria Cleopatram Philometorem filiam ducit	339	Aristobuli Regi filij, Cleopatram ut Pontificatum filio suo petat ab Antonio scribit	399
Alexander & Aristobulus in quibus peccauerint	451	Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Malcho tutelam peteret, monet	498
Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamque oppugnat	336	Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem constituit	583
Alexander in conflictu cum Antiocho Gryphocassus	352	Alexandra Cleopatram Herodis insidias, & filii miserabilem interitum indicat	401
Alexander alterum fratrem interficit, alterum in honore habet	436	Alexandra interfecta	414
Alexander à Gabino victus	373	Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta, capto	582
Alexander dona Ionatha mittit	341	Alexandra indecore se filia criminis non conficiam vult ostendere	413
Alexander post obitum Philippi Macedonum Rex	340	Alexandrium & alia castella diruta	372
Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex milia militum amittit	586	Alexandri mater	372
Alexander ab armis requiescit	581	Alexandria pars ora maritima	461
Alexander & Aristobulus Sebaste strangulati in Alexandrium sepeliuntur	451	Alani Mediam terram praezandi causa perzadunt	442
Alexander cum Obada rege Arabum congressus, totum exercitum amittit	581	Allus Casari libertus Agrippa mutuo dat pecuniam	490
Alexander Arabia & Amathunti castello lethum infert, illudque captum funditus eruit	580	Altare & vasa ad illud pertinentia	205
Alexander Lysimachus Alabarcha	521	Altare areum	211
Alexandri & Aristobuli impatiencia	ibid.	Alitudo, longitudo & latitudo templi	206
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades	342	Amalecita Davidi Regem Saulum casum nunciat, & eius cadu argumenta armilla aurea & insigne regum offert	170
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria	338	Amalecita mouent in Israelitas	67
Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, maximamque partem trucidat	581	Amalecitarum Rex Samueli iussu interficitur	151
Alexandri familia magnum infortunium incurrit	364	Amalecitarum gens expugnata, & inersa Sicella, pradam abegerunt	163
Alexandri morbus	361	Amalecitas interneccione delendos praezidio	62
Alexandri mori	362	Amalecitas pleclendos	110
Alexandrum quidam quod Romam contra parentem ad amicos literas misert, accusat	442.	Amalecitas fundunt fugantque Israelita	67
Alexandrum filium Herodes timet	614	Aman ab omnibus, exceptis Iudaeis, adoratur	294
Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem constituit, qui è vestigio crudeliter agit	580	Aman odio & conflictu eius in Iudaeos in conuicio patefactu, suspenditur	298
Alexandra Tharisaen ultro parat	399	Amor multitudine erga Iosephum	361
Alexandra, Alexandri coniunx pietatis opinione principatum obtinet	ibid.	Amos Rex Iuda impius	263
Alexandra Herodi suspecta obseruatur	400	Ammonitarum spolia	237
Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidia verò Herodi patefunt	ibid.	Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se mittat, petit	184
Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum Pontificatum filio promittit	ibid.	Amnon sorori, ut sui copiam faceret, suadet ibidem	
Alexandra Iudaei custellorum castodiam credit	353	Amnon sororem reluctantem per vim opprimit, mox exosam & sustiditam extrudit	ibid.
Alexandra Herode absente urbi arces in suam potestatem redigere conatur	413	Amnon, Davidi filius, Thamaram, Absolonis sororem deperiens, in morbum incidit ibidem.	
		Amanu faculantes Mardocheas dantur	169

<i>Amanus in Mardochaeum odium</i>	296	<i>Angelus Dei occurrit Agar</i>	28
<i>Antonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascendunt</i>	211	<i>Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & delendos Sodomitae</i>	26
<i>Ammanita exterorum societate mercede impetrata in Davidem copias parant</i>	180	<i>Anni atatus & regiminis, item virtutes & diuturnitas Davidis</i>	201
<i>Ammanita & confederati seipsos inuicem trucidant</i>	237	<i>Annibae supplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium missi</i>	527
<i>Amirudo Iudaeae</i>	455	<i>Anilaus ob uxoris idololatriam à Iudeis obiurgatus quendam confodit</i>	502
<i>Ampliatio regni Israelitici</i>	252	<i>Anilaus in Mithridatis vicis cum exercitu impetum facit, eumq; nocturno opprimit, & captum secum abducit</i>	ibid.
<i>Amarinus Rex Israeliticus</i>	227	<i>Anilaus Parthorum Ducem trucidat, eiusq; uxorem ducit</i>	373
<i>Amarames futurus Moysi parens Deam orat pro Hebraeis</i>	53	<i>Anilaus à Mithridate fugatus</i>	503
<i>Amarinus moritur, eiq; Achabius filius in regno succedit</i>	227	<i>Anilaum Babylonii ad supplicium deposcunt, qui oppressus interficitur</i>	ibid.
<i>Amoraei Hebraei fundunt fugantq;</i>	95	<i>Anima mortali corpore mixta</i>	445
<i>Amoraeorum terra situs</i>	ibid.	<i>Animus Herodii hypocriticus</i>	491
<i>Amasias à propheta propter idololatriam reprehenditur</i>	251	<i>Annius Minucianus</i>	506
<i>Amasias Rex Hierosolymitanus</i>	250	<i>Annius Rufus Iudaeae praefectus</i>	480
<i>Amasia ab Israhelitarum Rege captus, Hierosolyma diruta & templum spoliatum</i>	252	<i>Annone caritas in Aegypto</i>	51
<i>Amasia Hierosolymorum Regis in Ioannem Israhelitarum Regem expeditio</i>	251	<i>Annone charitatis principatus Claudii</i>	87
<i>Amasia Idumaei victoria</i>	ibid.	<i>Annus iobelus</i>	83
<i>Amasia cades</i>	252	<i>Ananias apud Albinum accusatus</i>	480
<i>Amathus diruta</i>	359	<i>Antigonus auriculat Hyrcani dentibus truncat</i>	595
<i>Amathenorump Rex Davidi societatem petit</i>	179	<i>Antigonus Aristobuli filius ab Herode fugatus</i>	593
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici succedit</i>	234	<i>Antigonus Massadam obtinet</i>	597
<i>Ananias Costobarus & Saulus ad spoliandos infirmiores promptissimi</i>	549	<i>Antigonus Parthus, si ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicetur</i>	386
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleficus</i>	571	<i>Antigonus quosdam, qui Herodianus frumentatores per insidias interciperent, mittit</i>	391
<i>Ananias, Ananus, Cumanius, Celer, aliiq; nonnulli Romanis missi</i>	535	<i>Antigonus apud Aristobulum falsè accusatus</i>	395
<i>Ananus apud Albinum accusatus</i>	539	<i>Antigonus à Parthis in Indiam reductus Hyrcano, ne in regnum restitueretur, auriculas amputat</i>	388
<i>Ananus quing; filios summi Dei pontificio potitos habet</i>	ibid.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recusat</i>	392
<i>Ananus Sethi filius in Ioazari pontificis locum surrogatus</i>	480	<i>Antigonus Herodi, quod non ex stirpe Regia pregnatus, sed semiindaeus sit, exprobrat</i>	391
<i>Ananelo Herodes dat summum sacerdotium</i>	399	<i>Antigonus Aristobuli filius apud Caesarem Hyrcanum & Antipatrum accusat</i>	375
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat</i>	400	<i>Antigonus securi obtruncatur</i>	398
<i>Anna Helcanae uxor liberq; à Deo petit</i>	137	<i>Antigonus, Aristobuli filius, ad Caesarem, Pompeii studiosos de morte patris accusatus venit</i>	589
<i>Anaxagoras</i>	470	<i>Antigonus de fratre nihil mali suspicatur</i>	579
<i>Anchus secum Davidem contra Hebraeos educit, qui à Palaestinorum ducibus reprobatur</i>	167	<i>Antigonus interficitur</i>	ibid.
<i>Anchus Davidem remittit</i>	ibid.		
<i>Anchus Davidem cum sexcentorum cohorte euocat</i>	165		
<i>Anchillas ingenui non ducant</i>	106		

<i>Antigenus Hyrcanum & Antipatrum falſo accuſat</i>	589	<i>Antipater Herodem fratribus magis inſenſum redit</i>	431
<i>Antigenus apud Ariſtobulum falſo accuſatur</i>	579	<i>Antipater ſubditos ſuos, ut cum Hyrcano ſentiret, admonet</i>	589
<i>Antigeni in Iosephi cadauer immanitate</i>	600	<i>Antipater cum copiam Alexandro obuiam procedi</i>	586
<i>Antigonum Ariſtobuli filium Ptolemaus Menneus adoptat</i>	383	<i>Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium venenum paratum habere, exponit</i>	457
<i>Antipater precibus Herodem, ut pacta connubialia mutetur, fleſcit</i>	453	<i>Antipater patrem vitam finiſſerat, cum carceri cuſtode de miſſione agit, quod dum Herodes audit, ſine mora eum occidere, & in Hyrcani caſtello condi iubet</i>	460
<i>Antipater Malichi inſinuat venenum bibit</i>	592	<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem ſibi conciliare conatur</i>	620
<i>Antipater Iudeorum potentiores in Ariſtobulum concitat</i>	366	<i>Antipater Herodem & aulicos calumniis in fratres inſultat</i>	713
<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem ſibi conciliare conatur</i>	620	<i>Antipater omnium malorum fax</i>	441
<i>Antipater Herodem & aulicos calumniis in fratres inſultat</i>	713	<i>Antipater Caſari ex Syria milites conferbit</i>	374
<i>Antipater omnium malorum fax</i>	441	<i>Antipater Mithridati in capiendâ Peluſi operam nauat</i>	375
<i>Antipater Caſari ex Syria milites conferbit</i>	374	<i>Antipater obiectis crimina diluit</i>	375
<i>Antipater Mithridati in capiendâ Peluſi operam nauat</i>	375	<i>Antipater Iudeis procurator declaratus</i>	ibid.
<i>Antipater obiectis crimina diluit</i>	375	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum</i>	591
<i>Antipater Iudeis procurator declaratus</i>	ibid.	<i>Antipater praſens calumniis & abſens per literas Herodem in filios exacerbât</i>	431
<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum</i>	591	<i>Antipater Phoroa mortem vehementer lugeat</i>	625
<i>Antipater praſens calumniis & abſens per literas Herodem in filios exacerbât</i>	431	<i>Antipater Caſarea omnibus inuſus</i>	ibid.
<i>Antipater Phoroa mortem vehementer lugeat</i>	625	<i>Antipater expectatione regni certa nitur</i>	621
<i>Antipater Caſarea omnibus inuſus</i>	ibid.	<i>Antipater in Iudaea nouarum rerum cupidus compeſcit</i>	376
<i>Antipater expectatione regni certa nitur</i>	621	<i>Antipater Idumaeus 19. priuatum Antipater dicitur</i>	ibid.
<i>Antipater in Iudaea nouarum rerum cupidus compeſcit</i>	376	<i>Antipater Phasaelo Hieroſolymorum, Herodi Galea regimen committitur</i>	377
<i>Antipater Idumaeus 19. priuatum Antipater dicitur</i>	ibid.	<i>Antipater omnia in Antipatrum culpam conſert</i>	463
<i>Antipater Phasaelo Hieroſolymorum, Herodi Galea regimen committitur</i>	377	<i>Antipater Gabinius Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiunat</i>	372
<i>Antipater omnia in Antipatrum culpam conſert</i>	463	<i>Antipater excluſis reliquis fratribus patri ſucceſſor declaratur</i>	611
<i>Antipater Gabinius Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiunat</i>	372	<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Ariſtobuli legati ad Pompeium</i>	368
<i>Antipater excluſis reliquis fratribus patri ſucceſſor declaratur</i>	611	<i>Antipater ſcriptoribus epistoſarum, quas in fratrum perniciem ſimulat, ingentem pecunia ſummam erogât</i>	624
<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Ariſtobuli legati ad Pompeium</i>	368	<i>Antipater Hyrcani pecuniis Romanos ſibi deuinctos, Iudeos vero inuſus reddit</i>	377
<i>Antipater ſcriptoribus epistoſarum, quas in fratrum perniciem ſimulat, ingentem pecunia ſummam erogât</i>	624	<i>Antipater in demerendu paternis amicis nullum ſum-</i>	453
<i>Antipater Hyrcani pecuniis Romanos ſibi deuinctos, Iudeos vero inuſus reddit</i>	377	<i>Antipater ab Herode accuſatus</i>	459
<i>Antipater in demerendu paternis amicis nullum ſum-</i>	453		
<i>Antipater ab Herode accuſatus</i>	459		
		<i>Antipater Herodem fratribus magis inſenſum redit</i>	431
		<i>Antipater ſubditos ſuos, ut cum Hyrcano ſentiret, admonet</i>	589
		<i>Antipater cum copiam Alexandro obuiam procedi</i>	586
		<i>Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium venenum paratum habere, exponit</i>	457
		<i>Antipater patrem vitam finiſſerat, cum carceri cuſtode de miſſione agit, quod dum Herodes audit, ſine mora eum occidere, & in Hyrcani caſtello condi iubet</i>	460
		<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem ſibi conciliare conatur</i>	620
		<i>Antipater Herodem & aulicos calumniis in fratres inſultat</i>	713
		<i>Antipater omnium malorum fax</i>	441
		<i>Antipater Caſari ex Syria milites conferbit</i>	374
		<i>Antipater Mithridati in capiendâ Peluſi operam nauat</i>	375
		<i>Antipater obiectis crimina diluit</i>	375
		<i>Antipater Iudeis procurator declaratus</i>	ibid.
		<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum</i>	591
		<i>Antipater praſens calumniis & abſens per literas Herodem in filios exacerbât</i>	431
		<i>Antipater Phoroa mortem vehementer lugeat</i>	625
		<i>Antipater Caſarea omnibus inuſus</i>	ibid.
		<i>Antipater expectatione regni certa nitur</i>	621
		<i>Antipater in Iudaea nouarum rerum cupidus compeſcit</i>	376
		<i>Antipater Idumaeus 19. priuatum Antipater dicitur</i>	ibid.
		<i>Antipater Phasaelo Hieroſolymorum, Herodi Galea regimen committitur</i>	377
		<i>Antipater omnia in Antipatrum culpam conſert</i>	463
		<i>Antipater Gabinius Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiunat</i>	372
		<i>Antipater excluſis reliquis fratribus patri ſucceſſor declaratur</i>	611
		<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Ariſtobuli legati ad Pompeium</i>	368
		<i>Antipater ſcriptoribus epistoſarum, quas in fratrum perniciem ſimulat, ingentem pecunia ſummam erogât</i>	624
		<i>Antipater Hyrcani pecuniis Romanos ſibi deuinctos, Iudeos vero inuſus reddit</i>	377
		<i>Antipater in demerendu paternis amicis nullum ſum-</i>	453
		<i>Antipater ab Herode accuſatus</i>	459
		<i>Antipater Herodem fratribus magis inſenſum redit</i>	431
		<i>Antipater ſubditos ſuos, ut cum Hyrcano ſentiret, admonet</i>	589
		<i>Antipater cum copiam Alexandro obuiam procedi</i>	586
		<i>Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium venenum paratum habere, exponit</i>	457
		<i>Antipater patrem vitam finiſſerat, cum carceri cuſtode de miſſione agit, quod dum Herodes audit, ſine mora eum occidere, & in Hyrcani caſtello condi iubet</i>	460
		<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem ſibi conciliare conatur</i>	620
		<i>Antipater Herodem & aulicos calumniis in fratres inſultat</i>	713
		<i>Antipater omnium malorum fax</i>	441
		<i>Antipater Caſari ex Syria milites conferbit</i>	374
		<i>Antipater Mithridati in capiendâ Peluſi operam nauat</i>	375
		<i>Antipater obiectis crimina diluit</i>	375
		<i>Antipater Iudeis procurator declaratus</i>	ibid.
		<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum</i>	591
		<i>Antipater praſens calumniis & abſens per literas Herodem in filios exacerbât</i>	431
		<i>Antipater Phoroa mortem vehementer lugeat</i>	625
		<i>Antipater Caſarea omnibus inuſus</i>	ibid.
		<i>Antipater expectatione regni certa nitur</i>	621
		<i>Antipater in Iudaea nouarum rerum cupidus compeſcit</i>	376
		<i>Antipater Idumaeus 19. priuatum Antipater dicitur</i>	ibid.
		<i>Antipater Phasaelo Hieroſolymorum, Herodi Galea regimen committitur</i>	377
		<i>Antipater omnia in Antipatrum culpam conſert</i>	463
		<i>Antipater Gabinius Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiunat</i>	372
		<i>Antipater excluſis reliquis fratribus patri ſucceſſor declaratur</i>	611
		<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Ariſtobuli legati ad Pompeium</i>	368
		<i>Antipater ſcriptoribus epistoſarum, quas in fratrum perniciem ſimulat, ingentem pecunia ſummam erogât</i>	624
		<i>Antipater Hyrcani pecuniis Romanos ſibi deuinctos, Iudeos vero inuſus reddit</i>	377
		<i>Antipater in demerendu paternis amicis nullum ſum-</i>	453
		<i>Antipater ab Herode accuſatus</i>	459

Antipatrum Herodes ad Cæsarem mittit	456	ciæ Iudæi concedit	371
Antipatris extructa	435	Antiochus septem illustres pueros Hebrao-	
Antipatris	608	rum cum matre Antiochiam abduci precipit	
Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide falsum illu obtrudit, arci in hoc præsidio im-		478	
posito	319	Antiochus peditum sibi legiones ex Hebræorum nu-	480
Antiochus Magnus Rex Asia & Syria Iudæos vexat		mero congregat	
313		Antiochus Iudæus leditiosus magna calamitatu in	
Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit		Antiochia auctor	437
442		Antiochus septimi diei feriam Iudæis edicit	
Antiochus in Iudæam irrumpere parat	323	ibid.	
Antiochus capitur	442	Antiochus Eupator cum copiis, in Iudæam profici ci-	328
Antiochus cum Cæsare reconciliatur	ibid.	tur	
Antiochus cum Iudæis facit	329	Antioch. Epiphanes euntis implicatus, morbum con-	327
Antiochus murum, quo templum septum erat, solo		trahit & moritur	
aquat	ibid.	Antiochus & Egypto cadere cogitur	320
Antiochus sui ciuibz perfidus	437	Antiochus Hyrcanum in urbem compedit	350
Antiochus accepit ab Hyrcano trecentis talentis ab		Antiochus Diana templum spoliare volens, Ely-	
obsidione discedit	578	mida mouet, & turpiter inde se Babylonem re-	
Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo		cipit	327
caditur & fugatur	353	Antiochus Selenci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggreditur	359
Antiochus Rex Damascenorum	360	Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio	176
Antiochus Seleucum fugat	39	relinquit	
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit		Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudæorum fines ingreditur	576
442		Antiochus ad Hierosolymam proficiscitur, præsi-	
Antiochus Tryphonem electum Syria, in Dora obsidione cingit	349	umq; ibi relinquit	ibid.
Antiochus regno à fratre exiit	361	Antiochus à Tobia filius motus cum exercitu in Iudæam irrumpit, ac Hierosolyma deuincit	575
Antiochus Gryphus occisus	359	575	
Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudæorum honorificam mentionem facit	314	Antiochus Epiphanes belli Iudæici sors & auctor	312
Antiochus & Ptolemaus amicitiam & fœdus faciunt	ibid.	Antioch mores Iudæicos abrogat	576
Antiochus cur templi depredationem fecerit	463	Antiochus rex Comagena	284
Antiochus Philippum regni gubernatorem constituit, eiq; Antiochum filium tradit	328	Antiochus Magnus in honorem templi edictum	314
Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliatur	320	Antiochi ad Ptolemaum de Iudæorum libertate epistola	313
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus	351	Antiochi ad Eleazarum exhortatio	472
Antiochus squalidus satoribus constitutus exspirat	460	Antiochi mori & famis exercitus immissa	361
Antiochus Lysia rerum administrationem, prouinciam & filium committens, in Persidem proficiscitur	323	Antiochi & Iudæa pugna	321
Antiochus contra Iudæos in furorem vertitur	ibid.	Antiochum Cesennius Petus Syria administratori coram Cæsare accusat	441
Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno admentaret e Perside, obsidione soluta illi occidit	329	Antiochus Demetrii fratrem Alexander time	581
Antiochus Scenopogia gratia septem dierum indu-		Antiochia Mygdonia à Macedonibus contra-	290
		Antiquitatum Iudæicarum Epilogus	29
		Antiquitatum historia quinque millium annorum	449
		Antiochus Herodem & Phasæum testarchas delectat	53
		Antiochus in Tyro commoratur	ibid.
		Antiochus Antigonum ad Triumphum ferunt	

volens, propter Iudeos seditiosos securi cum percussit	398	Aquilam auream detractam iuvenes securibus concidunt	ibid.
Antonius captiuos trucidat	594	Ara suffumigatoria	74
Antonius multis donis ab Herode affectus	402	Arabs Scauro reconciliatur	319
Antonius Phasaelum & Herodem Tetrarchas constituit	385	Arabes ardente sitis ultro se Iudam tradunt	330
Antonius Hyrcano de Casti & Bruti rebus & morte scribit	384	Arabes ab Herode denicti	407
Antonius Herodi virtutem miratur	327	Arabes Herodi exercitum in fugam vertunt	329
Antonius Cleopatra maritus	462	Arabes Casare irato Herodi neque latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam persolvere volunt	242
Antonius & Cleopatra extincti	411	Arabes siti compulsi ab Herode pacem petunt	407
Antonius Armenia regno potitur	404	Arabes & Trachonita scientes Herodi Casarem iratum, illi insultant	242
Antonia in magno apud Tiberium honore habita	267	Arabes in praelium reuersi, fugientes trucidant, & castra capiunt	405
Antonius Herodes muneribus placat, & amicis res suas saluas esse scribit	402	Arabes in fugam versi	ibi.
Antonia turis	424	Arabum circiter septem millia cadunt, priusquam in Herodi clientelam sese dedunt	130
Antoniam Agrippa, efficeret, ut tandem audiretur Eurychus, rogat	267	Arabum contra Ioramum expeditio	130
Anteus	279	Arabici belli causa	241
Apion contumeliosam Iudeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur	461	Arbores frugifera non excindenda	110
Apion veram patriam & genus suum abiurat	ibid.	Arborum de rege deligendo consilium	130
Apion de Mose & gente Iudaica	460	Arca Noe	16
Apion Iudeis seruitutem exprobat	465	Arca sacra à Palestinis in sanum Dei sui Dagonis deferitur	139
Apion seipsum laudat & magnificat	ibid.	Arca in Cariathiarim transfertur	149
Apion de Mose & templo Iudaico mendacium arguitur	461	Arca Dei in templum transportatur	111
Apologia Hyrcani apud Regem accusati	317	Arca sacra Bethsame peruenit	140
Apollodotus ex Gaza noctu in Iudeorum castra e-rumpit	358	Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur	177
Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur	340	Arceon medicus quosdam dimittit	280
Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierosoly-mam venit	474	Architecti templi extruendi	104
Apostata a Matthia transigitur	321	Archelaus Herodi sese excusat	243
Apostata a religione Iudaica	320	Archelaus fratrum liberos edit	247
Apostasia sacerdotum	301	Archelaus Herodem generum benignissime suscipit	333
Asanes per septennium Iudex	132	Archelaus Herodem ultro pro Alexandro deprecari compeñit	336
Apud Gracos nulla conscriptio poemate Homeri ve-lustior	449	Archelaus Rex Cappadocia in Iudam ad Alexan-drum generum venit	335
Aqua calida apud Calliroe, quae in lacum bituminis feracem effluunt	253	Archelaus & Herodes de liberis Alexandri delibe-rant	ibid.
Aquarum calidarum fontes	440	Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-nem in generum simulat, eumque ad patrem nosse asse-ctus reducit	241
Aquarum in Hebraeorum exercitu penuria	127	Archelaus si à Casare in Imperio constabilitus esset, cura sibi fore, ut beneuolentia omnium videretur dignissimus pollicetur	254
Aquila auertens flammam in Romanos abigit	444	Archelaus Alexandri crimina in amicos, praecipue vero in Pheroram transfert. Pheroram Archelaum reconciliatorem auit	241
Aquila Caio extremum ictum influxit, Cherea ve-ro facinorosi auctor dicendus	279	Archelaus Romam proficiscitur, mulique eidem obnixuri eum comitantur	235

<i>Archelaus Ioaxaro Boethi filio pontificatum abrogat, eamque dignitatem in Eleazarum collocat</i>		<i>Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt</i>	365
259		<i>Aristobulus vinculo solutus veneno tollitur</i>	374
<i>Archelaus epulum multitudini prabet</i>	254	<i>Aristobulus Antigonus in regni societatem admittit, ceteros in vincula coniecit, & matrem fame necat</i>	355
<i>Archelaus & Iudaorum legati coram Cesare comparent</i>	258	<i>Aristobulus ad Pompeium descendit</i>	354
<i>Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accusantur</i>	249	<i>Aristobulus Damascus contra Ptolomaeum missus</i>	363
<i>Archelaus condita</i>	259	<i>Aristobulus Antigonus fratrem interficit</i>	355
<i>Archelaus visionem Simon vir Effaus interpretatur</i>	260	<i>Aristobulus Hyrcani filius post captivitatem Babylonicam diadema sibi primus imponit</i>	354
<i>Archelaus regi acclamatum</i>	254	<i>Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit</i>	369
<i>Archelaus accusatus Caesar pecunia multat, eumque Viennam in exilium mittit</i>	260	<i>Aristobulus castella Pompeio tradit</i>	ibid.
<i>Archelaus Caesar ethnarcham constituit, regniq; dimidium in duos Herodii filios Philippum & Antipam partiuntur</i>	258. & 248	<i>Aristobulus cum familia Romam vectus</i>	386
<i>Archelaus Nicolau excusat</i>	255	<i>Aristobulus uxori humilitatem generis obicit</i>	613
<i>Ardens studium in reparandis moribus</i>	292	<i>Aristobulus matrem ac fratrem vinculis custodia tradit</i>	579
<i>Ardentes faces in murum iaculantur</i>	444	<i>Aristobulus matrem vitam fame necat</i>	ibid.
<i>Aretas ad Arabum regem legatus</i>	244	<i>Aristobulus fratrem Antigonus plurimum amat</i>	ibid.
<i>Aretas rex Caesariae</i>	361	<i>Aristobulus seipsum regem declarat</i>	582
<i>Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit, eumque Hierosolyma confugere cogit</i>	366	<i>Alexandra coniugem Aristobuli cum filio carceri includit</i>	ib.
<i>Aretas rex Arabum Gazae auxilij spem ostendit</i>	359	<i>Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum reddit</i>	266
<i>Aretas Hyrcano quinquaginta milia militum tradit</i>	318	<i>Aristobulus amitam suam ac socrum monet</i>	243
<i>Aretas ex augurij impossibile esse exercitum ad Petram peruenire colligit</i>	268	<i>Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap. 3.</i>	296
<i>Aretas Syllae, quod Fabatum alioq; interfecerit accusat</i>	248	<i>Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat</i>	587.
<i>Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abrahamo</i>	11	<i>Aristobulus cum Romanis dimicat</i>	ibid.
<i>Aristobulus cum filio Pompeii studiis peremptus</i>	321	<i>Aristobulus Agrippa regu frater & Elcias Magnus apud Tetronium Iudaorum causam agunt</i>	271
<i>Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo munire conatur</i>	378	<i>Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum in regnum transfert</i>	578
<i>Aristobulus a Romanis in praelio vincitur</i>	ib.	<i>Antigonus in honorem fratris in templum ascendit</i>	579
<i>Aristobulus captiuus cum Antigono filio Romam remittitur</i>	ibid.	<i>Aristobulus Pompeio supplex occurrit</i>	584
<i>Aristobulus Iturae habitantes circumcisionem ceterosq; Iudaeos ritus admittit</i>	356	<i>Aristobulus satellitibus ut Antigonus si eum arma adiret occiderent, praecepit</i>	579
<i>Aristobulus Herodu ductu submergitur, & ad Ananiam pontificatus redit</i>	401	<i>Aristobulus miserè moritur</i>	ibid.
<i>Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficiscitur</i>	367	<i>Aristobuli coram Pompeio apologia</i>	368
<i>Aristobulus multa castella occupat</i>	363	<i>Aristobuli coniunx uersuta, Antigonus dolo trucidari curat</i>	355
<i>Aristobulus Herodis regis Chalcidu filius</i>	337	<i>Aristobuli liberi remissi</i>	372
<i>Aristobulus & Hyrcanus a Iudaeis apud Pompeium accusati</i>	368	<i>Aristobuli nequam cuncti desunt, praecipue vero Alexandra, qua nullam pra se fert suspicionem</i>	218
<i>Aristobulus eiusq; afflictae Pharisaeorum tyrannide accusant</i>	362	<i>Aristobuli cum Hyrcano foedus</i>	365
<i>Aristobulus bello congressi cum Pompeio cogitat</i>	384	<i>Aristobuli fratricidii poena</i>	355
		<i>Aristobuli apud matrem deprecatione</i>	582
		<i>Aristobulo fratricidii paenitentiae morbus ingrauescit</i>	579
		<i>Aristobulo Herodes infidatur</i>	400
		<i>Aristobulum in templo Arae oppugnat</i>	367

<i>Aristobulum</i> Pompeius descendere provocat	584	<i>Augustus</i> Herodem Syria procuratorem consti-	
<i>Aristobulum</i> captivum <i>Casari</i> vinculo solvit	588	tuit	324
<i>Aristocrata</i> optimum regimen	104	<i>Augusto</i> <i>Casari</i> <i>Caius</i> rom divinam facit	278
<i>Argumenta</i> Iudeorum genus antiquius <i>Gracorum</i>		<i>Asprenas</i>	ibid.
genere	451	<i>Autoritas</i> <i>Simonis</i>	348
<i>Arma</i> quibus <i>Iosaphatus</i> victoriam peravit		<i>Azaria</i> <i>Tropheta</i> a populum a dhortatio	120
126		<i>Azymorum</i> festum	61
<i>Artabanus</i> <i>Tiberio</i> filium <i>Darii</i> obfidem & vi-		<i>Azoti</i> propter arcam ereptam horribiliter crucian-	
rum quinque cubitorum statura mittit	256	tur	139
<i>Artabanus</i> a <i>Dabiu</i> & <i>Sacu</i> in imperium restituitur		<i>Edificia</i> ab <i>Herode</i> condita	607
ibi.		<i>Edificatio</i> <i>Hierosolyma</i>	452
<i>Artabanus</i> <i>Asinae</i> terram <i>Babyloniam</i> commen-		<i>Egyptus</i> unde dicta	ibid.
dat, d. sing. muneribus eum dimisit	273	<i>Egypti</i> rex auxiliaturus <i>Iuda</i> prelio vincitur	
<i>Artabanus</i> ad <i>Asinaum</i> & <i>Anilaum</i> propter au-		267	
daciam societatem cum illis venire mittit	ibi.	<i>Egypti</i> regi de <i>Iuda</i> eorum libertate ab <i>Aristaeo</i>	
<i>Artabanus</i> ad <i>Isatem</i> se confert, auxiliumq; ab		impetrata editum	306
eo petit	289	<i>Egypti</i> & <i>Ethiopia</i> regina ad <i>Salomonem</i> ve-	
<i>Aruntius</i> in theatro <i>Imperatoris</i> interitum nun-		nit	114
ciat)	280	<i>Egyptii</i> bestiarum natura repugnantes colunt	462
<i>Arx</i> <i>Apamia</i> diruta	368	<i>Egyptiorum</i> libido	24
<i>Asanus</i> Rex <i>Iuda</i>	119	<i>Egyptiorum</i> rex in <i>Ethiopiam</i> fugit, eumque	
<i>Asanius</i> <i>Damascenus</i> in <i>Basanem</i> concepit	120	<i>Ethiopia</i> rex honorifice suscepit	457
<i>Asanius</i> Rex maritar	ibi.	<i>Egyptiorum</i> sacerdotes circumciduntur, a porcinis	
<i>Asani</i> pietas	119	carnibus abstinent	465
<i>Asani</i> victoria	ibi.	<i>Egyptiorum</i> arma ventus in <i>Hebraeorum</i> castra	
<i>Asael</i> <i>Ioab</i> frater <i>Abenerum</i> insequitur	90	expulso	63
<i>Asiatici</i> & <i>Cyrenenses</i> <i>Iudaei</i> ab eorum regionum		<i>Egyptiorum</i> Idolatria	456
civitatibus multum affli	237	<i>Egyptiorum</i> reges cur <i>Pharaones</i> dicti	113
<i>Asineus</i> & <i>Anilaus</i> Nec de <i>Isis</i> patria in locum		<i>Egyptiorum</i> rex in <i>Ethiopes</i>	55
quendam se conferunt, ad quos ingens multitu-		<i>Egyptiorum</i> erga <i>Hebraeos</i> invidia	52
do confusus	273	<i>Emilius</i> <i>Regilius</i>	276
<i>Asinaus</i> cum sociis a <i>Babylonia</i> satrapis ex im-		<i>Etas</i> <i>Sara</i> 127. anni	29
provisto oppressi	ibid.	<i>Ethiopes</i> arma contra <i>Asianum</i> capiunt	119
<i>Asinaus</i> suos ad fortitudinem hortatur, & hostes			
fundit, fugatq;	ibid.		
<i>Asinus</i>	375		
<i>Asini</i> apud <i>Iudaeos</i> aliosq; sapientes viros qui di-			
cantur	463		
<i>Assamoni</i> <i>Principatus</i> & <i>Pontificatus</i> finis	396		
<i>Ascalonia</i> & <i>Scythopolia</i> ob tributum non solu-			
rum punita	316		
<i>Aspidochelone</i>	24		
<i>Aspis</i> serpentis	14		
<i>Asorus</i>	113		
<i>Assyriorum</i> imperium dissolutum	262		
<i>Asuarus</i> , rex <i>Persarum</i> , <i>Vasten</i> ad convivium ve-			
nire nolentem repudiat	293		
<i>Athenio</i> <i>Herodem</i> , eumq; exercitum inuadit	220		
<i>Athronges</i> vir corpore & manuum robore infirmus			
dignitatem regiam attentat	257		
<i>Aurantiidis</i> datio a <i>Zenodero</i> <i>Arabibus</i> elocata &			
a <i>Casare</i> <i>Herodi</i> donata est causa belli	420		
<i>Aurus</i> ab <i>Arabibus</i> incensus	257		
<i>Aureum</i> dictum de hoc seculo	480		

B.

<i>B</i> <i>Aaras</i> radix quomodo euellenda	440
<i>Baalitarum</i> mactatio	131
<i>Baba</i> liberi a <i>Costobaro</i> servati	414
<i>Baba</i> liberi aliiq; accusati ab <i>Herode</i> interfecti	ibi.
<i>Babylon</i> a <i>Cyro</i> <i>Persarum</i> rege capta	277
<i>Babylon</i> a <i>Semiramide</i> non adificata	454
<i>Babylonia</i> muri ex latere collo & bitumine con-	
structi	ibi.
<i>Babylonica</i> captivitas post septuaginta annos finis	
280	
<i>Babyloniidum</i> rex <i>Herculem</i> fortitudine & rerum	
gestarum magnitudine praefecit	454
<i>Babyloniidum</i> regi ad <i>Execiam</i> legatio	272
<i>Bachides</i> aciem instruit, & cum <i>Iuda</i> signa confert	
332	
<i>Bachides</i> cum 22000. militum <i>Iuda</i> occidit	ibi.
<i>Bachides</i> <i>Jonathan</i> <i>Sabbatho</i> aggreditur, & duo	
milia militum amittit	335
<i>Ba</i> <i>hides</i> copias contra <i>Jonathan</i> ducit	334

Bachides

Bachides iratus transfugam Ionatha potestas ipsi non datur, quinquaginta ex eis interficit	335	Beli leges	109
Bachides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat	336	Beniamin ut reus capitur	47
Bachides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet	330	Beniamita in Abneris sententiam concedunt, ipse ad Davidem proficiscitur, & hac de re certior em facit	91
Bachides cum Ionatha studius facit	336	Beniamita quadringentas virgines labiticas ducunt	124
Bachidis Iuda fautores interficit	334	Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti incoluntur euadunt	ibid.
Bachides multos sibi credentes interficit	330	Beniamiti, ut virgines rapiant, conceditur	ibid.
Bachidiu in Iudaeis crudelitas	314	Bernice, Agrippa soror, cuius Herodes patruus & maritus Polemoni Cilicia Regi in matrimonium collocatur	292
Bachidi Demetrius Alcimum commendat, eique ut Iudam interfectione deleat, mandat	378	Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit	426
Bachidem Demetrius cum copii in Iudaeam mittit	332	Beruti ab Agrippa multo donis affecti	294
Bagoas, Carus & alii ab Herode necati	248	Berosus hystorographus genere Chaldaeus	433
Baie sunt therma Campaniae, non procul a Puteolis	270	Berosus de Nabuchodonosoro	275
Baleth	113	Berosus	27
Balthasar siue Nabonidel Babylonie Rex	276	Bersabe iuramenti putens	27
Balthasar manum e pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt	277	Berzelai Hierosolymam, patre eo proficisci nolente, cum Davide contendit	192
Baal Tyriorum Deus	131	Berzelai filios Solomonis David commendat	105
Balamus obiurgatur ab Angelo	96	Berzeleel & Eliab Architekti tabernaculi	78
Balamus ad Balacum pervenit	ibid.	Betachora	113
Balami responsio	97	Betarampitha Iulias appellata	262
Balami de rebus futuris vaticinium	ibid.	Bethsabe studium Adoniae, sic suadente Nathan, Davidi indicat	104
Balami adversus Hebraeos consilium	ibid.	Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat	181
Balami asina loquitur	96	Bethsabe obfessa	328
Balami de Israelitico populo vaticinium	97	Bethsuria deditionem faciunt	329
Balacus iratus reprehendit Balamum	ibi.	Bethsaida	262
Balaci Moabitarum regni ad Madianitam legatio	96	Biblia Sathan abolere conatur	321
Balamo Angelus resistit	ibid.	Bibliotheca Ptolemaei Philadelphii	305
Banaia	103	Bozus Ngami & Ruth amicus	135
Banaia Egyptum hasta ex ipsius manibus extorta confodit	ibid.	Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur	136
Banaias leonem exanimat	ibid.	Bozus ex Ruth Obedem Davidi avum genuit	ibi.
Batacus quatuordecim annis Israelitarum imperium tenuit	127	Boves triturantes	109
Baracus contra hostes Imperator designatur	ibi.	Buccina dua ex argento facta	84
Barasa oppugnata & concremata	326	Blasphemiarum inter Iudeos & Egyptios causa	456
Baruchus & carcere dimissus	271		
Baruchus Ramathonem captam munis	120		
Basani impietas	ibid.		
Basilica	113		
Baribius	278		
Baribius se venenum attulisse fatetur	249		
Belus primus rex Assyriorum	454		
Beli sacerdotes interfecit	121		
Bellum Adadi contra Achabum	122		
Bellum inter Isaelem & Ierem	132		
Belli Iudaici Praefide Floro exorti ipsi Iudaei initium & seminatum	287		

C.

Cain regione extorris	15
Cain Dei castigatione haud melior redditur	ibi.
Cain hypocritarum & sceleratorum parens	ibid.
Caduceatoris ablegandi	109
Caius ad tria milia Iudeorum in servitium abducit	320
C. Norbanus Flaccus pro Iudaeis scribit	238
Caius Senatui ac Trioni verbis Praefecto se in imperium defuncti successio significat, & ut Agrippam e custodia dimitterent, mandat	26

<i>Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.</i>		<i>Captivitas Babylonica</i>	270
<i>Tiberius Tyrannus</i>	269	<i>Captivitas, & per tempus obsidionis mortuorum nu-</i>	
<i>Caius Tiberium fratrem tollit</i>	ibid.	<i>merus</i>	438
<i>Caius Germanici filius, gratus</i>	268	<i>Captivitas Antipatrii dicta</i>	301
<i>Caius Petronii mandata imperatoria negligente, ut</i>		<i>Carmen & gratiarum actio Mosis & Israelitarum</i>	
<i>sibi ipsi manus inferat scribit</i>	272	<i>pro presenti liberatione</i>	29
<i>Caius templorum Gracanicorum nullum in spolia-</i>		<i>Carnibus etuentis Hebraei vescuntur</i>	77
<i>tum relinquit</i>	276	<i>Carthago à Didone Tygmalienis sorore in Africa</i>	
<i>Caius Iosii fratrem se appellat</i>	275	<i>extructa</i>	453
<i>Caius vir maleficus</i>	281	<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudae regnum do-</i>	
<i>Caius orator facundus</i>	ibid.	<i>laturum pollicetur</i>	323
<i>Caius primò egregie Rempub. administrat, postea di-</i>		<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta</i>	
<i>vinos quosq. honores usurpare audet</i>	270	<i>argenti talenta à Iudeis exigit</i>	381
<i>Caius in Iudaeis Tyrannus</i>	275	<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patrii vici-</i>	
<i>Caius in sonatores ac patricios sevitia</i>	ibid.	<i>scatur, rescribit</i>	323
<i>Caius licentiam servu deferendi suos dominos per-</i>		<i>Cassius stipendium civitatibus indicit</i>	322
<i>mitteri, & Pollux Claudium reum facere audet</i>	276	<i>Cassius & Marius Herodem Caesaria ducem fa-</i>	
<i>Caius Agrippa commendatus</i>	276	<i>ciunt</i>	207
<i>Caius multos tributorum ac vectigalium releuatio-</i>		<i>Cassius Longinus Syria Praeses</i>	287
<i>nem petens capite plectitur</i>	276	<i>Cassius Chares</i>	276
<i>Caius Caligula post Tiberii obitum Principi Roma-</i>		<i>Cassius & Bruti dolo Iulius Caesar interfectus</i>	322
<i>265</i>		<i>Cassius portus</i>	264
<i>Caius à Chares trucidatus</i>	278	<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur</i>	328
<i>Caius receptacula navibus exstruit</i>	281	<i>Castella muniumur</i>	371
<i>Caius se Ioui comparat</i>	276	<i>Castor Iudaei doli erga Titum</i>	415
<i>Caius Agrippa Roma honorat, in cuius retributio-</i>		<i>Catullus tria simul Iudeorum milia trucidat</i>	448
<i>nem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud,</i>		<i>Cause diversitatis apud Iudeos</i>	449
<i>quam ut mandatum Petronio datum revocet, ro-</i>		<i>Cause cur Iosephus hos libros contra Apionem con-</i>	
<i>gat</i>	272	<i>scripsit</i>	471
<i>Caius stuprum & libidinis licentia</i>	281	<i>Cause milites impellentes, ut Claudium in Impera-</i>	
<i>Caius passim insidia struit</i>	276	<i>torem eligerent</i>	282
<i>Candelabrum aureum</i>	36	<i>Cause impulsiva conscribendi hos libros</i>	449
<i>Chananaeorum gentem extirpandam</i>	110	<i>Cause, ob quas Iosephus has historias conscriptas in</i>	
<i>Chananaeorum Reges movent in Hebraeos</i>	117	<i>lucem ediderit</i>	3
<i>Chananaeorum ingens exercitus</i>	ib.	<i>Cause extructis templi</i>	111
<i>Chananaeorum Reges omnes ad unum trucidati</i>	ib.	<i>Cause belli contra Arabes</i>	406
<i>Chananaeorum regionem totam Iosua devastat</i>	ib.	<i>Cisus Saulis pater</i>	74
<i>Chananaeorum decem milia trucidantur, & Adoni-</i>		<i>Cithara quis inventor</i>	7
<i>be Zeck capitur</i>	121	<i>Civitatem qui primus instituerit</i>	ibid.
<i>Calamitas Iudearum Scythopoli</i>	445	<i>Clades Ismaelis à Ioanne accepta</i>	272
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudeo-</i>		<i>Clades Alexandri</i>	193
<i>rum collata, superantur</i>	322	<i>Claudius principatum ultro oblatum deponere recu-</i>	
<i>Callistus, Caii libertus, Claudio à Caio se ut ipsum</i>		<i>sat</i>	282
<i>veneno tolleret iussu signifi at</i>	277	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur</i>	
<i>Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudeis con-</i>			283
<i>sonant</i>	454	<i>Claudius Felix Iudae procurator</i>	292
<i>Chalsona & Bosora</i>	176	<i>Claudius milites ut in fide maneant, sacramento ad-</i>	
<i>Cambysis rescriptum, in quo Iudeos ab edificando</i>		<i>igit</i>	283
<i>templo deterruit</i>	228	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittere</i>	
<i>Campus regius</i>	25	<i>cognat, quod alii dissuadent, & Cuspium Fadum</i>	
<i>Candelabra</i>	111	<i>Iudae praesidem & regni totius declarat</i>	284
<i>Canthari & Phiale</i>	ibi.	<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Lyssa-</i>	
<i>Captivitas Babylonica ab Eiaia predicta</i>	262	<i>ma dittonem conedit</i>	ibid.
		<i>Claudius Iudaei sacra Stola sustinendo Agrippa in-</i>	

nioris rogatu concedit	218	Casari em Herodes obtingenti talentum donat	410
Claudio renuenti obtruditur Casarea dignitas	212	Casares	114
Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator	262	Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode co- dita	608
Claudius sublimis in castra perferitur	ibid.	Casarea Philippi ab Agrippa Neronis appellata	
Claudius fato functus	293	294	
Claudius Casarius ad Iudeos epistola	288	Casarea perfecta	236
Claudius pro Alexandrino Iudeis edictum	284	Casarea inter Iudeos & Syros de pari iure ciuitatis	
Claudius pro Iudeis per Romanum orbem edictum	ibi.	rixæ	293
Claudius ad legatos responsio	283	Casarea portus	419
Claudius Agrippa, ut in regno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur	283	Chareas cum sociis in Germaniæ ades se recipit	
Claudius milites in Principem eligunt	280	Chareas Iulium Lupum ut Cassi uxorem & filium interficiat mittit	25
Craesus in Parthia perit	203	Chareas a consulibus signum petit	ibid.
Craesus Parthi resistit	ibid.	Chareas multi ex causis in Caium incitatus	276
Craesus iuramenti dati violator	282	Chareas, Minutianus & Clemens, de Casariis nece colloquuntur	280
Cratæres	111	Chareas cum aliis quibusdam Caium tollere statuit	
Cratera aurea duæ	309	277	
Cratera argentea	ibid.	Chareas Clementem & Tapinum alloquitur	276
Cecilius Bassus sex Casarem interficit	381	Chareas occasionem aggradiendi Caium expectat	
Cades apud Hierosolymis	328	277	
Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudæa	261	Chareas historiographus	259
Cades Zacharia Regis	254	Charili antiquus Poeta de Iudeorum gente testimo- nium	455
Cades in Hierosolymis	328	Caron, amoni ferocissima, in qua Noa arca reli- quæ seruantur	288
Cades cognatorum 42. Ochozia	132	Chelcias & Ananias Cleopatra copiosius duces præpositi	353
Cades filius Aristobuli	374	Cherubini duo	110
Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudæa	256	Cherubin	47
Casari in Syriam venit, apud eum Gadarenses He- rodem accusant, qui se ipsos ingulant	470	Chabron & Marissa expugnata	327
Casari Augustus Herodi in Patricidas animadu- tere liberam potestatem permittit	244	Cesennius Antiochum subito inuadit	442
Casari Herodi ditionem ampliorem reddit	412	Cella in circuitu templi constructa	110
Casari Augustus Herodi studiosus	389	Chetomene	36
Casari Syria proficiscitur	376	Celenderis in Cilicia	249
Casari Aegypto potitur	411	Clearchi Aristotelis discipuli de Iudeis testimonium	455
Casari in hoc iuuenes peccasse pronunciat, quod se à suspensione immunes non seruauerint, ac paren- tem ut filius reconcilietur, hortatur	236	Cleopatra Regina alieni appetens	403
Casari à Cassio & Bruto occisus	381	Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit	385
Casari ab Herode offensus	242	Cleopatra fratrem & sororem interficit	403
Casari Herodi dimidium reddituum à Cyprio metal- lodonat	236	Cleopatra contra filium exercitum parat	358
Casari Herodi Principatum confirmat	223	Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia par- tem & Hierichuntini agri redditus ei locat	403
Casari Arabum legatos non audit	242	Cleopatra avaritia	ibid.
Casari Tachonitidu, Batanea, & Auranitidu diti- onem Herodi donat	420	Cleopatra in Herodem insidia	ibid.
Casari Archelaum regno dignum pronunciat	255	Cleopatra Antonius partes de Iudæa & Arabia as- latas largitur	403
Casari & Agrippa Herodi magnanimitatem cele- brant	236	Cleopatram Herodes occidere conatur, quod rursus a- mici auerunt	404
Casari Augustus fato functus	262	Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit	ibid.
Casari ad Herodem responsio	606		
Casari & Iulia Casari uxori ab Herode legatum	254		
Casari Herodes quingentos ex suis satellitibus mittit	418		

Creatio mundi	2	profugisse ex <i>Egypto</i> contendunt	82
Censores	263	contra legislatores gentium	470
Centum legati Hierosol. reuersi	306	Contemptus mortis	252
Curramen quinquennale	236	Conuicium Deo faciens	102
Cinnamus Artabano amissum dignitatu fastigium restituit	290	Conuiuium Iudeorum apud Ptolemaum, & eorum dem ante cibum preces	310
Clitus Tiberiade seditionis autor	302	Corban, donum Dei	454
Clitus sinistram sibi praeferens	ibi.	Cores populum excitare aduersus Moysen conatur	89
Circa hostes quomodo agendum	468	Cora factionem ducenti quinquaginta viri sequuntur	90
Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum sacrum excipere potest	444	Coram cum 250. viris igni absumit	92
Circenses ludi	276	Corinthius à Syllao, ut Herodem e medio tolleret, pecuniam corruptus	248
Circumcisio instituta	9	Corona	111
Cirenaeorum Magistratus	237	Cornelius Sabinus	277
Ciuslu Germanos ad sobrietatem cogit	438	Chobi	49
Ciuili belli inter Hebraeos initium	90	Cosobarus, Lyfimachus, Antipater & Posithemus apud Herodem accusati	414
Cines in labissa, Sauli & filiorum cadauera dempra sepelint	88	Cosobarus, cui Herodes in matrimonium Salomem sororem dederat, Idumaea principatum innadit ibid.	ibid.
Ciuiliu mentiones ac turrium cautes, quae tyrannus per dementia deseruerant, insuperabiles	435	Cosobarus intercessione seruatus	ibid.
Cisium contra Iudeos ad Titum preces	439	Cubicula ad voluptatem facta aurea suppellectilis referta	113
Ciuibus direpta bona restituntur	307	Cumanus Praefectus Iudea	313
Cyrus Nabonidem expellit à Babylon.	454	Cumanus multos Iudeos perimit, plures viuos capios abducit	292
Cyrus Iudaei reditum in patriam urbem ac templi adificationem permittit	281	Cum quibus iustitia, cum illis etiam Deus est	406
Cyri Persarum regis editum	ibid.	Cum capta coniugium	107
Cyri ad Syria Satrapae mandatum	ibid.	Cur Iudaei animalia consueta sacrificant, nec carnis suilla vescantur	465
Cyri de Iudae eorumque templo decretum	287	Cur quidam historiographi Iudeorum mentionem miserint	459
Cyprus	608	Cur pro sacerdotibus	292
Cyprius, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit	206	Cur Dei pro suis	122
Cyprius conditum	237	Chusi victoriae nuncius ad Dauidem missus ab Achima anteuertitur	190
Criminum a Iusto Iosepho obiectarum depulso	307	Chusi consilium, quod etiam Asithophelus reiecto, recipitur	188
Crypta subterranea ab Antonia	425	Chusim simulacrum offert Abesalomo studium ac fidem suam	187
Cochlea	110	Custos carcerum amicum agit cum Iosepho	42
Columna duae excitatae	16	Chitai cultum Dei amplexi, Iudeorum amicos, rebus tantum secundum se proficiuntur	258
Columna duae ingentes	110	D.	
Colloquium Dei cum Cain	15	Dabaritteni Ptolemai uxorem spoliant	301
Copia in partes duodecim congesta	105	Dauid meretricis & Samsonis causam tantis roboris expicari conatur, & ter deluditur	134
Coponius Praefectus Syria	261	Damasceni & Arelae contra Alexandrum	317
Comitas & benignitas Agrippa erga Thihippum	302	Damasceni à Dauid vincuntur	94
Comminatio grauius Israelitum à vera pietatis tramite exorbitantibus proposita	112	Dana exiitusta	125
Concupiscentia sepulchra	85	Daniana tribus à Chananais pressa	ibi.
Conditio obsidionis soluenda à Ioabo proposita	194	Danita locum inhabitandum quarunt	ibid.
Constitutus Aegyptiorum & Mithridatu ad Delta	375		
Consonantia Iudeorum in religione & vita	467		
Consentientia labi	356		
Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum	460		
Contra furtum & usuras	468		
Contra idos, qui Moysen & Israelitas propter lepram			

Daniel cum sociis ad honorem euellitur	275	David cum sexcentorum manu & duabus uxori-	
Daniel Regi scripturam interpretatur	277	bus in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem ſe-	
Daniel in leonum ſeuicam conicitur	278	conſert	ibid.
Daniel Rex dona promiſſa exhibet	277	David Saritas & Amalecitas incurſionibus infe-	
Daniel Regis ſonitium & interpretationem exponit	274	ſtat, de manibꝫ munera Regi mittit, eiꝫ merid-	
Daniel cognati ſtatuum adorare nolentes, in ignem		ionalẽm Iudaorum regionem ſe incurſare per-	
conſecti, diuina providentia ſeruantur	275	ſuadet	ibid.
Daniel uaticinia	279	David cum Goliath cogredi cupit	79
Daniel uifo de arietẽ & hirco, per quos Medorum		David agnum raptum ex ore leonũ recipit, ipſamq;	
& Perſarum regnum præfiguratum fuit	ibid.	ſeram occidit	80
Daniel inimici a leonibus dilaniati	278	David uſum trucidat	ibid.
Daniel & ſociorum eius in Chaldaica diſciplina in-		David armũ quibus ad pugnam à Saulo inſtruitur	
ſtituto & proſectus	273	erat, de poſita, funda armatus in hoſtem properat	
Daniel ſonitũ, cuiꝫq; interpretatio reuelatur	274	ibid.	
Darius tribus ſatellitibus tres quaſtiones proponit		David hoſtem accedens, contemnitur	ibid.
283		David Sauli & Ionatha necem deplorat	89
Darius ſe ſacra vaſa Hieroſolymæ remiſſurum vo-		David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſup-	
uet	ibid.	plicio iubet	ibid.
Darius Hiſtaſpi filius Rex Perſarum	282	David ex Dei uſſu Hebronem commigrans, à Iuda	
Darius admonitus uoti, templi reſtaurationem man-		tribus Rex declaratur	ibid.
dauit	284	David Iabſenon quod Saulum cum filiũ ſepeliſſenon	
Darii regũ ſcriptum & mandatum de libertate, poſ-		collaudat	ibid.
ſitionibus, templo & ſacrificiũ Iudaorum	285	David ſe uincente Salomonem filium ſuum regnum	
Darii ad Syria Præfectos epistoła	287	aſſicari uoluit	104
Dathan & Abiram contumaces	91	David Salomonem ut Deum colat, hortatur	ibid.
Dathan & Abiram abſorbet terra	92	David Mahaim peruenit, ubi cum ſumma re-	
David Cilianos contra Palaſtinarum incurſiones de-		uerentia ab opt. maribus excipitur	189
ſendit	83	David arcam in adẽ Obadami Leuita deponit, cui-	
David tribus malũ propoſitũ peſtem eligit	103	us domus multũ felicitatibus cumulatur	177
David Siba Ionatha facultates commendat, eumq;		David Semeim occidit uetat	187
omnes redditus Hieroſolyma reſerre iubet	180	David fame ſua conſulit nemine ſuſpicantẽ ipſum	
David in ſiti crebro experitiã aquam bibere reſuſat		uoluntate caſum fuiſſe Abenerum	91
103		David à Michol irridetur	177
David uxorem Melcholen ab Abenero poſtulat	90	David Deo templum aſſiccare decernit	ibid.
David Hieroſoloma partem inferiorem occupat		David Deo pro promiſſa per Nathanem ſeſcitato	
92		gratias agit	ibid.
David aſſoſus factus Abiſace eum recalcitrat	104	David in Palaſtina mouet, cuiꝫ bonam agrorum	
David cognito Regi aduentu fuga ſibi conſulit	84	partem adiunxit	ibid.
David à propoſito Nabalum euertendi deſiſtit		David Sopherorum Regem uincit	ibid.
85		David à rege petit, ut agri partem ad incolendam ei	
David Ioabum cum leſtiſſimo milite contra Am-		cum ſui attribueret, Rex Secellam ei donat	16
manitas mittit	130	David Ionatha de patri inſidiis conqueritur; Iona-	
David de Abſalomi conatibus certior factus, eum		thas autem parentem excuſat	81
ſui Iordanem tranſit	188	David erat Ionatham, ut parentiũ erga ſe animum	
David contra Nabalum cum 400. armatis proſi-		expicari & ſignificare uelit	82
ciscitur	85	David Nabum ad Abimelechum ſacerdotem per-	
David Syria ſubiugata tributum imponit	179	uenit	ibid.
David in uita diſcrimen uocatus ab Abiſco libera-		David Goliath gladio accepto, in Gittam Palaſti-	
tur	194	norum ad Anchum ſe conſert	ibid.
David Ammanitarum iniuriã ſeri indigniſſimẽ,		David Regem Anchum timoris ſuorem ac tabiem	
eamq; vindicare cogitat	180	ſimulat	ibid.
David Abigeam Nabali uiduam ducit	85	David ad ſpeluncam Adullam peruenit, ubi	
David Saulo innocentiam ſuã declarat	86	104. regnaſſe, nec non & alijs multis ad eum ſe con-	
		ſerunt	ibid.

David ad Moabitaram Regem proficiscens, parentes ei commendat	83	gem edit, aranamq; pradam recuperat	ibid.
David ad Sarim oppidum pervenit	ibid.	David custodes impedimentorum, obstrepentibus pugna sociis, in prada partem, admittit	ibi.
David Memphibosfe veniam, & dimidia partis bonorum Siba donatorum restitutionem promittit	192	David cum duobus in hostium castra penetrans, Sauli spiculum & lecythum aequalem aufert	85
David oraculo monitus fugit	84	David Sauli Imperatori Abenero quod regium spiculum & aqua lecythum auferri passus sit exprobrat	ibid.
David in caenam cum suis se confert, quod & Ionathas perveniens, eum consolatur, & secum cum eo renouat	ibid.	David Palaestinos magna eorum edita strage vincit	81
David Uriam accersit, eumq; ut profectus ad uxorem, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit	181	David Leuitas numerat, eorumq; officia distribuit	105
David Ioabo, ut in Uriam animaduertat, scribit	ibid.	David Ioabum ad peragendum censum ire iubet	103
David magnam vim ferri, & arborum lignorum comportat	104	David Iebuscos ex arce & Hierosolymis eiicit, & civitatem Davidu appellat	92
David Amasa veniam & uniuersarum copiarum Praefecturam concedit	191	David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Imperatore cadit	179
David Idumaei, ut virginitatem tributa persoluerent, cogit	179	David ut plurimum propitium numen experitur	80
David num quis ex Ionatha genere superesset, sciscitatur	ibid.	David cognita filii cade à Chusi, acriter eum deflet	100
David fassus peccatum, à Deo veniam consequitur	183	David proceres & praefectos comiter atq; benigne excipit	91
David per septem dies, infantis ex Bethsabe suscepti vicem dolenter ferens, ieiunat	ibi.	David Rababam ut captam militi diripiendam permittit	66
David puerum extinctum sentiens, surgit, ac lotus cibum capit	ibid.	David pro innocente orat populo	103
David causam, cur mortuo puero cibum capiat, quorum nihil puero adhuc aegrotante secerat, indicat	ibid.	David poeta	195
David lacrimas regii pallii praefidis	84	Davidu & Salomonis potentia	465
David regi Saulo, quod sibi infanti insidias struat, exprobrat	ibi.	Davidu legatus petentibus aliquid commestus, dure respondetur à Nabalo	85
David cum toto populo Abenerum deflet ac luget & solennibus funeralibus ei parentat	91	Davidu cum Goliatho ante congressum colloquuntur	80
David Uriae nece audita, irascei desinit	182	Davidu legatus ad Ammonitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliose trahuntur	180
David Bethsabe coniugem sibi ascessit, ex qua puer ei nascitur	ibid.	Davidu victoria de Goliatho	80
David Principibus tribuum conuocatis Solomonem commendat	105	Davidu ad Salomonem postremum alloquium	105
David Chusim ut Achitopheli consilium se opponeret, obnixè precatur	187	Davidu filii ad patrem, Absalomus vero ad assum confugit	185
David Hierosolymis excedit	186	Davidu liberi Hierosol. suscepti	92
David fugiens sacerdotes in urbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat	ibi.	Davidu adulterium	181
David Samuels regi erga sese animum indicat	81	Davidu concubina à filio stuprata, alio traducuntur	193
David Salomoni Ioabum puniendum mandat	105	Davidu ob eladem acceptam indignatio	182
David Deum consulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere sit concessurus	87	Davidi omnes filios ab Absalomio casus nunciatur	184
David Aegypto seruo ductore, Amalecitas assequitur	88	Davidi, ut praelii abstineat, suadetur	194
David in Amalecitis irruit, magnam eorum stragem edit, aranamq; pradam recuperat	ibid.	Davidem adesse volentem in exercitu amici prohibet	189
		Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo petitur	82
		Davidici generis reges, quot & quam diu regnauerint	207

De arca in qua tabulae legi Moſes collocavit	73	Demetrius Demetrii filius ex Creta in Cilicia	330
De arca ſacra conſultatio	139	ſcilicet, Syriamq; occupare conatur	330
De adulterio & inceſtu	13	Demetrius Tripolim, aliamq; Syria urbem occupat, &	331
De aduentu Veſſaſiani in Galilaam & obſidione		Antiochum & Lyſiam necat	331
Iotapa vide Joſephum lib. 4. cap. 3. de bello Iu-		Demetrius Encarus contra Alexandrum proficiſci-	
daico	309	tur	360
De afflictionibus Hebræorum in Ægypto per annos		Demetrius in Alexandrum movet	336
400.	23	Demetrius Encarus à Ptolemao Lathure Damasci	
De bello Iudaico quidam hiftorias conſcripſere	450	rex conſtituitur	359
De bello Iudaico	313	Demetrius militum odium concitat ſtipendium p. a.	
Debitus vita ſini Iudeorum	443	cu tempore minuendo	343
Debora & Baraui in hoſtes mouent	127	Demetrius in Arſicem Parthorum Regem mo-	
Debora Prophetiſſa	ibid.	vet, prahog, ſuperatus, capitur	346
De boue corrupta	108	Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit	331
Decem tribuum ad reliquos Iſraelitas legatio	120	Demetrii ad Laſthenem diploma, in quo Iudei im-	
De Chami filii iſſorumq; progenia	34	munitates promiſſe	342
De Cain & Abel fratribus	15	Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adportatio	
Decem contriti necati, delator eorum interfectus		307	
frustraſtatim conſiciſſus eſt	416	Demetrii duces iterum in Jonathan mouent: nihil	
Decem precepta & quomodo diuidenda	70	ſibi ſucceſſurum videntes, noctu diſcedunt	345
Decem Ægypti plaga	59	Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius ſu-	
Decem viri contra Herodem conſpirant	415	perat, Iudas à Demetrio victore deſiciunt	317
Decem baſes area laborum	110	Demetrio in Parthia mortuo abſumptio Philippi: in-	
Decem labra rotunda	ibi.	rius Syria regno poſuitur	360
Decima egenorum	105	Demetrio Antiochia adimitur	186
De Cleopatra vltima Alexandrinorum Regina, e-		De mundi creatione, & elementorum diſpoſitione	
iusq; ſceleribus	462	Deliberationis de arca ſacra conſuſio	140
Dei contemptus in quibus conſiſtat	78	De leproſis	32
De Deo & providentia diuina	467	De nuptiis	407
Deorum apud gentiles ingens numerus	469	De Nazareis	93
De Iſaci filii Eſau & Iacobi, & natiuitate eorum		De poſteritate Adami, & decem ætatibus poſtea	
ac educatione	13	diſtinctum	3
De Iſaco legitimo Abrahami filio	11	Deſuſio argumenti Apionis, Iudeos ſeditionis Ale-	
De Iacobo metu fratris in Meſopotamiam profuſo		xandria cauſam exiſtiſſe	463
13		Deſuſio ſigmenti Apionis de ſex diebus itinere	463
De Iſmaele Abrahami filio, eiusq; poſteris Ara-		Deſcriptio donorum à Ptolemao rege templo Hiero-	
bibus	10	ſolymitano roſſorum	308
Deſectus Luna	253	Deſcriptio ſpelunca in qua latrones habitabant	399
Deſectionis Germanorum & Gallorum ab Roma-		Deſcriptio rationis & ſapientie	473
nis cauſa	438	De Sole, Luna, & Stellis Joſeph ſomnium	17
Deſectionis auctores circiter duo millia in cruceſ acti		De Regi electione	104
ibid.		De tabernaculo per Moſem in terra deſerta ſitum,	
De ſiliis Sem, tertii Noe filii, & de progenie iſſorum		quid ſimilitudine templi portatilis referebat	34
& Abrahami	22	Deus immenſus	111
De funeribus mortuorum	468	Deus non corporis formam, ſed animi virtutes ſpe-	
Deſunctiſſi fratris uxor dicenda	106	ciat	79
Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur	352	Deus Abrahamo filium poſticitur	35
Demetrius ſe promiſſus in amicitiam Ionatha inſi-		Deus propter inoleſcentiam Sauli offenditur	78
nuare conatur	337	Deus vox in promiſſu	112
De morte Ceſaris rumor diuerſus	279	De uxoris ducendæ	106
Demetrius Iudæi in auxilium venit	316	Dii alieni	103
Demetrius Philippi fratre in Berora oppugnat	360	Diluvium	16
Demetrius ſollicitantibus transfuſus Bachidem cum		Dimiſſio Iſraelitarum	134
copiis contra Ionaſtan mittit	335	Dina Iacobi filia hiftoria	37

Diocles	276	E.
Diodorus cognomine Tryphon Apamenus à Malcho Arabe Antiochi Alexandri filii petii	185	E ^d ictum quantum Mauna quotidie quilibet colligeret 66
Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas literas conscribit	337	E ^d icto plebs coercenda, ne quicquam amplius ad tabernaculi structuram conferant 71
Diophantes scriba aliorum characteres imitatur	243	Eglon Rex Moabitum Israelitas subingat 126
Diruptio urbis impedita	396	Emorua dextra sanitas restituitur 122
Discrimen Moysi & aliorum legislatorum	12	Enofa urbs prima 15
Discordia Iudeorum & ciuium Alexandrinorum in religione	463	Enochi finis in sacris literis non inuenitur inscriptus 19
Dispositio castrorum	84	Eques Iosepho literas affert 357
Dissidium inter plebem & senatum	382	Equi Aegyptiaci 217
Dissidium in domo Herodii	238	Ephraimi tribus monet in Iaphthen 132
Distinctio gubernationis in populo Israelitico	75	Eleazarus 11
Diuerfa populi studia	120	Eleazarus Tharisaus Hircano matris captiuitatem exprobat 354
Diuisio agri Abrahami & Lothi	24	Eleazarus ad Antiochum adducitur 866
Diuisio sacerdotum in 24. cognationes	105	Eleazarus iram Dei in populum Iudeorum facietur 811
Dimini auxilii promissio	102	Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur 525
Dius Iromi meminit	113	Eleasar 195
Dius de Solomone	ibid.	Eleazarus moritur 121
Doctus Saulo, se Dauidem in Nabo apud Achimelechum uidisse significat	83	Eleazarus capitur, eumq. Dux nudum extendi & verberibus cedi precipit 865
Dolabella Ephesiorum ciuitati scribit	380	Eleazarus vitam gloria posthabet 575
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionem	862	Eleazarus Iude flitser Elephansem occidit 328
Domicilium Abrahami	23	Eleazarus horribiliter fragellatur 869
Domitria Domitiani Caesaris uxor	569	Eleazarus Dinai filius Romam missus 537
Domitianus Titi frater	799	Eleazarus Iudeus audacia serox & manu strenuus 806
Dona interpretibus diripitis data & Eleazaro missa 312		Eleazari ad socios oratio 810
Dona Scauro data	367	Eleazarus ad Antiochi exhortatione responsio 869
Dora Phœnicia ciuitas & non Idumaea	849	Elazarus constantia 870
Dora & Ioppe non portuosa	419	Eleazarus de immortalitate animæ oratio 812
Dora prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua Antipatrum filium sibi cepit	593	Eleazarus Iudæi Romanorum crudelitatem exponit 814
Doris, Herodis uxor	383	Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus 230
Doridem Antipatri matrem Herodes eiicit è regia 457		Elias pluuiam venturam prædicat 229
Diruta in Iudeorum Synagoga Cesari statuam ponunt, quod Agrippam & Petronium vehementer ad iracundiam commouet	522	Elias Achabo & Iezabæla vindictam diuinam prædicat 228
Dixit cum quatuor sociis supplicio affectus	535	Elias ad Achabum venturam pluuiam ei indicatur mittitur ibid.
Dixit decem Ismaelis liberi	28	Elias populi superstitionem arguit 229
Dixit totius disciplina & moralis institutionis modi 83		Eliæ doctrina & officium miraculo confirmatur, victima igni cœlus absumpta ibid.
Dixit sacrificiorum genera	80	Eliam Deus in deserto alloquitur 230
Dixit de quibus agit Iosephus	824	Eliam cornus cibant 228
Dixit & viginti libri sacri	823	Eli Pontificis filii Ophnes & Phinees nefarii 136
Dixitrim Iudeorum milia in templo occumbunt	585	Eli sacerdotis tempore annona caritas 135 (138)
Dixit cima legio Cestio duce Iudæam cesserat	795	Eli in Silo filiorum cades & arca amissio significatur ibid.
Dixit, ut milites congregantur, qui ad unum se conficiunt, & Abeneri partes succumbunt	171	Eli Pontificis Genealogia & progenies ibid.
Dixit tabule Moysi 71 (sunt 205)		Eliſaus in Dothaim hostibus cingitur 340
Dixit mulieres sese inuicem de infante permutato accusant		Eliſaus pluuiam venturam & victoriæ prædicat 339

Elifau viduam ut ex olei fidelia plurima vasa adimpleat iubet	240	Euphrates	1
Elifau ab Adado agrotante confultitur	243	Eurychas Agrippa libertus, herum apud Casarem accusare cogit	49
Elifau vocatio	230	Ex arca Noe coruorum emittit	1
Elifau mori & cadauerum ipsius momentum conieci refufitatio	251	Excifio stirpis Nadab	21
Elifau Reges confultunt	239	Excufatio hiftorographi, cur legum feriem innouat	10
Eliacimus Ioacimus nominatus Iuda Rex	265	Exemplum à Iudaii Cafarea interfecit peritur	814
Eiektorum contra Aegyptios bellum	336	Exemplum, non femper patribus fides nafci filii	142
E Iudaii duodecim milia cadunt	378	Exemplum vltionis diuina in Iezabela valde ingne	24
Epaphraditus	11	Explicatio nominu Moab & Ammon	2
Epicureorum error conuincitur	279	Exploratores	24
Ephraimita prodicione occupant Bethel	122	Exploratores terra Chanaan mittit Moyses	8
Ephron oppidum expugnatum	326	Exploratores Ifraeliui terrorem incutunt	8
Ephraim huius partu genus Iudeorum ex Aegypto non oriundum	338	Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accepti	448
Epilogus fecundi libri contra Apionem	860	Externi Iudai inferiore ciuitatem occupant	80
Epicedium à Ieremia Iofia fcriptum	265	Exteri quoq; ut exaudiantur in hoc loco precantur	212
Epitome belli Iudaici	573	Ex tribu Ephraim circiter 42000. cafti	13
Epiftola Ptolemai, in qua à Pontifice Eleazare Tributorum petiti interpretes	307 dit 387	Extirpatio stirpis Bafani	22
Epiftolae pecunia corruptus Scythopolim Iudaii proferat	75	Extirpatio Iudeorum Amari concessa	29
Efaui fibi quoq; benedictionem poftulat	32	Extirpatio templi Solomoni mandatur	19
Efaui primogenitiuis ob lenticulum cedit	38	Ezechia ab Affyriorum rege deficit	25
Efaui & Iuda filius	ibid.	Ezechia legati ad Ifraelitas azymorum fefti celebra causa miffi occiduntur	25
Efaui filii & pofteri	ibid.	Ezechia in aduerfis ad Deum refugium & per Efauiam in fper melioris fortuna erexit	26
Efaui Iudeos qui apud Babylonem degunt, conuocat	289	Ezechia Regis Iuda pietas	25
Efaui Hierofolyma Praefectus, vafa aliaq; preciofa a Zophyriacis cuftodibus tradit	289	Ezechia mori	26
Efaui affertur	ibid.	Ezechiam primarium latronem cum sociis Herodis fupplicio afficit	37
Efaui de Cyro vaticinium	281		
Efaui ficut Logion	75		
Efaui placitum	641		
Efaui vita & mores	480		
Efaui monitus	419		
Efaui puella fit Regina	239		
Efaui Regem pro Iudaii intereffura accedit	296		
Efaui contra Iofephum	513		
Efaui infecto negotio difcedit	539		
Efaui mater omnium viuientium	13		
Efaui pena	14		
Eurycles Alexandri dicta & facta obferuans Antipatris & Herodi exponit	445		
Eurycles Lacon Alexandrum apud parentem clam accufat, auctor, nec ipfius exiftit	616		
Eurycles amicitia fimulata fallit Alexandrum, euius fit proditor	ibid.		
Eurycles nec Alexandri & Aristobuli redempta opera, accufatoris partibus fungitur	617		
Eurycles Alexandrum apud Herodem falfo accufat, & in pericula precipitat	ibid.		
Euangeliu Iudaii allatum	285		

I N D E X.

<i>Fadus à Iudeis sacerdotalem stolam, ut esset in Ro-</i>	<i>nam exactura porta clauduntur</i>	359
<i>manorum potestate postulas</i>	<i>Gadara insularata</i>	370
<i>Fadus Iudeos Philadelphensium propter Miani in-</i>	<i>Gadaram Alexander capis</i>	318
<i>terfectores punit</i>	<i>Gadarenfes Herodem accusaturos, Agrippa vinctos</i>	227
<i>Fadus Dei cum Noe</i>	<i>ad Regem mittit</i>	420
<i>Felix Hierosolymu Thasaelum adoritur, à quo ra-</i>	<i>Gales ab Abimeleche fugatus, à Sicimiu urbe pel-</i>	
<i>men surragitur</i>	<i>litur</i>	130
<i>Felix Drusian à priore marito abducit</i>	<i>Galata à Gomar oriundi</i>	20
<i>Felix accusatur</i>	<i>Galadenorum ad Israelitas legatio</i>	145
<i>Felix in Phasaelum exercitum mouet</i>	<i>Galilai sese vindicantes Samaritanorum vicos in-</i>	
<i>Felix latrones Magos vulgig, seductores suppliciu</i>	<i>cendiu & rapinu vastant</i>	514
<i>officit</i>	<i>Galilai ab Herode deficiunt</i>	394
<i>Festus impostorem magnum cum affectu opprimit</i>	<i>Gahlai cum Tiberiensibus fidatis</i>	566
	<i>Galilai Tiberiada inuadere postulant</i>	549
	<i>Galilaorum multitudo Iosephum, ne se deserat, pe-</i>	
<i>Festum azymorum</i>	<i>tit</i>	556
<i>Festinitas templi recepti instituta</i>	<i>Galilaoru erga Iosephum fides ac beneuolentia</i>	549
<i>Filiis pontificum ad Davidem missi, in puteum sese</i>	<i>Galgai, libertas</i>	115
<i>abscondunt</i>	<i>Gamala in Romanorum fide perstans</i>	546 & 547
<i>Filiis oblatio</i>	<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num parata Hero-</i>	
<i>Filiis Chananas</i>	<i>di infidias ignorasset, interrogatur</i>	447
<i>Fiducia Adadi in milite</i>	<i>Glaphyra uxor Alexandri suspicionem ante conce-</i>	
<i>Filiorum apud Iudeos educatio</i>	<i>ptam oratione multum auget</i>	613
<i>Filiorum Israel numerus</i>	<i>Glaphyra quondam uxor Alexandri Archelao Cap-</i>	
<i>Finale confederatorum de Caio tollendo decretum</i>	<i>padocum Regi remissa</i>	453
	<i>Glaphyra somnium</i>	477
<i>Florus belli Iudaici causa</i>	<i>Gratus cum aliis militibus Claudium latentem pro-</i>	
<i>Fons Iordanis</i>	<i>trahit, eum, vacanti Imperatoris locum oc-</i>	
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur</i>	<i>cupare iubet</i>	518
<i>Forma & habitus Elie Prophetæ</i>	<i>Grati cum Simone conflictus</i>	473
<i>Fori una monumentum</i>	<i>Gratitudo Salomonis erga Iromum pro acceptis bene-</i>	
<i>Fuga hostium ob terrorem à Deo immissum</i>	<i>ficiis</i>	214
<i>Fuga & strages exercitus Absoloni</i>	<i>Gratulatio Bethsamarum super arca sacra</i>	140
<i>Fumus Alexandri</i>	<i>Gaudium beatorum in vita aterna</i>	341
<i>Fulvia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudaïs</i>	<i>Gracorum de Iudeorum antiquitate testimoniu</i>	830
<i>purpuram & aurum, ut in templum Hierosoly-</i>	<i>Gracorum cum Iudæis comparatio</i>	823
<i>mitanum deponeret tradit, ipsi vero in proprios u-</i>	<i>Gracorum regionem innumera corruptiones inua-</i>	
<i>sus conuertunt, quod dum Tiberius cognoscit u-</i>	<i>re</i>	825
<i>niuersos Iudeos ex urbe pellit iubet</i>		
<i>Furtum</i>	<i>Gedeon per 40. annos regnat</i>	129
<i>Fructus ad 100. annos incorrupti</i>	<i>Gedeon duos duces Zebim & Hezarbunim capit</i>	
G.	<i>ibid.</i>	
<i>GAbala</i>	<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab</i>	
<i>Gabaonite ministerii publici deputati</i>	<i>illu somnio confirmatur</i>	128
<i>Gabaonite legatos mittunt ad Iesum</i>	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat</i>	ibid.
<i>Gabaonarum ad H. traos oratio</i>	<i>Geon Nilus</i>	14
<i>Gabareni Ioannis sese addicunt</i>	<i>Gedeon, ut Israelitas à Madianitis liberet, Deum</i>	
<i>Gabinus aliquos urbes dirutas in Iudæa edificari</i>	<i>mandat</i>	128
<i>iubet</i>	<i>Gedeonem exiguas copias Deum oligere iubet</i>	ibid.
<i>Gabinus Nabathæ pugna superat</i>	<i>Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariamæ</i>	
<i>Gabinium mater Alexandri beneficiu lenire studet</i>	<i>effigies depictas ad Antonium mitteret, persuadere</i>	
		404
<i>Gabinio bellum Partiu inferre parato Hyrcanus &</i>	<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum</i>	79
<i>Antipater superpeti ferunt</i>	<i>Genealogia Abrahami</i>	22
<i>Gabinio pecuniam Pompeio ab Aristobulo promiss-</i>	<i>Genealogia Noæ</i>	16

Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt 467		Heroes Davidis 194	
Germani Caesaris satellites 512		Herodes utrum cum Arabibus ad Cana Cæsaryia 467	
Germanicus Pisonis opera sublati 48		pugnat	
Germanorum rabies per Cais cadem excitata, sedata 513		Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, eique ingentem pecunia vim ad posticum urbem reparandam confert	427
Gestus Florus Iudææ Procurator 54		Herodes ex aurea & argentea suppellectile pecunia conficiens, frumentum pro ea comparat	417
Gestus Florus petior Albino ibid.		Hierodes prope Panium templum adificat	421
Gestus Flori iniuria 480		Herodes apud apud Casarem filios accusat	449
Gesta inter Vitellium & Artabanum 483		Herodes ut alienus videretur Aristoteli nece cunctis honorifice sepeliri curat	401
Gibea & alia Beniamitarum urbes incensa 124		Herodes Resia capto & è Massada domesticis rece- pit Hierosolyma petit	390
Gaza oppugnata 357		Herodes cum Archelao Antiochiam usque iter fecit 443	
Gazara 214		Herodes cum Galilæi pugna, eosque victos in castel- lum compellit	394
Gischala incensa atque diruta 346		Herodes in Trochanitarum regione castellum condit, eique Zamarin Iudæum Babylonicum præfecit	454
Godolia transfugarum dux 271		Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit, & in iudicio amplius non comparet	378
Godolia cades, & plebis Massphatensis abductio 272		Herodes ex Daphne Antiochia suburbio in Galilæa proficiscitur	394
Godolia omne semen regum tollit uno solummodo Iaso, Ozachia filio servato	247	Herodes inexpectatam & apertam uxoris auersa- tionem videns, contristatur	411
Godolia pena 248		Herodes nobiliorum Iudæorum post obitum suum tru- cidari mandat	465
Godoliath vir prodigiosa slatura inter Palæstinos 153		Herodes Massadam petens in itinere à Parthi im- pugnatur	388
Goliath singulare certamen Hebrai denunciat ibi.		Herodes anno primo à nato Christo moritur	466
		Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit	596
		Herodes cum magno vita discrimine Romam na- vigauit	ibid.
		Herodes Romam profectus, Antonium conuenit ibi.	
		Herodes Antonium & Casarem sibi benivolos inue- nit	ibid.
		Herodes coram senatu Romano laudatur	517
		Herodes circa Hierosolymorum mania se bono publi- co & ad salutem urbis venisse, declarare iubet	391
		Herodes Saturnino & Volumio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Reptam castellum dirimit	ibid.
		Herodes Archelaum & cognatos preciosissimum mu- neribus donat	616
		Herodes Cassi amicus	591 (439)
		Herodes cur in exteris liberalis, in suis sauius fuerit	
		Herodes fratrem Iosephum in Iudæam mittit, ipse copias in Galilæam ducit, urbemque Sepphorim capit	391
		Herodes Cassium ex Galilæa pecunia sibi denunciat	381

H.

Hebraeorum origo 52	
Hebraeorum seruus anno septimo manumitten- dus	108
Hebraei mulierum cupidine ducti à patrum religione deserunt	98
Hebraei in aciem proferunt arcam fœderis	137
Hebraei iumentis & pecoribus hostium in prædam cõ- tra Dei mandatum abactis parcunt	150
Hebraei vallem ultra Iordanem sitam habitantes, re- lictis suis oppidis in munitissimas urbes confugi- unt	169
Hebraei terram Amœæ occupant	95
Hebraei pugnam parant aduersus Amœæos	ib.
Hebraeorum contra Moabitæ victoria	239
Hebraeorum ob Massi obitum planctus	111
Hebraeorum seruitus intolerabilis	52
Hebraeorum libertas, & Chananaeorum seruitus 215	
Hebraeos Chananaei cadunt	39
Hecataeus	23
Hecataeus Abderita cum Alexandro Rege nutritus 832	
Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit	530
Helena Adiabænorum Regina Hierosolyma profici- scitur	ibid.
Helon per decennium Iudex	132
Hermippi de Pythagora testimonium	830
Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethle- hem: aquam hauriunt: & Davidi afferunt	195

Herodes quadraginta quinq. ex Antigoni factione interfect	398	Herodes grauem morbum contrahit	413
Herodes vehiculo, in quo mater erat, emerso, sibi ipsi violentas manus inferre cogitat	387	Herodes morbo correptus testamentum condit, ac regni successionem filii, nepotibus ac amicis relinquit	468
Herodes donatiuum militibus distribui iubet	465	Herodes populi partem dimittit cum reliquis Masadadem peruenit	422
Herodes ab Hyrcano in ius vocatus	590	Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eumque Casari commendat	431
Herodes Alexandro coniugii sua fratri regnum petiturus isfmet eo potitur	389	Herodes malum simul & cultellum poscens sibi ipsi manus violentas inferre cogitat, Aschiabus nepos vero istum praesens	465
Herodes ante pugnam sacra Deo celebrat	605	Herodes Sosio, Praefectui ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat	398
Herodes hostes adoritur	ibid.	Herodes apud Diospolim etiam Arabibus pugnat, eiq. vincit	405
Herodes omnem rem gestam priusquam Vitellii litteras superuenirent, Casari aperit	486	Herodes Iesu Thabetis filio pontificatum abrogat in cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, eiusq. filium in uxorem ducit	418
Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide	521	Herodes Antipatro Pherora consuetudinem & mulieribus conuenticula interdicit	457
Herodes Arabano Partho suadet	495	Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davidis se pulchro tria milia talentorum argenti extulisset, idem facere conatur	437
Herodes ad Pheroram egrotantem visendum venit, eiq. mortuo Hierosolyma sepelit, & publico laudum honorat	456	Herodes quotquot visum est Casari, uno Archelao excepto, conuocat	449
Herodes Agrippa inopiam exprobrat	489	Herodes ad seditiosos compescendos in aereis praefidia collocat	416
Herodes a Syris latrones depellit	590	Herodes Antonio denitro subtristit	408
Herodes per uniuersum terrarum orbem clarescit	609	Herodes odio in filium flagrat	468
Herodes venator summus	ibid.	Herodes Dei templum denuo construere animo concipit	422
Herodes prater animi corporisq. virtutem fortuna quoq. secunda usus est	ibid.	Herodes Manahemum de imperii diuturnitate rogat, & essetis propter eum in pretio habet	ibi.
Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interfecit	610	Herodes ducturus Alexandri filiam, Samaritiam proficiscitur	395
Herodes Alexandrum & Aristobulum filios praefecit, cum Alexandro materno auo sepelendos iubet	619	Herodes filiorum liberos educat	453
Herodes in Pheroram fratrem exciatur	615	Herodes Tappi caput Pherora fratri mittit	594
Herodes suos in fuga consolatur	387	Herodes Hierosolyma oppugnat	ibid.
Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, & mutuum creditum repetit	444	Herodes a Casare & Agrippa in magno honore habitus	421
Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet	457	Herodes filiam quam Salomes filio nato à Costobaro collocaturus erat, Pherora filio collocat	440
Herodes cum hostibus pugnat in suburbio	386	Herodes ad Casarem venit, eiq. beneficia in Antonium collata praeclat similis in eum collocaturus si in amicitiam eum reciperet	410
Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam usq. persequitur	431	Herodes latrocinii agrum agit & excursuibus in Arabiam	404
Herodes Antonium ex Iudaea expellit	378	Herodes 300. talentis Casarem donat	430
Herodes fautores suos promouet, aduersa vero factioni homines quotidiani supplicii absmit	397	Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Roma donum reducit	420
Herodes constabat militum multitudinem, ut Hyrcanum regno deponat in Hierosolyma ducit	590	Herodes Syria & Graecia urbibus ingentem pecunia vim in adificia contulit	430
Herodes contra latrones in speluncis degentes militibus ducit	392	Herodes dynasta Chalcidis ius eligendorum summorum pontificum petit	528
Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proficiscitur	ibid.		
Herodes Iesu à pontificatu remoto Simonem cuius etiam filium Lucii subrogat	418		
Herodes conuersionem expiscatur	416		
Herodes ad Malschum Arabum regem pecuniam accepturus proficiscitur	388		
Herodes multi pecuniam Antonium ut Antigonom tolleret, inducit	396		

<i>Herodes multos in itinere adiuvat pecunia, plurimum est apud Agrippam mediator</i>	427	<i>copias ducit</i>	390
<i>Herodes quibusvis calumniis fidem adhibens, multos iniuste interficit</i>	441	<i>Herodes à Partiu accitus in variatione occiditur</i>	481
<i>Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit</i>	40	<i>Herodes Mariammen Hyrcani ex filia neptem ducit</i>	383
<i>Herodes Antoninum adire Maeharam accusatum cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit</i>	393	<i>Herodes fratrem in Idumaam mittit, ipse copias in Galileam ducit, urbemq. Sepphorim capit</i>	392
<i>Herodes Chalcidu dynasta & Halcias Silam interficiunt</i>	526	<i>Herodes cibaria exercitus procurat</i>	391
<i>Herodes Iudeorum primores conuocat, eius facinus hoc commemorat</i>	464	<i>Herodes populum sacramento obstringit</i>	421
<i>Herodes Hierosolyma redit in multis adinem in cognitionem aduocat, rationem eius peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partem remittit</i>	429	<i>Herodes Aristobulo Ananias loci pontificatum conserre cogitat</i>	400
<i>Herodes duas satellites in Davidi monumento amittit</i>	437	<i>Herodes filios accusat</i>	431
<i>Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus</i>	393	<i>Herodes Pherora uxorem accusat, eumq. ut illam ablegat, iubet</i>	455
<i>Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem propter at, in itinere multos barbaros trucidat ibid.</i>		<i>Herodes varia fortuna usus</i>	466
<i>Herodes Antipatri blanditiis adductus, sponsalia reformas</i>	621	<i>Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit</i>	591
<i>Herodes Macharuntem magno muro ac turribus amplexitur</i>	803	<i>Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur</i>	404
<i>Herodes Casarem reconciliatus</i>	447	<i>Herodes filii reconciliatus</i>	433
<i>Herodes regno excedere iussus, in Ægyptum abit, dehinc in mari diu iactatus, tandem Romam peruenit, ubi Antonio qua ipsi contigerant, recenset</i>	386	<i>Herodes à Mariammi uxor nō blandē exceptus</i>	411
<i>Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi ad refugium parauit</i>	811	<i>Herodes plurima peregrina instituta introducit</i>	415
<i>Herodes Davidi sepulchrum spoliat</i>	437	<i>Herodes nouam legē sancit, ut perfores parietū in seruitutē extra regni terminos uendere liceat</i>	426
<i>Herodes Alexandri & Aristobuli criminationibus autem prabet</i>	446	<i>Herodes Hierosolymu duas arces munit</i>	598
<i>Herodes à centum Iudaei apud Antonium accusatus</i>	385	<i>Antonia. ibid. Samaria. ibid. vel Sebaste.</i>	
<i>Herodes cum in difficilibus tum in incundis rebus solus Agrippa proximus</i>	427	<i>Herodes Quintilio Vato indice filium in ius vocat</i>	459
<i>Herodes Hierosolymu, Phasaelus uero extra urbem constitutus, in capiti discrimine versantur</i>	594	<i>Herodes à defectoribus in Galilea penas exigit</i>	393
<i>Herodes in ius vocatus cum comitatu comparet</i>	378	<i>Herodes in Alexandram ut clara regno suo insuetam inuehitur</i>	399
<i>Herodes in compescendis alienigenarū auxiliū multum negotii habet</i>	377	<i>Herodes Casarem plurimis numeris donatum in Ægyptum deducit</i>	410
<i>Herodes in Galilea cum hostibus pugnat, eos vincit, ac uniuersam Galileam in suas partes traducit</i>	394	<i>Herodes tertiam tributorum partem remittit</i>	418
<i>Herodes consolatur & cohortatur milites</i>	387	<i>Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat</i>	372
<i>Herodes in semio impatiens & amarulentus</i>	463	<i>Herodes forū bona, domi uero aduersa fortuna Utilur</i>	430
<i>Herodes ex Italia domum reuersus contra Antigoni</i>		<i>Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit</i>	419
		<i>Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Romam domum retrahat, scribit</i>	458
		<i>Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit</i>	439
		<i>Herodes populo sa templū extructurū exponit</i>	420
		<i>Herodes ab hostibus vulneratur</i>	394
		<i>Herodes Rex in Chalcide moritur, eius in regno Agrippa succedit</i>	467
		<i>Herodes Antipatro, ne cum Pherora uel eius coniuge unquam colloqueretur, edicit</i>	455
		<i>Herodes militibus de suis facultatibus multum pecuniae largitur</i>	603
		<i>Herodes à Salome motus utrinque filium vincit, & separatos asseruari precipit</i>	618

Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iude- cum cogit	ibid.	Herodes magnifice sepelitur	630
Herodes in iudicio filios accusat	ibid.	Herodu in Augustum Cæsarem merita	606
Herodes Antipatrum præ reliquis filiis amavit, plu- rimaq. iurem beneficia contulit	626	Herodu regno Augustus Cæsar finium partem ad- dit	ibid.
Herodes Sephorim ciuitatem capit	598	Herodu de latronibus victoria	599
Herodes aduersus latrones in speluncis degentes ani- mum dirigit	599	Herodu ex Mariammæ liberos suscepti	610
Herodes Hierosolymam cingit obsidione ac præconiis voce cur aduenerit declarari iubet	598	Herodu cœnaculum dimisso conuiuio confestim con- cidit	601
Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit	611	Herodu mater ac soror Mariammæ calumniis in- sectantur	412
Herodis filius non regnum, sed regni honorem tradit	612	Herodu ad milites perterritos oratio	604
Herodes ad filios orationem desecit	ibid.	Herodu propositum Massada & Ioppe capti, Hiero- solymam petere	597
Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicitus non sustulit	ibid.	Herodu in iudicio contra Antipatrum accusatio	626
Herodes nepotes despondet	620	Herodu consilium Alexandria institutum ei per nū- cium significant	413
Herodes in Antigoni mouet	597	Herodu copias hostes a mœnibus arcent	391
Herodes Pappum Antigoni militum Ducem ob- truncat	602	Herodu legatos Cæsari in seculo negotio dimittit	445
Herodes coram Augusto dissimulatione remota ve- rum ingenue fatetur	606	Herodu uxor in patris aedes peruenit	486
Herodes propter uxoris necem misere affectus	413	Herodu dua filia virgines Therora filii elocata	475
Herodes comineatus copiam parat	598	Herodu de Mariammæ ac Iosepho suspicio	610
Herodes decem cohortibus comitatus Hierichunta peruenit	ib.	Herodu filii ex septem uxoribus suscepti	620
Herodes Andromacho & Gemello amicitiam renun- ciat	441	Herodu familia ab Antigono in Massada oppugnata	390
Herodes Theroram cum uxore eiicit	622	Herodu error puniendus & inexcusabilis	451
Herodes Tyræ maiorem portam fabricat	608	Herodu milites cum Iudeis per quinq. menses obsi- dionem tolerauerant, ciuitatem irrumpunt	602
Herodes Iosepho, ut uxorem interficiat, clam man- dat	610	Herodu beneficentia & liberalitas in cunctos	609
Herodes Roma in Senatum intromissus, Rex decla- ratur	389	Herodu nouem uxores	453
Herodes Alexandrum in vincula coniecit, & in a- micorum eius tormenta pergit	615	Herodu coram Augusto Cæsare oratio	330
Herodes Alexandrum apud Cæsarem accusat	611	Herodu ad Cæsarem properantia mandata	409
Herodes Antipatri, v: reuerfionem suam matura- ret, scribit	625	Herodu tres Eunuchi, Alexandrum innatum con- tra parentum odium alere fatentur	442
Herodes vehiculum quo mater erat, euerso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat	387	Herodu progenies intra 100. annos penitus sublata	387
Herodes clam nocte ad Idumæam proficiscitur	595	Herodu testamentum mutatum	446
Herodes grauioribus in fuga Parthis Iudeis expulsi- bus	ibid.	Herodu ad milites gratiarum actio & testamentum lectum	466
Herodes Doridem Alexandri matrem omni ornatu spoliaram expellit	623	Herodu in medio Euphrati conuiuium	485
Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reper- tat	415	Herodu regnum	416
Herodes patri necem in Malicho cogitat vlcisci	592	Herodu morbus horrendus	464
Herodes accuratam diligentiam & sumptus non ex- iguos in structurâ confert	417	Herodu cadauer magna pompa Herodium deseruit	467
		Herodu fortitudo	590
		Herodu erga Phasaleum fratrem amor	596
		Herodi Augustus Arabiam quoque vult trade- re, quod consilium ipsius litera reddita mutant	448
		Herodi mortem fratris somnia manifesta significant	601
		Herodi insidia structa	595

I N D E X.

Herodi a Roma litera veniunt, qua Acmen a Ca- fare occisam, & Herodi liberam potestatem An- tipatri puniendi relictam esse ostendunt	465	Hyrcanus obsidet Samariam	353
Herodi Antonius, ut Aristobulum ad se mitteret, scribit	400	Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidu sepulchro aufert	378
Herodem in aula calumniis & cadibus referta vita suadet	443	Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat	352
Herodem Antonius in Arabum bellum vertere iu- bet	406	Hyrcanus assiduam cum Arabibus bellum gerit	319
Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Iosepho committit, eius clam ut Mariam in in- terficeret, mandat	402	Hyrcanus, dum fratres intestinis bellis laborant, in pace vivit	352
Herodem Romani Iudaorum Regem creant	597	Hyrcanus Pontifex	362
Herodem Hyrcanus abfoluit	590	Hyrcanus in senis perit	409
Herodem Antonius amore, Antigonum vero odio prosequitur	389	Hyrcanus Samariam capis	353
Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem pepererat, Herodem ultro in exilio comitatur	496	Hyrcanus & Antipater Pompeii auxilium implo- rant	583
Herodius	595	Hyrcanus patriam amam gratiam ab Herode expellat	398
Herodium castellum pro rerum omnium copia ciui- tas esse videbatur	609	Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione factus fu- cit	351
Herodotus Halicarnassens de Iudaorum circumcisio- ne	331	Hyrcanus multas Syria urbes capis, & templum in monte Gariz, in desolatur	351
Herodotus Egyptiorum Regum nomina non recen- set	215	Hyrcanus sibi ipsi manum infert	319
Herodotus de Senacheribo	261	Hyrcanus & Seniores Regiam anteueniunt, & A- ristobulum accusant	364
Hirami & Salomonis amicitia	842	Hyrcanus Pontifex, Antipater vero Iudaea procura- tor declaratur	589
Hirami & Salomonis problemata	827	Hyrcani matris magnanimitas & constantia	571
Hirami Regis genealogia	828	Hyrcani facies	318
Hyrcanus ab inuidia contra Antipatrum eiusq; filios inligatur	590	Hyrcani & Iudaorum legatio Antonio coronam au- ream offerens, ut Iudaeos a Cassio captos in liberta- tem vindicaret, rogat	384
Hyrcanus à Pharisais ad Saducaeos deficit	354	Hyrcani ad Caesarem legati	379
Hyrcanus expiscatus quid alii sint donaturi, plus re- liquis omnibus donat, ob quod alio honorifico affi- citur munere	318	Hyrcani ortus & indoles	316
Hyrcanus rursus ab improbi irritatur	690	Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in senatum introducunt	380
Hyrcanus & Pharisaei hostes	354	Hyrcani vita	409
Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidu mo- numento profert	351	Hyrcano Babylone à Iudeis ingens honor habetur	398
Hyrcanus Pontifex declaratur	585	Hyrcano in templo per vocem filiorum de Antiocho victoria nunciatur	353
Hyrcanus munitionum castrum adificat	319	Hyrcanum Caesar in pontificatu confirmat, Antipa- trum ciuitate Romana donat	375
Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Ponti- fex declaratur, post ad regiam dignitatem oue- hitur	582	Hyrcanus Hierosolymu, Casare permittente, menia restituit	376
Hyrcanus à fratribus in itinere circumuentus, stre- nuè se defendit, quosdam etiam è medio tollit	318	Hyrcanum Herodes occidi imperat	409
Hyrcanus moritur	354	Hyrcanum Antipater ut ad Aretam Segem Ara- bia confugeret, eiusq; auxilio regnum repeteret, hortatur	583
Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur	578	Hyrcanum Herodes in summo honore habet	398
Hyrcanus cognita quod Herodes regnum affectus fu- sit, ad eum moritur	983	Hyrcanum Herodes è medio tollere statuit	499
Hyrcanus & Pharisaei à Tarchis capti	387	Hieremias captiuitatem Babylonicam pradicat	305
		Hieremias à Babylonio duce exemptus, è carcere ma- gni pretii muneribus afficitur	271
		Hieremias Hierosolymorum subuersionem pradicat	266

<i>Hieremias quando vixerit</i>	265	<i>Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium</i>	
<i>Hieremia liber exultus</i>	ibid.	<i>Antiochi tegere conantur</i>	847
<i>Hieremia accusatio & absolutio</i>	ib.	<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodo esse civitatem arbitrati sunt</i>	824
<i>Hieroboamus in Ægyptum profugit, ubi usque ad Solomonis obitum manet</i>	219	<i>Historia huius conscribenda causa</i>	574
<i>Hieroboamus Solomonem infestat</i>	218	<i>Historiographus qui dicendus</i>	572
<i>Hierosolyma & templum depraedatur</i>	122	<i>Historiographi Graeci bellum Iudaicum silentio pretereunt</i>	572
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nominis & Homerus meminit</i>	176	<i>Homicida lex</i>	108
<i>Hierosolyma ab Herode obfessa</i>	602	<i>Horii sui interitus auctor non est</i>	18
<i>Hierosolyma a Sulaco Ægyptiorum Rege spoliata</i>	179	<i>Homines ambitionis & avaritiæ dediti, nihil non audent</i>	173
<i>Hierosolyma Titus obsidet</i>	573	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum forum & scripta publica concutiant</i>	800
<i>Hierosoly. ab Herode eo die, quo ante 27. annos a Pompeio expugnata</i>	396	<i>Honos Mardocheo oblatus</i>	297
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum vastata est</i>	797	<i>Honor Danielis</i>	277
<i>Hierosolyma Romæ populo stipendiaria</i>	370	<i>Honor parentum</i>	855
<i>Hierosolyma Iudæa metropolis radicibus fundamentis eruta</i>	215	<i>Honor magistratus</i>	103
<i>Hierosolyma Pompeio partim tradita, partim obfessa</i>	369	<i>Honores mutant mores</i>	160
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obfessa, tandem capiuntur</i>	269	<i>Horrendus in hostium acie terra motus</i>	141
<i>Hierosolyma obfessa</i>	268	<i>Horrenda fulmina in monte Syna</i>	70
<i>Hierosolyma expugnata</i>	395	<i>Hostie veteris Testamenti</i>	854
<i>Hierosolyma pars capta, eiusq. habitatores interfecti</i>	121	<i>Hostes sepeliendi</i>	107
<i>Hierosolymii dolo capti, Iudæi in Ægyptum abducuntur</i>	305	<i>Holocautoma</i>	80
<i>Hierosolymitanæ legati in Galilæa haud accepti</i>	557	<i>Humana vitæ terminus anni 220.</i>	22
<i>Hierosolymorum mania absoluta</i>	292	<i>Hypsicrates</i>	876
<i>Hierosolymitanum templum lustratum</i>	325		
<i>Hierosolymitana arx munita</i>	335		
<i>Hierosolymitanorum legati in Iebus domicilium sese recipiunt</i>	558		
<i>Hierosolymitano fundit fugatq. Iesus</i>	117		
<i>Hiericho</i>	96		
<i>Hiericho capta, homines trucidati, urbi prestrata & incensa</i>	115		
<i>Hierichuntium mania sponte sua collapsa</i>	114		
<i>Hierichuntium ab habitantibus relictam, Romani diripiunt, inque ea Herodes præsidium reliquit</i>	392		
<i>Hierichuntium speculatores explorans</i>	113		
<i>Historia de uxore Levitæ</i>	128		
<i>Historia Nabuthi ob prædium Achabo denegatum lapidatus</i>	230		
<i>Historia de Antiocho Epiphano</i>	220		
<i>Historia libri Exodi</i>	32		
<i>Historia Deuteronomii</i>	101		
<i>Historiarum Biblicarum finis</i>	350		
		<i>Abes in Gilead, quæ auxilium contra Beniaminitas negaverant, destruitur</i>	124
		<i>Iabin, Rex Chanaanæorum, Israelitas subjugat</i>	126
		<i>Iacimus & Philippus Zamari filii</i>	444
		<i>Iacob Iosephum, tanquam iam extinctum, luget</i>	41
		<i>Iacob filius cum muneribus mittit in Ægyptum</i>	46
		<i>Iacob propter absentem Simeonem & Benjamin ablegandum sollicitus</i>	ibid.
		<i>Iacob de Ioseph Labani Divi Bethel proficiscitur</i>	37
		<i>Iacobus & Simeon Iudæ Galilæi filii, crucis supplicio affecti</i>	532
		<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium</i>	34
		<i>Iacob se sacrificaturum votum Deo facit, locumque nominat Bethel, id est, domicilium Dei</i>	33
		<i>Iacob in Mesopotamiam pervenit Carras ad cognitionem matris</i>	ibid.
		<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit</i>	36
		<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat</i>	ibid.
		<i>Iacob luctatur cum spectre, & vocatur Israel</i>	ibid.

Iacob Esau fratrem accedit	36	hortantur	ibid.
Iacob peruenit ad Scenas	37	Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui	
Iacobus atatu anno 147. moritur	51	populi	295
Iacobus in Hebrone sepultus	ibid.	Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarum in Ma-	
Iacobus dum Iosaphatatum ex filiis cognoscit, ma-		iphatis	141
ximo perfunditur gaudio	50	Iobofthi caput ad Dauidem deferitur	91
Iacobus in Egyptum filios frumentatum mittit		Iesus Iordanem traiecit cum copis	114
44		Iesus monumentum extruit ad Iordanem	ibid.
Iacobus cum uxoribus, filiis & gregibus infcio socero		Iesus exploratores mittit ad Hierichuntom	113
proficiscitur	35	Iesus ab Antiocho Epaphane in Pontificem electus	
Iacobus quin exspiraret pra nimia latitia parum ab-		319	
fuist	51	Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Mo-	
Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium		nolatus dictus, furrogatur	ibid.
ducitur	374	Iesus cum copis urbem circumambulat	114
Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapi-		Iesus nemini prater Rachab parcere iubet	ibi.
dandum traditur	539	Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare edificat	
Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitant		286	
dam accipit Heliopolin	51	Iesus cum Gabonitis fœdus facit	116
Iacobi ad Labani accusationem responsio	35	Iesus a Iosepho arte captus	550
Iacobi contra Labanum accusatio	36	Iesus Sza filius Pontifex	477
Iacobi cum Labano colloquium	34	Iesus latronum princeps	550
Iacobi filii, praestitum Iuda, ut Benjamin peragri-		Iesus Gamalieli filius Pontifex	541
nationi committat, urgent	46	Iesus Damnei Anano Pontifici succedit	539
Iacobi filii veniunt in Egyptum, & Simon libe-		Iesus Saphia filius Iosepho infidias struit	572
raitur	ibid.	Iesus Christus a Pilato crucifixus	483
Iacobi cum Rachel colloquium	33	Ieremias suadet deditorem	266
Iacobi progenies	56	Ieroboam idololatria suaser	220
Iacobi filii accusantur furti	47	Ieroboams impietas	323
Iacobo Racheis loco Lia in thalamum inducitur		Ieroboams contra Abiam, Iude Regem, expeditio	
34		324	
Iacobe Deus apud iuramenti puteum apparet	50	Ieroboami mors	224
Iadus Pontifex, cuius frater Manasse Sanaballetu		Ieroboami filio a grotante, mater ad Achiam Pro-	
filiam uxorem ducit	300	phetam mittitur	223
Iadonis prophetiam Ieroboame Tseudopropheta of-		Iethra Moysi saceri posteris ager attributus	122
fuscat	221	Ieus in Regem ungitur, Deo sic mandante	244
Iael Sisiteram ferreo clauo interficit	127	Ieus Rex israela	230
Iaphthes dux Israelitarum creatur	131	Ieu posteru regnum promittitur	247
Iaphthes legatos mittit ad Regem Ammanitarum		Iezabala	227
ibid.		Iezabelam Elias fugit	230
Iaphther votum facit	ibid.	Iezechel templi uisitationem pradicat	267
Iaphthes Ammonitae fundit fugatq	ibid.	Iacobus praefectura sua metuens, Abnerum primi-	
Iaphthes filiam mactas	132	calumnias, mox insidiis adortum, uita doloso pri-	
Iaphthes moritur	ibid.	uat	173
Iapheti Noe primogeniti progenies	20	Ioabus iussu Regis Vriam in hostes mittit	162
Iardis fyllus ab Romanis cinctus	308	Ioabus Dauidem per literas ad Rabatha excidium	
Iason & Menelaus seditionem concitant	320	vocat	173
Izabes in proditores animaduertit, Arabes in fu-		Ioabus & Abisani usq ad solis occasum Abenerum	
gum vertit, Arsamum ui capit, & Abia sei-		persequuntur	171
psum interficit	335	Ioabus dato receptui signo suas cohibet	172
Izates fratres ad Claudium Casarem & Artaba-		Ioabus contra Sabauum paucis copis, Amasa in col-	
num mittit	ibid.	ligendo exercitu cunctante mittitur	193
Izates & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di-		Ioabus Amasam ingulcat	194
scunt	ibid.	Ioabus Sabauum in urbe Abelmachea circumuallat	
Izatem a circumcissione Helena & Ananias de-		ibid.	

<i>Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias furo-</i>		<i>constituit</i>	158
<i>gatur</i>	204	<i>Ionathas & Simon Hierosolyma & arcem rescindunt</i>	346
<i>Ioabius Absalomum interimit</i>	189	<i>Ionathas & Simon in Amorai filii Ioannu fratris</i>	335
<i>Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absalo-</i>	185	<i>mortem uliscuntur</i>	335
<i>um patri</i>		<i>Ionathas legatione cum muneribus missa ad Deme-</i>	
<i>Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur</i>	190	<i>trium, ut praedia de Iudaea castelli euiceret rogat</i>	343
<i>Ioab & Abisai acies</i>	180	<i>Ionas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus na-</i>	
<i>Ioabii uisiteria</i>	181	<i>nigium confidit, & in mare praecipitatur</i>	252
<i>Ioachimus siue Iechania regi Iuda</i>	267	<i>Ionathas in Arabiam proficiscitur, & Nabathas</i>	346
<i>Ioannes in Gischala</i>	548	<i>uastat</i>	346
<i>Ioannes Hyrcanus optime rebus per annos triginta</i>	578	<i>Ionathas Demetrium muneribus placat</i>	348
<i>tres administratu moritur</i>		<i>Ionathas Davidem amat, patrii voluntatem ei</i>	
<i>Ioannes apud Tiberiadem aqua calidum foveri cupit</i>	551	<i>nunciat, simulq; consultat, ut saluti suae fuga pro-</i>	155
<i>Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo</i>	551	<i>spiciat</i>	155
<i>Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilea praesse</i>	555	<i>Ionathas parenti praclaras Davidis res gestas com-</i>	
<i>cupit</i>		<i>memorat, orans, ne tantopere in eiusmodi virum</i>	ib.
<i>Ioannes Gischala</i>	809	<i>sauiat</i>	ib.
<i>Ioannes & Simon in cloacis inuenti capiuntur</i>	797	<i>Ionathas Davidi mollium patrem indicat</i>	156
<i>Ioannes matris amore effaminatus victoriam amittit</i>	577	<i>Ionathas Pontifex exercitum colligit</i>	337
<i>Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius</i>	ib.	<i>Ionathas ob accepta beneficia operam suam</i>	
<i>Ioannes Iuda frater ab Amorai filii interfecit</i>	335	<i>Tryphoni contra Demetrium offert & prabet</i>	344
<i>Ioan. Iosephum interficere conatur</i>	549	<i>Ionathas Saduceus Hyrcanum contra Phariseos in-</i>	344
<i>Ioannes lucri cupidus</i>	548	<i>flammat</i>	344
<i>Ioannu insidia</i>	549	<i>Ionathas victos Agotum usq; persequens, Dagonis</i>	
<i>Ioan Israelitarum & Samaria Rex</i>	250	<i>funum concremat, octo milia hominum in eo ex-</i>	341
<i>Ioasus Ioado Pontifice auxiliante in Regem creatur</i>	247	<i>urem</i>	341
<i>Iossi sublatio</i>	250	<i>Ionathas à Tryphone interficitur</i>	348
<i>Iossi, uiuente Ioado, pietas</i>	248	<i>Ionathas renouat amicitiam cum Romanis & La-</i>	348
<i>Iossi, Ioado mortuo, impietas, eiusq; per Prophetam</i>	249	<i>cedemoniu</i>	348
<i>taxatio</i>	249	<i>Ionathas cum armigero clapi hostium castra ingre-</i>	148
<i>Iodes siue Ehud in Egloni familiaritatem sese insi-</i>	226	<i>ditur</i>	148
<i>nuat</i>	226	<i>Ionathas in Palaestinarum exercitu quosdam trucidat,</i>	
<i>Iodes Eglonem trucidat</i>	226	<i>reliquis se inuicem innadunt, & dant se in fugam</i>	148
<i>Ionathas conuiuio profugit</i>	158	<i>Ionathas Ptolemao occurrit, & ab eo honorifice ex-</i>	348
<i>Ionathas & David in agro conueniunt</i>	ib.	<i>cipitur</i>	348
<i>Ionathas</i>	194	<i>Ionathas Ammoni dat consilium, quomodo optatus</i>	184
<i>Ionathas prius verberatus uinui exustus est</i>	188	<i>potiri valeat</i>	184
<i>Iudas Iuda fratri communibus Iudaeorum suffragi</i>	334	<i>Ionathas cum fratre in Bethlaga obfessus</i>	348
<i>succedit</i>	334	<i>Ionathas fugat Demetrii milites</i>	348
<i>Ionas à ceto deuoratus ac renouatus, Niniuita pro</i>	253	<i>Ionathas cum suis captus</i>	562
<i>dicat</i>	253	<i>Ionathas à Tryphone per insidias captus interficitur</i>	577
<i>Ionathas Davidem consolatur, mortem caterorum</i>		<i>Ionathas Ioanni, ut ad se veniat, scribit</i>	581
<i>negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet</i>	185	<i>Ionathas, Anani filio pontificatus restituitur, quem</i>	
<i>Ionathas apud Machmam degit, patriae desertores</i>	336	<i>ille recipere recusat, & Matthia fratri deferri ro-</i>	581
<i>punit</i>	336	<i>gat</i>	581
<i>Ionathas amicitiam cum Davide iureiurando con-</i>	157	<i>Ionathas collegarum aduersus Iosephum consiliu</i>	562
<i>firmit</i>	157	<i>Ionathas foisorum pari manibus interit, non-</i>	562
<i>Ionathas Davidis signa Regis animum declarantia</i>			562

INDEX.

nulli viui capti ad Catullum perducuntur	318	Iosephus Galilae praefectus septuaginta viros sibi adun-	
Ionatha desiderium omnes Hierosolymum capio		git	548
347	/	Iosephus in discrimen incidit	560
Iosephus ex Gallia discedere cogitat	556	Ionatha eiq. adherentium dolus	ib.
Iosephus Ionatha epistolam perlegit	559	Iosephus Cabi Simonis filii pontifex	539
Iosephatus cultum verum renouat	237	Iosephus seditionem abq. sanguine effuso compescit	
Iosephatus magistratus & iudices constituit	237	559	
Iosephatus exercitus	233	Iosephus Sapphoristarum ciuitatem seruat	567
Iosephatus cum Achabo in Syros expeditio	ib.	Iosephus conscenso nauigio Tiberiis petiit	553
Iosephatus mors	240	Iosephus sacerdotibus captiuum absolutionem impetrat	
Iosephatum Ictus Propheta, quod Achabo auxilium		545	
rulerat, reprehendit	236	Iosephus secum deliberas	566
Iosephus & Azoriam a Gorgia uicti, ad duo milia		Iosephus Galileorum primatibus Ionatha & Tibe-	
militum amittunt	327	riensium iniurias denarrat	562
Iosephum in carcerem fratres ineludis	45	Iosephus Hierosolymitanorum concilii iussu in Ga-	
Iosephus Regi facultates recuperat	548	lilae manet	547
Iosephus bello Iudaico semper interfuit	323	Iosephus relicto Iusto ad historiam redit	565
Iosephus Romae belli Iudaici historiam conscripsit		Iosephus legatorum fucum intelligit	561
ibid.		Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex	464
Iosephus collegas Hierosol. remittit	548	Iudas Saphirai & Matthias Margaloti exusti	ib.
Iosephus a Ionatha hortatu Catulli falsis accusatur		Iosephus propter Tiberienses periculum expostu-	
318		553	
Iosephus cum quinque fratribus Pharaonem Regem		Iosephus scditiosos, ut a bello Romanis inferendo de-	
accedit	51	sistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem	
Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice ex-		incidit	545
cipitur	315	Iosephus in alio periculo versatur	552
Iosephus Iuda consilio Arabibus negotiatoribus ven-		Iosephus legatus iterum scribit	557
ditur	40	Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mari-	
Iosephus in Gallia mansurus annuit	556	ammae interficienda aperit	400
Iosephus uxorem ducit in Aegypto, ex qua genuit		Iosephus surmentum in Galilaam transmittit	551
Manassern & Ephraim	44	Iosephus in Neapobannum	ibid.
Iosephus a fratribus agnoscitur	49	Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit	553
Iosephus quintam fructuum partem Regi pendere		Iosephus ex Pontificali Asamanoatum genere	438
iubet	51	Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur	551
Iosephus fratres tentat, ut parentu statum & Benia-		Iosephus populum ad misericordiam mouet	ibid.
min expiscari queat	45	Iosephus tres in crucem suffixos liberat	568
Iosephus hanc historiam non Hebraice sed peregrina		Iosephus regios clauo dimittit	553
lingua, Graeca nimirum conscripsit	11	Iosephus ipse bello Iudaico interfuit	570
Iosephus adulterium iterum deuitat	41	Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Pharisa-	
Iosephus vestibus mulieri relicti ausugit	ibi.	rum placitum addicit	549
Iosephus fratribus incognitis eos salutat & Benia-		Iosephus pene oppressus, inopinato periculo euadit	
min	46	561	
Iosephus fratres, num in aduersis Benjamin essent		Iosephus omnes Iudeorum sectas cognoscit	544
subsidio, tentat	47	Iosephus annos triginta natus, nullis mulieri vim in-	
Iosephus in carcerem conicitur	42	fert, & nihil sibi obtrudi patitur	549
Iosephus libras suos plurimos venum dedit	323	Iosephus Canes in Canthara Pontificis surreptus lo-	
Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemaum Regem		cum	528
mittit	317	Iosephus Tiberiadem capit	563
Iosephus fratres Simone retento dimittit	45	Ioseph. defectionis auctores iniecit in vincula Iodapa-	
Iosephus & Mariamme apud Herodem accusantur		iam mittit	ibi.
402		Iosephus Hebrae & Graeca litera: uita petiuit	543
Iosephus liberatur vinculis	43	Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua ante	
Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & a Vespasi-		conscripsit	557
ano honorifice excipitur	568	Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit	559

<i>Iosephus insidias euadit</i>	588	<i>Ioram impietas</i>	243
<i>Iosephus regios in fugam compellit</i>	567	<i>Ioram expeditio in Ramatham</i>	244
<i>Iosephus Matthia filius natus</i>	544	<i>Ioramum Elisaeus, ut Syrorum insidias caueat, admonet</i>	240
<i>Iosephus cum copiis contra Gabara proficiscitur</i>	558	<i>Ioa Elisam, à se Syros ter vincendos, praeclit</i>	250
<i>Iosephus in Galilea vias obseruat</i>	ibid.	<i>Iosias verum Dei cultum restaurat</i>	263
<i>Iosephus inuidorum calumniis appetitus</i>	568	<i>Iosias Rex Iuda</i>	ibid.
<i>Iosephus cognominatus Caiphas Pontifex</i>	480	<i>Iosephum Herodes interfecit, & Alexandrum in carcerem comitti iubet</i>	402
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur</i>	41	<i>Ionici Iudae apud Agrippam de indigenarum iniuriis conquerruntur</i>	4:7
<i>Iosephus aetatis anno 119. moritur</i>	52	<i>Iosua in duas partes copias diuidit</i>	117
<i>Iosephi parentia in vinculis</i>	42	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum dimidia remittendas hortatur</i>	118
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura Perilitas</i>	44	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit</i>	ibid.
<i>Iosephi caliditas</i>	557	<i>Iosua Chananaeorum regionem nouem tribubus & dimidia Manassis diuidit</i>	ibid.
<i>Iosephi ossa</i>	61	<i>Iosua vnicuique tribui, ut ex sua sorte Chananaeorum reliquias tolleret, praecepit</i>	119
<i>Iosephi libros quidam blasphemant</i>	823	<i>Iosua Israelitarum dux designatur</i>	68
<i>Iosephi ossa in Chananaam translata</i>	52	<i>Iosua & Caleb populum compescunt</i>	88
<i>Iosephi diuinita & liberi</i>	316	<i>Iosua moritur</i>	121
<i>Iosephi somnii interpretatio</i>	39	<i>Iosua domicilium ad Sicima</i>	ibid.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt</i>	ib.	<i>Iosua postrema ad seniores & magistratus Hebraeorum adiortatio</i>	ibid.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant</i>	45	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita militabant, oratio</i>	119
<i>Iosephi somnium</i>	39	<i>Iosua ad Deum precatio</i>	115
<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa</i>	561	<i>Iosuam Moses sibi successorem designat</i>	100
<i>Iosephi cum Iesu colloquium</i>	ibid.	<i>Iosuam Moses hortatur</i>	111
<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersariis</i>	552	<i>Iothan apologo Sicimitis in Gedeonem ingratitudinem obicit</i>	129
<i>Iosephi ad Jonathan responsoriales</i>	557	<i>Iouem Olympium Caius Memmianus Regulum Romanam transferre iubet</i>	506
<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit</i>	567	<i>Iozab Rex Iuda</i>	267
<i>Iosephi erga hostes benignitas</i>	549	<i>Iubal Musica inuentor</i>	15
<i>Iosephi erga Iesum benignitas</i>	550	<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitates ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, fudentur</i>	446
<i>Iosephi religionis cura</i>	ibid.	<i>Iudaicus populus Regi, ut orientalem instauraret porticum, suadet</i>	540
<i>Iosephi ad Ionanham mandata</i>	557	<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuentus vulneratur & interficitur</i>	332
<i>Iosephi naufragium</i>	544	<i>Iudas sedes facit cum Romanis</i>	332
<i>Iosephi somnium mirabile</i>	556	<i>Iudas oppido egressus uictus in Bacchidis castra irrumpit</i>	336
<i>Iosephi stratagemata</i>	553	<i>Iudas Effaui vater</i>	559
<i>Iosephi fratres eum à serui deuoratum patri persuaident</i>	40	<i>Iudas Effaui propheta</i>	579
<i>Iosephi fratres in via Aegyptiprehendunt</i>	47	<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumque sequitur Antiochus</i>	29
<i>Iosephi ad lectorem adiortatio</i>	12	<i>Iudas Lyssa exercitum vincit</i>	324
<i>Iosephi ad ciues Tiberiensem adiortatio</i>	548	<i>Iudas ingenti praeda potitur</i>	ibid.
<i>Iosepho parens rem totam significat</i>	556		
<i>Iosepho Iesus bellum infert</i>	550		
<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit</i>	549		
<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet</i>	568		
<i>Iosepho Potipharis uxor secundum machinas adiuuet</i>	41		
<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum</i>	240		
<i>Ioramus Elisae mortem minatur</i>	ibid.		
<i>Ioramus à Moabitarum Rege anasilium petit</i>	239		
<i>Iorami cades</i>	245		
<i>Iorami scelera ab Elia per litteras accusantur</i>	244		

<i>Iudas Alcibi potentia refistit</i>	336	<i>Iudai in seditionibus quasi furiosi</i>	472
<i>Iudas & Sadducus quarta secta auctores</i>	479	<i>Iudai in Neerdam & Nisibim sese recipiunt</i>	
<i>Iudas paucis militib. numerosum exercitum aggregat</i>	332		504
<i>Iudas obsessus Iudai in auxilium venit</i>	326	<i>Iudai seruati (tesiphontem succedunt</i>	ibid.
<i>Iudas quartus frater adducitur</i>	873	<i>Iudai necessitate ad ballum coacti</i>	545
<i>Iudas iustidue cum finitimis gentibus bellum gerit</i>	325	<i>Iudai Aegyptii in Onia regione ab Antipatro Ca-</i>	
<i>Iudas copias inter fratres diuidit</i>	ibid.	<i>sari confecti</i>	375
<i>Iudais victis Simon hostibus in Galilea captiuos liberat</i>	ibid.	<i>Iudai solennia sacrificia expeditionu tempore peragunt</i>	370
<i>Iudas propheta Antigoni necem praedicat</i>	579	<i>Iudai Syriorum, Idumaorum, & Phoenicum urbes tenent</i>	362
<i>Iudas cum copio ad Bethzaeharia regi obuiam proficiscitur</i>	328	<i>Iudai Carmelum montem incolentes, Antigoni sese adiungunt</i>	386
<i>Iudas & Ionathas Iudai in oppidu Galaditiciu supplicat ferunt</i>	326	<i>Iudai viciscuntur inimicos suos</i>	299
<i>Iudas Maccabaeus Apollonium praeco vincit</i>	323	<i>Iuda octauo die circumcisionem celebrant, Arabes post decimum tertium annum</i>	25
<i>Iudas in Madim sepultus</i>	333	<i>Iudai in templum & superiorem urbem refugiunt</i>	398
<i>Iudas Maccabaeus arcem oppugnat</i>	228	<i>Iudai contra sicariorum temeritatem occurrunt</i>	817
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus ad Regem perducunt, quante sese excusant, eoque victis Rex Hierichem mittit</i>	464	<i>Iudai uniuerfis bonis in unum congestu ignem immittunt</i>	818
<i>Iudas Ezechia latronum ductori filius</i>	472	<i>Iudai undique collecti ad Godoliam Masphatam veniunt</i>	278
<i>Iudas Sarpphas filius Matthias Margalothe iuuentute, ut opera quae rex prater patria consuetudinem fecerat, tollerent, concitat</i>	464. & 728	<i>Iudai fidem eius olim à Regibus datam conseruauerunt</i>	845
<i>Iudas Galileu quarta secta auctor</i>	480	<i>Iudai cur olim pastores & captiui ducti</i>	326
<i>Iuda ad Iosaphum pro Benjamin oratio</i>	48	<i>Iudai obsessi intrepide repugnans</i>	396
<i>Iuda ad milites oratio</i>	324	<i>Iudai ab Romanis victi</i>	587
<i>Iuda tribus ad Iordanem usq. Dauidi occurrat, & ponte fluminis ripas iungit</i>	191	<i>Iudai à Babylone Hierosolyma profisciscuntur</i>	285
<i>Iuda per 70 annos deserta</i>	273	<i>Iudai à profugis & penuria coacti Macedonia fa-</i>	
<i>Iuda clades</i>	261	<i>cti sese adiungunt</i>	327
<i>Iudaeam finitima gentes, sicut & Tryphon inmadus</i>	374	<i>Iudai prorsus nullas imagines ferunt</i>	846
<i>Iudaei Damones eiicit</i>	206	<i>Iudaei regione Galaditica in Iudaeam traducti</i>	326
<i>Iudaei inter mediatela, versantes nihil ceremoniaru intermittunt</i>	585	<i>Iudai opprimuntur, quacade Matthias sit cautior</i>	313
<i>Iudaei in castellu Gamala sese recipiunt, quo & Philippus se confert</i>	547	<i>Iudai templa & altaria fabricata destruunt</i>	838
<i>Iudai permixti in lacunariu pereunt</i>	390	<i>Iudaei Herodi propter beneficia fauens</i>	478
<i>Iudai à Babyloniu afflicti Seleuciam migrant</i>	503	<i>Iudaorum mores & lustrationes</i>	573
<i>Iudai seditionis & pugna causam in Samaritanis & Cumanis referant</i>	535	<i>Iudaorum legatio Romam</i>	474
<i>Iuda vergeti, ne Herodes demolitus vetus adificium nouum absolvere non posset, cui Herodes vetus illasum mansurum, donec ad nouum materia comparatur, promittit</i>	423	<i>Iudaorum resp. mutatio</i>	587
<i>Iudai Ptolemaidem ad Petronium perueniunt, deprecantur, ne quid contra leges patrias facere cogentur</i>	496	<i>Iudaorum ad Darium legatio</i>	288
<i>Iudaei dant obsides ob impetratam veniam ad Casarem legatos mittendi</i>	528	<i>Iudaorum agrum atque Samuel recuperat</i>	141
		<i>Iudaorum leges antiquissimae</i>	860
		<i>Iudaorum cum Romanis confectus</i>	802
		<i>Iudaorum lex spoliouum nouissima</i>	ibid.
		<i>Iudaorum contra Alexandrum constantia</i>	832
		<i>Iudaorum & Lacedaemoniorum comparatio</i>	857
		<i>Iudaorum propria cadu amor</i>	815
		<i>Iudaorum octo milia, dum Alexander vivit, in exilio degunt</i>	359

<i>Iudaorum e captiuitate Hierosolyma profectorum numerus</i>	281	<i>Iustus ob facinora capitū damnatus</i>	ibid.
<i>Iudaorum 3000. prostrati</i>	306	<i>Iusti, Pissi filii ad multitudinem oratio</i>	546
<i>Iudaorum in lege constantia</i>	359	<i>Iustum decapolitanorum primates deserunt</i>	567
<i>Iudaorum in pugna constantia</i>	602	<i>Iuuenum miseratio omnium animos concitat</i>	433
<i>Iudaorum in Antiochia multitudo</i>	799	<i>Idololatria à Iosua extirpatio</i>	269
<i>Iudaorum ad Egyptum aduentum, eorundemque egressum ostendit Manethon</i>	827	<i>Idumaei ab Hyrcano subiugati circumcissionem & ritus Iudaicos admittunt</i>	352
<i>Iudaorum ab Romanis captiuorum calamitas</i>	815	<i>Idumaei</i>	810
<i>Iudaorum Pascha transitum significat</i>	60	<i>Idumaeorum apostasia</i>	243
<i>Iudaorum ob decretum Regi luctus</i>	295	<i>Immunitas à tributis Iudaei parata</i>	348
<i>Iudaorum 1700. ab Rom. perempti</i>	804	<i>Immunitates Iudaei à Seleuco Nicanore Syria Rege concessa</i>	312
<i>Iudaorum gens multum totius orbis indigenis asseminata</i>	798	<i>Impietas Achabi</i>	226
<i>Iudaorum origo quasque regiones errando peragrauerint, in hac historia repetitur</i>	573	<i>Impietatis poena</i>	255
<i>Iudaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam graues motus</i>	500	<i>Impositores & Magi</i>	537
<i>Iudaorum decem millia deditionem faciunt</i>	474	<i>Incrudelitatis poena</i>	241
<i>Iudaei hora sexta nobis est undecima vel duodecima meridiei</i>	560	<i>In Cui interfectores animaduertitur</i>	520
<i>Iudaorum cum Roman. acerrimus conflictus circa templum</i>	471	<i>In ducum aut trium ore consistit veritas</i>	559
<i>Iudaorum contra Alexandrum in festo die seditio</i>	580	<i>In Arbela conuentus</i>	562
<i>Iudaorum in Alexandrum odium & exacerbatio ibid.</i>		<i>Inguinis morbum Egyptii Sabbatofim vocant</i>	842
<i>Iudaei calamitates ab externis & incolis illata</i>	545	<i>In spectaculo Caesarea Iudaei 25000. per eunt</i>	800
<i>Iudaei à Romanis Asia & Europa Regibus magnus bonus habitus</i>	379	<i>Iudarum sapientia professores seipsos concremant</i>	813
<i>Iudaei apud Antiochiam altera calamitas accidit</i>	800	<i>Ingenti ariste fabricato Sylua crebro murum pulsari iubet</i>	811
<i>Iudaeos quotannis hominem Gracum immolare debere</i>	847	<i>In Hierosolymis adificatum est templum à Salomone Rege ante annos 143. & menses 8. quam Tyris Carthaginem condidero</i>	827
<i>Iudaeos propter damnum passum mactos Herodes cōsolatur</i>	406	<i>Integra mortuorum familia, & plena mortui testis</i>	797
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo</i>	625	<i>Interpres 70. Alexandriam venientes, honorifico excipiuntur</i>	310
<i>Iulius Caesar</i>	514	<i>Ingenium Samaritanū, ob quod merito Iudaei exosi</i>	322
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna arca, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habebant, attestatur</i>	379	<i>Iniquitatis utq. delicti circa Deum causa</i>	858
<i>Iulius Antonius procons.</i>	437	<i>Intentio legum Inducarum</i>	861
<i>Iupiter</i>	858	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chuteos</i>	258
<i>Iura & libertates Iudaorum</i>	843	<i>In castro magno commectus copia</i>	871
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaeis conseruatum</i>	312	<i>Interius septum, quod Iudaei modo ingredi cōcessum erat</i>	423
<i>Iustitia est Dei potentia</i>	104	<i>Iniusta Abimelech cum tota familia cades</i>	159
<i>Iustus belli fax</i>	546	<i>Instituta Hyrcano clam structa</i>	317
<i>Iustus populum ad defectionem irritat</i>	161.	<i>Instructio templi</i>	249
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit</i>	564	<i>In Hebraeorum castra coturnices DEVS immittit</i>	66
<i>Iustus Galilee provincia potius cupit</i>	566	<i>In Alexandrum citrea coniecta</i>	359
<i>Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam edidit</i>	565	<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem à Deo immisissam</i>	196
		<i>Inobedientis Propheta poena & sepultura</i>	130
		<i>Instrumenta à Musica Davidu</i>	195
		<i>Infirmos turba ciuitate eiecta recipitur</i>	351
		<i>In Iustum Historiographum Iosephum falso in scriptum lantem</i>	563

indulgentia nimia & lenitate mali in proposito con-		obnixæ precantur	14
firmanitur	150	Israelita in deserto aqua penuria laborat	
in quibus victoria consistat	171	66	
inconstantia amoris in hominibus	144	Israelita petitionis suæ repulsam passus, à Reboam	
ingens moles ex penuria & caritate promouens		desiciunt	221
§1		Israelita ab Ainaro sus fugatiq;	11
ingens præda de Madianitis parva	100	Israelita Chananæci non unq; acie demerunt	
in Agyptum defunctum (Asariensis & Sebastien)		122	
cor ut iactant	526	Israelita ad montem Sinæ perueniunt	81
in Agypto annona carissima	44	Israelita in deserto 40. annis erraturus	81
in bellum qui mittendi	109	Israelita 600. Beniamitis reuocant	124
incendium templi ac ciuitatis excidium	574	Israelita hostium copias terrentur	147
in Hiericho balsamum pretiosissimum præuenit		Israelita incolomes per mare rubrum euadunt, quo-	
802		Agyptios inuoluit	61
Inimicitia Herodis cum liberis ex Mariamne sus-		Israelita absq; Dei mandato & Moysi cum hostibus	
ceptu	611	congregari cogitant	88
In Pasche festo miles genitalia nudans scditionem		Israelita in deserto coturnicis carnes impetrant	31
concitat, in qua 20009. Iudeorum sunt extincti		Israelita ab Agyptiorum multitudine ad mare	
532		rubrum cinguntur	61
In singulis festis & sacrificiis quid obseruetur		Israelita ex Agypto discedunt	ibid
82		Israelita prædam optimam ap. Amalecitis reportat	
Inuenta bona	108	Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum	
Inuēta de uis & natura	277	& Zibum occidunt	129
In Zoar Lotibus euadit	27	Israelita in Elym perueniunt, ubi contra Mo-	
Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata,		sen ob comædatis penuriam murmur exortit;	
quo ostingentis captiuorum crucifigit	400	64	
Iracundia materna filii succedunt	611	Israelita Jonathan irato patri eripiunt	149
Iræ signum fœderis inter Deum & Noe	18	Israelita traiecto flumine, altare super ripam Iordanis	
Iromus Solomoni ligna promittit, eorumq; vice fru-		erigunt	119
mentum petit	207	Israelita lati certatim ad structuram tabernaculi	
Iromi legati ad Solomone	396	conferunt	71
Israelita possessionibus suis electi aliis traducuntur,		Israelita 40. annis Manna sustentati	66
regno Chuthau dato	257	Israelita in Raphidim perueniunt, ubi laborant siti	
Israelita Obela suadente ex tribus Iuda ac Beniamin-		ibid.	
ica captiuos domum remittunt	255	Israelitarum atatis annorum viginti, & supra usq;	
Israelita ab Ammanitis & Palaestinis oppressi		ad annum 50. numerus	78
131		Israelitarum in acie viginti duo milia cadunt	
Israel Tropheta populo victoriam pollicetur		123	
245		Israelitarum igitur decem & octo milia cadunt	
Israelita captiuorum partem in insidiis collocant, & ut		ibid	
impares paulatim pedem referunt	124	Israelitarum penitentia	144
Israelita hostes, eorumque idola tollere iubentur		Israelitarum Palaestini 4000. trucidant	137
103		Israelitis DEVS contra Syros victoriam pollicetur	
Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur,		232	
& deficit Manna	114	Israelitis Gabaeni fontes non tradunt	123
Israelita quomodo in terra Canaan victuri	103	Israelitas Agyptii persequuntur	61
Israelita bellum emittunt	122	Israeliticum regnum Davidi iterum offertur	
Israelita a Chusarte oppressi	125	191	
Israelita mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad suppli-		Israelitis populi ab Agyptiis conclusi anxietas	
cium deposcant	123	61	61
Israelita a Palaestinis superati	132	Ismael Deus exaudis	82
Israelita Samuëli filiorum iniquitates commemo-		Ismaelem cum matre Abraham ablegat	
rant, eumque ut regem aliquem declararet,		28	
		Issachar	184

I N D E X.

<i>Isaac mandandum annuum agni vigesimum quintum</i>	<i>Legatio Syri ad Achabum</i>	232
28	<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi</i>	555
<i>Isaac risus</i>	<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere co-</i>	
<i>Isaacus pervenit Gerara</i>	<i>nantur</i>	560
<i>Isaac Rebecca uxorem ducit</i>	<i>Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum</i>	
<i>Isaac mittit venatum Esau</i>	<i>consultatio</i>	551
<i>Isaac Abrahamo promissus</i>	<i>Lex septimi cuiusq. anni</i>	83
<i>Isaaci ad parentem responsio</i>	<i>Legi apud Iudeos exacta observatio</i>	860
<i>Iter per saxum coluber dictum</i>	<i>Legi liber in tabernaculorum festo praelendus</i>	
<i>Izates Monobazæ fratri regni successione relicta, mor-</i>	103	
<i>itur</i>	<i>Legislatorum iniustitia</i>	860
<i>Izates Deum inuocat, qui Dabas & Sicas in Par-</i>	<i>Leges gentium</i>	ibid.
<i>thicam regionem misit, iug. Volagesus cum ex-</i>	<i>Leges graues Iudeorum</i>	857
<i>eritis occurrat</i>	<i>Leges belli & consuetudines</i>	41
<i>Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem recipe-</i>	<i>Leui tribus cultus sacra</i>	82
<i>rent, suadet</i>	<i>Leuita uxorem in duodecim partes dispartiam ad</i>	
<i>Izates Iudæi pecuniarum mittit</i>	<i>singulas tribus mittit</i>	123
<i>Izates ab Artabano maximis honoribus & donis</i>	<i>Leuitica tribus in partem 24. diuiditur</i>	199
<i>affectus</i>	<i>Leuitica tribus hominibus Agrippa linea stole u-</i>	
<i>Izates ad Abemerigum Spasinu regem missus, eius</i>	<i>sum decernit</i>	541
<i>filiam Samacham ducit</i>	<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse si-</i>	
<i>Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur</i>	<i>gnificant</i>	241
<i>& Monobazum tempus, donec frater veniat, ad-</i>	<i>Legis tabula in arca</i>	74
<i>ministrare iubetur</i>	<i>Lycurgus Lacedæmoniorum legislator</i>	889
<i>Izates Artabanum consolatur, eiq. auxilium polli-</i>	<i>Libertas virtute paratur, & pretiosa res est</i>	514
<i>cetur</i>	<i>Lia Zephram addacit Iacobo</i>	35
<i>Izates Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet</i>	<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi</i>	109
530	<i>Libertate seruata optima sepultura</i>	213
	<i>Libya sine Aprica</i>	21
L.	<i>Libya denominatur Aprica</i>	30
	<i>Ligna pretiosa Solomon adata</i>	216
<i>Laban cum Iacobo sedus sancit</i>	<i>Linguarum confusio</i>	19
<i>Laban Iacobum persequitur, Deus vero à propo-</i>	<i>Linum & lana</i>	103
<i>sito eum deterret</i>	<i>Lysania Barzapharni, ut Antigoni in re-</i>	
<i>Labani contra Iacobum accusatio</i>	<i>gnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuades</i>	
<i>Labani contra Iacobum dolus</i>	594	
<i>Labosordochus</i>	<i>Lysaniam Cleopatra interficit</i>	403
<i>Lacedæmoniorum Regis ad Iudaorum Pontificem</i>	<i>Lysias Antiochi filium regem constituit, eique En-</i>	
<i>epistola</i>	<i>patorum cognomen imponit</i>	177
<i>Lances</i>	<i>Lysias iterum in Iudam mouet, & quinque milia</i>	
<i>Laniens</i>	<i>militum amittit</i>	314
<i>Larrones</i>	<i>Lysimachus Apollodorum fratrem occidit, & Ga-</i>	
<i>Larrones capti & puniti</i>	<i>zam Alexandro tradit</i>	359
<i>Larrones plerumq. ex Anania cognati quempiam</i>	<i>Lysimachus mendacii arguitur</i>	839
<i>intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot & suis</i>	<i>Lothius cum suis seruatur</i>	27
<i>dimittunt</i>	<i>L. Lentulus consul pro Iudaia sententiam dicit</i>	
<i>Lans & nomen Iosephati apud quos unq.</i>	381	
<i>Lans Eleazari</i>	<i>Lullus triginta dies</i>	107
<i>Legatus regis honorifice exceptus, Iosephi liberta-</i>	<i>Lupus Iudaia templum claudit</i>	117
<i>tem apud suos predicat</i>		
<i>Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaturum</i>		
<i>Legati Syria, templi & urbis minuenda causam</i>		
<i>querentes ad Iudeos missi</i>		
<i>Legati inuolabiles</i>		

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur 351
Machera iniquitas 600

Machera

<i>Machara multos Iudaeos interficit</i>	393	<i>Manethoni fimenti depulso</i>	336
<i>Maccabaum Antiochus atrocis distendi iubet</i>		<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa ibid.</i>	
852		<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia</i>	
<i>Macedonici milites relictis praesidiis Antiochiam se recipiunt</i>	337	839	
<i>Madianita Amalecitis sociis Israelitas magno praelio vincunt</i>	127	<i>Mar amatores significat</i>	64
<i>Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt</i>	129	<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert</i>	587
<i>Madianitarum filia ad Hebraeorum castra perveniunt</i>	49	<i>Marcus Crassus in Parthos movet, pecuniam Hierosolymis ex templo aufert</i>	373
<i>Madianitarum filia Hebraeos ad idololatram perducunt</i>	ibid.	<i>M. Antonius Tyrriorum magistratibus scribit, & vi Hyrcano ac Iudaeis regionem, bona & libertatem ademptam restituerent, iubet, salvis tamen saluandis</i>	984
<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti milia cruciati</i>	129	<i>Marcus sexti successor in Syria</i>	381
<i>Magnus annus</i>	19	<i>Marcus Agrippa</i>	312
<i>Magna seditionum multitudo in cloacin deprehensa</i>	798	<i>M. Antonius dux</i>	586
<i>Magedo</i>	214	<i>M. Sexti successor</i>	591
<i>Mandagum Davidis de parcendo filio</i>	199	<i>Mardocheus insidiatores Regis prodit</i>	211
<i>Mandatum Davidi de transportanda arca</i>	177	<i>Mardocheus patris Esther Babylonis Susa migrat ibid.</i>	
<i>Mandatum de arca, caterag, sacra suppellectile in templum reponenda</i>	197	<i>Mariamme moesta femina</i>	412
<i>Mandatum regium de statua adoranda</i>	275	<i>Mariamme ex edicto Herodi, qua Hyrcano duo facerat, obicit</i>	610
<i>Mandatum de dimittendo externis</i>	290	<i>Mariamme sese apud Herodem excusat, ei, reconciliatur</i>	403
<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi praeibendum</i>	288	<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragiis damnata in carcerem conicitur</i>	412
<i>Mandatum de altari extruendo</i>	196	<i>Mariamme Archelaum designata in Demetrium thalamum migrat</i>	336
<i>Manna quid significet</i>	66	<i>Mariamme soror Moysi defuncta</i>	94
<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat, & eidem reconciliatur</i>	382	<i>Mariamme</i>	593
<i>Malichus beneficiorum Antipatri immemor</i>	391	<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet</i>	611
<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat</i>	382	<i>Mare rubrum finditur</i>	81
<i>Malichus Hyrcano se adiungit</i>	592	<i>Maris & decem laborum usus</i>	104
<i>Malichum tribuns Herodu interficiunt</i>	ibid.	<i>Marshas Agrippa Tiberis mortem nunciat</i>	494
<i>Malle expugnata</i>	328	<i>Marsus Syria praefectus</i>	323
<i>Manna Israelitis Deus cibis</i>	66	<i>Marthace Archelaei mater moritur</i>	470
<i>Manacemus Israelis Rex</i>	254	<i>Marsus (laudo Agrippa scribit et, ut a Mithridate urbe desistat, suadet</i>	514
<i>Manachas</i>	75	<i>Massada</i>	595
<i>Manabem regnum futurum praedicat</i>	421	<i>Massada situs</i>	110
<i>Manasses factitiosum ob exieram si retineat faminam, ab eo remouendus, spe maiori boni negligis</i>	301	<i>Massaemphes</i>	75
<i>Manasses urbem lastrat, & templum denuo consecrat</i>	163	<i>Massabazanes</i>	ibid.
<i>Manasses in Babyloniam captus abducitur, & postquam respuit, regno restituitur</i>	262	<i>Mater septem cruciatus, antiquam cruciaretur, excoquit</i>	570
<i>Manasses voti sit compos</i>	301	<i>Mater ambo filios in panis vitro comeditur</i>	578
<i>Manasse impietas & crudelitas</i>	262	<i>Matri hortatus Iacob fratris benedictionem antea</i>	32
<i>Manasse mors</i>	263	<i>Matri ad septem filios ante supplicium adhortatur</i>	578
<i>Manechi angelus iterum apparuit</i>	132		
<i>Manethon Aegyptius historiographus</i>	825 & 835		
<i>Manethoni & Charemonis historia comparatio</i>	839		

<i>Matthias Theophili filius Pontifex</i>	541	<i>Militare sacramentum</i>	ibid.
<i>Matthias cum filiis aliisq. nonnullis in desertum se confert</i>	332	<i>Mille Iudaei Herodem accusaturi Tyrum conveniunt, qui partim trucidantur, partim vulnerantur & fugantur</i>	385
<i>Matthias idolorum cultum extirpat</i>	ibid.	<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudeorum decimam accipiunt</i>	832
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur</i>	ibid.	<i>Mira Maccabaei victoria, ut post multos conflictus ne unus quidem Iudaei desideratus est</i>	327
<i>Matthias & eius filiorum pietas & zelus</i>	321	<i>Mira hostium excacatio, per fluentem umbram facta</i>	239
<i>Matthias mors</i>	323	<i>Miraculo vaticinium confirmatur</i>	225
<i>Matthias sacerdotium adeptum, in cuius locum Iozarus surrogatur</i>	464	<i>Mithridates Antipatrem apud Casarem laudat</i>	375
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum inferit</i>	576	<i>Mithridates Orsanes</i>	373
<i>Matthiam seditiosos & socios, quos Herodes affecerat, supplicio destitit: Herode charos in vindictam ab Archelao deponunt, & Pontifici sacerdotium abrogari postulant</i>	467	<i>Mithridates Rex Ponti à Pharnace filio occisus</i>	369
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latens</i>	580	<i>Mithridates Pelusium proficiscitur, eoq. Antipatris ope periturus</i>	588
<i>lagasthenes de Nabuchodonosoro</i>	276	<i>Mithridates ab uxore, ut Amilium bello impetaret, accensus</i>	503
<i>Mela Archelai Capadocum Regis filius</i>	447	<i>Mithridatis de Aegyptii victoria</i>	588
<i>Melchisezech Rex iustus</i>	25	<i>Mithridatem Antiochus dimittit</i>	503
<i>Memphis in Aegypto</i>	375	<i>Moabita ab Israelitis suscipi fugatiq.</i>	126
<i>Memphibosius a calumniis Siba se purgat</i>	192	<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt</i>	237
<i>Memphibosius, donatus paternis & auitis bonis mensa Davidi adhibetur</i>	180	<i>Moabitum Rex filium proprium sacrificat</i>	240
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iremi memorini</i>	214	<i>Moabitum maxima strages</i>	178
<i>Menander de fame tempore Eliae</i>	228	<i>Monobazus Adiabenerum rex, cognomine Bazeus, ex Heiena sorore duos filios Monobazum & Iza-</i>	528
<i>Menandri Ephesi testimonium</i>	327	<i>ten suscipit</i>	528
<i>Mendacii de iuramento depulso</i>	849	<i>Monumentum Ionathae</i>	345
<i>Mendacii à Possidonio & Apollonio in Iudaeis constituti relictio</i>	846	<i>Morbus Alexandria & Aristoboli conatus</i>	363
<i>Mensa aurea ponderis talenti magni</i>	303	<i>Morbus Execiae & visa protoganda per miraculum confirmatio</i>	261
<i>Mensa aurea</i>	308	<i>Mores Persarum</i>	859
<i>Mensa sacri panis</i>	207	<i>Mori liberi apud Iudeos honor & gloria</i>	815
<i>Mensa</i>	74	<i>Mors quarti fratris</i>	874
<i>Mensura</i>	210	<i>Mori Isaaci, & sepultura in Hebrone</i>	37
<i>Mensuras & pondera Cain excogitas</i>	35	<i>Mori Nabuchodonosori</i>	275
<i>Mercez</i>	109	<i>Mori Abia</i>	225
<i>Mercez meretricis</i>	103	<i>Mori Ioram</i>	244
<i>Meretricis nuptia</i>	106	<i>Mori Salomonis</i>	219
<i>Meseches Amenophilus filius</i>	139	<i>Mori Davidi, & quantum filio ad structuram templi reliquerit</i>	201
<i>Mesechoramita vitro ad Davidem deditionem faciunt</i>	181	<i>Mori Sedeciae</i>	270
<i>Mehir</i>	75	<i>Mori Ptolemai</i>	342
<i>Michaeas verus propheta</i>	234	<i>Mori Neemia</i>	295
<i>Michol Regis servus, Davidem agrotare, persuadet</i>	156	<i>Mori Alexandra</i>	364
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibidem.</i>		<i>Mori nata maximi fratris</i>	872
<i>Mileses fablati signis ad Claudium tendunt</i>	520	<i>Mori Iosia</i>	265
<i>Mileses unum imperatorem à senatu creati postulant</i>		<i>Mori Basanii, filii isom in succedenti cades</i>	226
		<i>Mori Apionis</i>	851
		<i>Mori Iosphi</i>	318
		<i>Mori septimi fratris</i>	876
		<i>Mori Alexandri, & bella inter successores ortae</i>	

<i>Mos in Reges laudandus</i>	297	<i>Moses Hebraeos iureiurando ad legum custodiam a-</i>	
<i>Mos lustrandi populum</i>	94	<i>stringit</i>	110
<i>Mos Atheniensium</i>	159	<i>Moses retro populum ducti in desertum</i>	89
<i>Mos veteribus iurandi</i>	31	<i>Mosis Israelitarum idololatiam & voluptatem ac-</i>	
<i>Moses centesimo & vigesimo anno aetatis ablatu-</i>		<i>cusat</i>	99
111		<i>Mosis ab Hebrais in Aegypto exceptus miracula ou-</i>	
<i>Moses faceri consilium admittit</i>	59	<i>exhibet</i>	58
<i>Mosis consensu Sina monte acceptas à DEO de-</i>		<i>Mosis Aegypti regem, ut Israelitas dimittat, hor-</i>	
<i>cem praeceptorum tabulas ad populum reportat</i>		<i>tatur</i>	ibid.
<i>ibid.</i>		<i>Mosis à Moy, quod Aegyptii aquam significat,</i>	
<i>Moses Deum erat, ut aquam vitiosam potabilem</i>		<i>dictus</i>	838
<i>reddat</i>	64	<i>Mosis vir maxima auctoritate</i>	16
<i>Moses in Madianitas mouet</i>	99	<i>Mosis populum numerat</i>	84
<i>Mosis & Aaron Deo supplicant</i>	86	<i>Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio</i>	
<i>Mosis populum, ut Deo totum se dedit, hortatur</i>		851	
64		<i>Mosis libri sacri in templo reperi</i>	864
<i>Mosis natus</i>	53	<i>Mosis carmen & benedictio</i>	110
<i>Mosis in flumen proicitur</i>	ibid.	<i>Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria</i>	55
<i>Mosis aquam effundit humi, qua vertitur in san-</i>		<i>Mosis ad Deum precatio</i>	91
<i>guinem</i>	57	<i>Mosis ad Israelitas oratio</i>	70
<i>Mosis in Aegyptum ad liberandas Israelitas mitti-</i>		<i>Mosis virga in Draconem mutata</i>	57
<i>tur</i>	ibi.	<i>Mosis manus alba</i>	ibid.
<i>Mosis ex Madian in Aegyptum proficiscitur</i>	58	<i>Mosis ad Idumeos legatio</i>	94
<i>Mosis populum, ut animum ad Dei dona ac gratiam</i>		<i>Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas</i>	57
<i>vertant, hortatur</i>	65	<i>Mosis ad Deum precatio</i>	62
<i>Mosis Dei beneficia populo Israelitico exhibita enu-</i>		<i>Mosis universos Iudeos ad legis auditionem congre-</i>	
<i>merat</i>	ibi.	<i>gari praecipit</i>	853
<i>Mosis opem Dei implorat</i>	ibid.	<i>Mosis ad Corum seditiosam oratio</i>	44
<i>Mosis in Aethiopes mouet</i>	55	<i>Mosis vita</i>	852
<i>Mosis in tabernaculo Deum consulit</i>	79	<i>Mosis ad Saronem Amaraorum Regem legatio</i>	
<i>Mosis Regem iterum Hebraeos ut dimittat, hortatur</i>		94	
59		<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio</i>	
<i>Mosis unde nominatus</i>	54	101	
<i>Mosis ab Abrahamo septimus</i>	ib.	<i>Mosis ad Israelitas, ut Deo ipsiusq. mandatis sint o-</i>	
<i>Mosis Thermuthus Pharaonis filia adoptivus filius</i>		<i>bedientes, adhortatio</i>	51
<i>ibid.</i>		<i>Mosis duo filii, Gerso & Eleazarus</i>	58
<i>Mosis ducem atque consultorem Deum habet</i>	852	<i>Mosis iudicantur Aegyptii</i>	56
<i>Mosis divina providentia morti eripitur</i>	54	<i>Mosis Deus in rubo ardente apparet</i>	57
<i>Mosis ad Madienam profugit</i>	56	<i>Mosen & Israelitas miraculis Deus convincit, ut i-</i>	
<i>Mosis Regueli sacerdoti filius fert, opem contra</i>		<i>psius promissionibus fidem habeant</i>	ibid.
<i>pastores</i>	ibi.	<i>Mosen lapidibus obtundendum clamant</i>	90.
<i>Mosis populum, ut nihil aliud quam victoriam co-</i>		<i>Mosen Aegyptii exercitus ducem postulant</i>	55
<i>gitarent, hortatur</i>	67	<i>Mosen Pharae propellit</i>	60
<i>Mosis leprosus non fuit</i>	838	<i>Mulier intemperans & libidini dedita</i>	404
<i>Mosis Iudeis eos, qui apud alios putantur Di, pro-</i>		<i>Multis Iudeis à Romanis deficiunt</i>	554
<i>ppter appellationem ridere ac blasphemare interdixit</i>	857	<i>Multis Herodi seio adiungunt</i>	212
<i>Mosis quoslibet legislatores antiquitate praecedit</i>		<i>Munera Solomonis alata, cuiusque equitatus</i>	
852		217	
<i>Mosis & aliorum legulatorum comparatio</i>	ib.	<i>Mutatio nominum unde orta</i>	21
<i>Mosis imperator bonos & vates</i>	212	<i>Mulieres Aetiorum urbem vastant</i>	339
<i>Mosis virga petram fert, & larga proficit unda</i>	68	<i>Murmur populi contra Mosen</i>	86
<i>Mosis Israeliti codicem legem scriptas & inscriptas</i>		<i>Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini licet</i>	
<i>continentem tradit</i>	102	107	
		<i>Mutuum reddendum</i>	ibi.

N.		Nicolaus coram Agrippa pro Iudeis verba facit		
N	Abas Ammanitarum Rex Guladeni iniustas conditiones pacis offert	145	Nicolaus Damascenus de arca Noe	18
N	agamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam rediit	135	Nicolaus Damascenus	23.251
N	abal in tantum se coniecit mercedem, ut toto corpo- re foderatus mortem obiret	163	Nicolaus Damascenus accusationem à rege acceptam persequitur	460
N	abalus filius	ibid.	Nicolaus ea tantum attingit, qua ad Hero- di gloriam pertinent, facinora aut alia spece af- ficta fuerat, aut quantum potest, occultare studet	238
N	abali gregibus à Davide parciuntur	ibid.	Nicolaum Herodes, quid Re na amici sentirent, de eius filijs inter rogat	450
M	abatha regio	28	Nicoanor populo, nisi Iudam sibi traderent, sa tem- plum euerfurum minatur	331
N	abathai proligati	378	Nicoanor hestem dissimulant, dolo Iudam interciperet conatur	331
N	abrades sine Nemroth	21	Nicoanorem & copias Iudae in fugam vertit	ibid.
N	abuchodonosorus Babylonia Rex contra Egyp- tum	266	Nicaule Egypti, & Aethiopia Regina ad Salomo- nem venit	215
N	abulassarum Nabuchodonosori parens, Babylonio- rum & Chaldaeorum rex	828	Niglisar	276
N	abuchodonosor patri in regno succedit	828	Nihil fuit antiqui temporibus, quod faceret Iudaeis commercium Graecorum	824
N	abuchodonosor visionem oblata oblitus, magos ac vates accersit, eorum mortem, ni indicarent, mi- natur	274	Nisan vel Xanticus, nobis est Aprilis	17
N	abuchodonosor regias extruit	829	Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad unum occisus, incenditur	83
N	abuchodonosorus sacra dirigit	367	Noe inebriatur, nudatur, & pro ludibrio habetur, unde derisorem diu deuonet	21
N	abuchodonosor Tyrum obsides	330	Noe egreditur ex arca, mactatu Deo victimis	17
N	abuchodonosor rebellantes imperio subiicit	828	Noe in aliam regionem migrat	16
N	abuchodonosori successor	829	Noe precatur, ne DEUS terram iterum inundaret	18
N	abuchodonosoro Isaacimus tributa persoluit	266	Noe postea ut terram colerent Deus mandat	19
N	abuchodonosori recepti in urbem saustia	ibi.	Noe aetate 950. anni	16
N	acebus cum 35. Arabum casus	445	Nomes, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Hom- erum reperitur	851
N	adab & Abiu Aaronis filii combusti	78	Nomina Regum Egyptiorum sibi succedentium	826
N	adabus Rex Israelis	225	Nomina filiorum Iacobi & explicatio	84
N	athan Davidem, propria sententia damnatum, grauiter accusat, eiq. puerum denunciat	240	Nomina regionum & gentium	20
N	auia & Cinnyra	210	Norbanus	512
N	auigatio & iter Vespasiani	796	Norma magistratus & legislatorum	12
N	earda Nisibi Babylonia urbes	499	Nouatum rerum studia Hierosolymis gliscunt	546
N	eemias concessa potestate, populum ad restituenda mania & templum, hortatur	291	Nubes super tabernaculum	84
N	eglectus cultus daemum omnium malorum causa	220	Nulla fides, pietasq. no in sacro quidem	250
N	ephanus	194	Numerus Iudeorum & Babylone profectorum	185
N	emroth primus Tyrannus turris Babyloniam exadificat	19	Numeri deserto Saulo ad Davidem commigrat, qui prophetare incipit	152
N	ere Imperator	535		
N	ero Tyrannus	ibid.		
N	ebula in templo	210		
N	icolaus Herodem & Archelaum excusat	475		
N	icolaus Syllaum accusat, & Herodem excusat	447		
N	icolaus historiographus regis Adadi, eiusq. cum Davide belli meminit	178		
N	icolaus Damascenus ab Herode ad Caesarem di- missus	445		
			○ Ba sine Soba Obades Rex Arabum	149 43

○ Ba sine Soba 149
Obades Rex Arabum 439

<i>Obedas Rex Arabum</i>	359	<i>Oppida curruum</i>	578
<i>Obedas centum Prophetas absconditos sustentat</i>		<i>Oppignatio Ierusalem à Davide suscipitur</i>	
228		175	
<i>Oblata desunctio Aeneas in Arabum regnum succedit</i>	445	<i>Optimates Iudaorum Phasaelum & Herodem accusatum veniunt</i>	593
<i>Oblatam Eliam Regi ademptum suum nunciare iubet</i>	213	<i>Oraculum à Ioanne petitur, quod tamen negligitur</i>	
		273	
<i>Obedientia erga magistratum</i>	102	<i>Oratio serui Abrahami & Rebecca</i>	31
<i>Obedientia militum Iudaorum in Syria iugulata, & eoos. in Aegypto perempta</i>	814	<i>Oratio Solomonis, qua primum Deo pro acceptis beneficiis gratias agit, & ut in posterum eum conseruet, precatur</i>	211
<i>Odium filii in patrem proditur</i>	440	<i>Oratio Davidis in Iebosthi interfectores acerrima, pœnâ illi irrogata</i>	174
<i>Officium indicum</i>	104	<i>Oratio Abrahami ad Isaacum ante mactatum</i>	29
<i>Officia à Davide distributa</i>	194	<i>Ordo castrorum cum tabernaculo</i>	84
<i>Ogei Rex cum exercitu trucidatur</i>	95	<i>Ordo fabrorum lignariorum in Libano</i>	207
<i>Ochozias grauer prolapsus decumbit, oraculum consult, & ab Elia reprehenditur</i>	238	<i>Ordo cementariorum & aliorum operatiorum ibidem</i>	
<i>Ochozias Achabii filius Rex Israelitarum ibi.</i>			
<i>Ochozias absq. liberis discedens, lorano fratri succedens locum facit</i>	238	<i>Ordinè & communium legum amatores mansuetudine atq. virtute præstant</i>	891
<i>Ochozias Regis Hierosolymitani mors & sepultura</i>	244	<i>Orig. legum Iudaicarum</i>	861
<i>Ochozias mites attrahendi causa missi, ab igne consumuntur</i>	238	<i>Orig. legum apud Græcos</i>	852
<i>Oblausus Augustus Iulio successit</i>	599	<i>Orig. nominis omnium rerum</i>	16
<i>Olda prophetissa à Iosia consultitur</i>	264	<i>Orodes Rex Armenia. Antiochus Rex Comagena</i>	
<i>Olympii Iudi</i>	237	482	
<i>Omnis benivolentia, iusq. natura calumniis codit</i>			
174		<i>Oronna Iebusæus</i>	196
<i>Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atque Chaldaos & Phœnicias res gesta antiquissimam habent memoria traditionem</i>		<i>Oronna aream Davidi donat</i>	ibid.
820		<i>Ornamenta Solomonis regia</i>	213
<i>Onias Pontifex Aegypti regem non soluendo tributum, ad iram commouet</i>	314	<i>Orphonas Iebusæus ciuis Hierosolym. amicus Davidis</i>	
<i>Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum & templum condit</i>	817	176	
<i>Onias Appollonii vitam oratione promeruit</i>	866	<i>Osarsiphus postea Moser vocatus</i>	839
<i>Onias non acquiescens petitori Iudaorum lapidatur</i>	367	<i>Osarsiphus dux Auaris</i>	ibi.
<i>Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hierosolymitano simile extruit</i>	330	<i>Osea impietas & pœna</i>	256
<i>Onias Pontifex, qui & Menelaus, à Rege abducitur</i>	329	<i>Ossa humana per templum sparsa</i>	262
<i>Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis</i>	303	<i>Oza Dei arca manum admonens è vestigio expulsa</i>	
<i>Onias & post eum Simon filius Pontifex</i>	318	177	
<i>Onias Pontificis Onia filius in Aegypto templum adificare molitur</i>	338	<i>Ozias vocationem suam transgressus punitur lepra, ob quam urbe cedere cogitur</i>	255
<i>Onias Pontifex ad Ptolemaum effugio</i>	575	<i>Ozias rex Iuda</i>	253
<i>Onia templum in Aegypto extructum</i>	816	<i>Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio</i>	
<i>Opinionis Lyfimachi depulso</i>	840	ibid.	
<i>Opera Dei</i>	854	<i>Ozia diuinita & exercitus</i>	ibid.
<i>Ophir & Phinices cum 30000. cadunt, & arca in hostium potestatem deuenit</i>	137		
<i>Oppida refugii</i>	101. & 119		

P.

<i>Pacorus equites Antigono in Iudæam mitti</i>	
386	
<i>Pacorus Parthorum dux urbem ingressus, Phasaela, ut legatus iret ad Barzapharnem, suade.</i>	
386	
<i>Pacori dolus & infidia</i>	594
<i>Palatium Tiberiadè ab Herode extructum</i>	54
<i>Palatium Tiberiadè incensum</i>	ibia
<i>Palastina à Philistino nominata</i>	2

<i>Palastini Sauli plurimum corpora crucibus affigunt</i>	<i>Phasaeli reip forma</i>	377
169	<i>Phasaeli Antigonus pro remedio venenum immittit</i>	388
<i>Palastini in Davidem signa mouente partim occiduntur, partim in fugam vertuntur</i>	<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Marisam urbem evertunt</i>	388
176	<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse vero se cognita ipsorum manibus effugit</i>	388
<i>Palastini ingenti exercitu multum confociatu Hebraei inuasertant</i>	<i>Parthi Antigonus Regem constituunt</i>	387
ibi.	<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt</i>	386
<i>Palastini in Hebraeos bellum parant</i>	<i>Patricidium publica vita ac natura iniuria</i>	387
166	<i>Placidus contra Iosephum</i>	386
<i>Palastini Hebraeorum regionem populantur</i>	<i>Plantarum ante quartum annum fructus prohibetur</i>	386
147	105	386
<i>Palastini terga vertunt</i>	<i>Pascha 14. Aprilis dies</i>	386
154	<i>Pascha celebratur</i>	386
<i>Palastini in Israhel signa mouent</i>	<i>Paschalis celebratio</i>	386
147	<i>Pascho 7. filiorum & matris</i>	386
<i>Palastini triginta milia caesa</i>	<i>Patricida</i>	386
154	<i>Paumentum iahua, omniaq. alia templi aut illius</i>	386
<i>Palastinorum fuga</i>	208	386
177	<i>Pax nummis redimitur</i>	386
<i>Palastinos Execras vincit</i>	<i>Pax tempore Iosaphati</i>	386
257	<i>Phanices & Cadmus Græcarum literarum inuentores</i>	386
<i>Panis propositio</i>	<i>Phoenicum de Iudeorum antiquitate testimonium</i>	386
82	830	386
<i>Tamphylus mare quomodo Alexandro esset, dum moueret in Persas</i>	<i>Præcatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro victoria obtinenda</i>	386
63	237	386
<i>Taracisus</i>	<i>Præcatio Esdræ pro Leuitis, qui duxerant exteræ</i>	386
13	179	386
<i>Tharao Hebræis grauitibus operum difficultatibus premit</i>	<i>Præcatio Solomonis ad Deum</i>	386
58	<i>Præcibus & sacrificiis Noe Deum propitiū reddit</i>	386
<i>Tharao Hebræorum masculos necari, dicit</i>	18	386
52	<i>Trade diuiso</i>	386
<i>Tharaois Aegyptiorum Regis somnium nocturno oblatum</i>	<i>Tralum inter Antigoni milites, & Iosephum Herodis fratrem</i>	386
43	397	386
<i>Tharaois somnium de 7. bobus</i>	<i>Tralum inter Absalomum & Ioabum</i>	386
16.	291	386
<i>Tharaois prodigia exhibet Moyses</i>	<i>Tractatio legis Moisaica</i>	386
58	<i>Tractatus & duces Solomonis</i>	386
<i>Phaccias</i>	<i>Tremium piorum doctorem</i>	386
254	<i>Tremium ob dientium legi</i>	386
<i>Tharais: regi non iurant, propterea mulctati Tharao a uxor pro eiu mulctam persoluit, ob quod beneuolentiam regnum pollicentur</i>	<i>Tremium de Mose</i>	386
455	<i>Tecunia corruptus iudeus</i>	386
<i>Tharais: Alexandria regina insinuat, paulatim procuratores habentis, cunctisq. regis commodis fruuntur</i>	<i>Pella diruta</i>	386
582	<i>Pegmatum fabricatio</i>	386
<i>Tharais: administratione regia consortes, auidi sunt sanguinis</i>	<i>Pentecoste</i>	386
362	<i>Per tribus & familias sortitio</i>	386
<i>Tharais: astuti & arrogantis</i>	<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moyses moratur</i>	386
455	71	386
<i>Tharais: eorum dogma</i>	<i>Peftilentia Hierosolymis grafiatur</i>	386
479	413	386
<i>Tharais: eorum in opo o licentia</i>		386
361		386
<i>Tharais: eorum inuidia & accusatione temeraria mulctati boni uocati</i>		386
582		386
<i>Tharais: es Parthorum Rex per insidias a Phraatace pto sublati</i>		386
481		386
<i>Tharais: es interfectus</i>		386
16.		386
<i>Phasaelus beneuolentiam Hierosolymu habitantium erga se auget</i>		386
590		386
<i>Phasaelus ad saxum caput frangit</i>		386
596		386
<i>Phasaelus: alio ad saxum capite uitam abruptis</i>		386
388		386
<i>Phasaelus: & Herodes Antipatri filii</i>		386
590		386
<i>Phasaelus: Parthum & ciuitate & hospitio cum quingentis equitibus recipit</i>		386
594		386
<i>Phasaelus: belicem superat, Hyrcanog ingratum probam obit</i>		386
593		386
<i>Phasaelus: turris & oppidum</i>		386
435		386
<i>Phasaelus: turris</i>		386
608		386
<i>Phasaelus: ciuitas</i>		386
ibid.		386

<i>Pet a ciuitas Arabia</i>	595	<i>Tyritum templum ab Herode constructum</i>	435
<i>Petronius prius de Cati morte literas, quam de ne- ce sibiussi inferenda accipit</i>	499	<i>Pythomissa Saulum ut mensa apposita vires resour- ret, adigit</i>	166
<i>Petronius ad Caium scribit</i>	498	<i>Philippus Herodi filius</i>	474
<i>Petronius Iudaei se Cuioscribere velle pollicetur, e- osq. ad agriculturam adhortatur</i>	497	<i>Philippus Iacimi filius</i>	554
<i>Petronium Caius in Syriam mittit, eiq. ut Iudaeos eius statuam in templo Dei collocare abnuentes exercitu inuadat, mandat</i>	496	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus</i>	330
<i>Petronius Iudaei Tiberialadem occurrunt, supplicantes, ne faciatam urbem vetitu imaginibus pollueret</i>	496	<i>Philippus Herodi frater vir modestus & amator quietis moritur</i>	456
<i>Pheroras Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam ducturum pollicitur, non stat promissum</i>	438	<i>Philippi Iacimi filii periculum</i>	546
<i>Pherora Herodi filiam sibi in coniugium oblatam propter ancillam propriam fassidit</i>	ibi.	<i>Philippi dicto Syria attributa</i>	486
<i>Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Glyphyrum dicit, vehementer commouet</i>	439	<i>Philo Iudaeorum legatus à Caesare repulsus causam Deo committit</i>	496
<i>Pheroras Herodi sibi causam perturbationum fuisse ingenue fatetur, & fratri Alexandro reconcilia- tur</i>	443	<i>Philostrotus</i>	276
<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum apud Herodem accusant</i>	428	<i>Phineu uxor Ioaehaben patris & moritur</i>	138
<i>Pheroras atra veste instructus cum lachrymis ad pedes Herodi accedit, ac veniam petit</i>	616	<i>Phineas ad Rubeniam oratio</i>	120
<i>Pheroras, mediante Archelao Herodi iracundiam mitigat</i>	ibid.	<i>Phineas Zambriam & Chasbi yno ictu transfigit</i>	59
<i>Pheroras moritur, & Hierosolymu sepelitur</i>	622	<i>Pisiri sine Gönzes</i>	14
<i>Pheroras Salome hoc esse commentum ait, quia ta- men vehementer negat</i>	436	<i>Pluiston apud Vacos</i>	421
<i>Pheroras a mulieribus deceptus</i>	454	<i>Primus vini potentiam praeferens</i>	152
<i>Pheroras uxorem dimittere recusat</i>	456	<i>Primitia frugum</i>	21 & 105
<i>Pherora Herodi fratri Caesar tunc archiam concedit</i>	421	<i>Primogenitus sui suum retineat</i>	106
<i>Pherora liberti uxorem veneficini accusant</i>	456	<i>Principes Isaelitarum ingentem vim auri, argen- ti, et in & gemmarum ad templi structuram con- ferunt</i>	105
<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, in- genue fatetur</i>	623	<i>Principum tributum sacrificia & dona</i>	79
<i>Pisatus signa cum Caesari effigie in urbem infert, quia dum populus acriter instat, Caesareā trans- fert</i>	462	<i>Priscorum vita quamobrem protrahata, nunc non peraque</i>	19
<i>Pisatus apud Vitellium accusatus Romam mitti- tur</i>	484	<i>Polybius Megalopolis de Scopae copiarum Ptole- mae ducit</i>	313
<i>Pisatus inducturus aquas Hierosolyma seditionem concitat</i>	482	<i>Pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in praeci- pua honore</i>	216
<i>Pisetas Iorhami</i>	254	<i>Pompeius templum oppugnare parat</i>	370
<i>Pisetas Iosaphati</i>	233	<i>Pompeius Hierosolyma oppugnat</i>	369
<i>Pistores & plasta Deorum multitudinis auctores</i>	518	<i>Pompeius multis praefatas ciuitates ab imperio Iudaorum libe: at</i>	585
<i>Pisignus</i>	107	<i>Pompeius in Aristobulum mouet</i>	369
<i>Pu Isaelita redeunt ad Roboamum</i>	222	<i>Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit</i>	584
<i>Puncornia somnis explicatio</i>	43	<i>Pompeius in Syriam venit, eiq. Aristobulus insignis donum mittit</i>	368
<i>Purum doctorum in hac vita conditio</i>	268	<i>Pompeius templum ingressus nihil attingit</i>	370
<i>Pyrus Atheniensis portus</i>	419	<i>Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent so- cusi, percussit</i>	515
<i>Pisum somnium</i>	43	<i>Pompeius Hyrcano pontificatum reddit</i>	370
<i>Pistarii somnis enodatio</i>	ibid.	<i>Pompeius una cum suis comitibus sanctum sancto- rum ingreditur</i>	585
		<i>Pompeius in Urbem venit, eiq. regia domus tradi- tur. Aristobulus cum suis in templu concedit ibi.</i>	
		<i>Pompeius fossamq. vallumq. replet, ac diem septi- mum obseruat</i>	ibid.
		<i>Pompeius urbem qua ex parte facilius esset acce- sus, explorat</i>	ibid.
		<i>Pompeius Hierosolyma obsidione cingit</i>	ibid.

<i>Pompeius aggeri turres impenit</i>	<i>ibid.</i>	1. <i>Ptolemaus Lagi</i>	844
<i>Pompeius cum suis insatium irrupit</i>	<i>ibid.</i>	2. <i>Ptolemaus Philadelphus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Pompeii continentia</i>	<i>ibid.</i>	3. <i>Ptolemaus Euergetes</i>	<i>ibid.</i>
<i>Pana serpentis</i>	14	4. <i>Ptolemaus Philometor</i>	<i>ibid.</i>
<i>Pana furit iuxta legem Moysi</i>	426	5. <i>Ptolemaus Physcon in Iudaei grassari desinit iur.</i>	
<i>Pana talonia</i>	108	<i>Ptolemaus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimū</i>	
<i>Pana criminum qua furore capti Iudaei contra gē-</i>		<i>Storgen naturalem valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muru, ni ab oppugnatione desistat, praecipitandos locat</i>	350
<i>riles ausi fuerunt</i>	813	<i>Ptolemaus Asia regnum sibi oblatum Demeitri</i>	
<i>Pana vim inferenti virgini</i>	855	<i>tradendum suadet</i>	343
<i>Pana Solomoni immittenda, ob Deos alienos receptos</i>	218	<i>Ptolemaus Philometor Alexandro genero laturus</i>	
<i>Pana mulieris pro virgine desponsata, talu postea non inuenta</i>	106	<i>auxilium in Syriam venit</i>	341
<i>Poenitentia populi</i>	86	<i>Ptolemaus Epiphanes rex Aegypti, in Syria Reges</i>	
<i>Pontius Pilatus Iudaeorum praefectus</i>	480	<i>monet</i>	313
<i>Pontificis aurea corona triplex</i>	76	<i>Ptolemaus fratres Ioannis una cum matre occidit</i>	
<i>Pontificii ornatus</i>	75	578	
<i>Pontifices apud Iudaeos à duobus millibus annis denominati filii à patre conscripti sunt</i>	822	<i>Ptolemaus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudaeam mouent</i>	324
<i>Pontifices Hierosolymitani</i>	270	<i>Ptolemaus à Cleopatra obfessa & expugnata</i>	358
<i>Pontifices in uniuersum octuaginta tres</i>	541	<i>Ptolemaus vi expugnata</i>	<i>ibid.</i>
<i>Pontificum in populo Iudaico numerus & ordo</i>	540	<i>Ptolemaus Lathurus rex Aegypti à matre (Cleopatra) è regno eiectus Ptolemaidenisibus auxilio</i>	
<i>Progenies Aaron</i>	541	<i>venit</i>	358
<i>Pontificum cum sacerdotibus dissidium</i>	538	<i>Ptolemaus Sepphorim aggredditur</i>	357
<i>Populus in profectum conuenit</i>	560	<i>Ptolemaus eiectus ex Aegypto</i>	358
<i>Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit</i>	70	<i>Ptolemaus Manneus pecunia multatus</i>	368
<i>Populus à Reboama onerum mitigationem petit</i>	219	<i>Ptolemaus Asiochim Galilae oppidum ut capit</i>	357
<i>Populus in proposito creandi Regem pertinaciter perseverat</i>	143	<i>Ptolemaus Philadelphus</i>	11
<i>Populum Rex dimittit</i>	812	<i>Ptolemaus ut maiorem terrorem Iudaeis insensiat, humani carnes coquere iubet</i>	358
<i>Popedius apud Caesarem à Timidio delatus</i>	507	<i>Ptolemaus Herodis militum Dux interfectus</i>	599
<i>Porticus praeterea super uallem extructa</i>	424	<i>Ptolemaus Praefectus interficitur, ut eos qui Caesarem</i>	394
<i>Porcius ante templum</i>	208	<i>Ptolemaus à Ptolemao obfessa</i>	357
<i>Post diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decedit</i>	498	<i>Ptolemai</i>	215
<i>Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta</i>	834	<i>ptolemai erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitiae</i>	
<i>Potentia ad salutem data</i>	49	578	
<i>Potiphar uxor de concubitu Iosephum sollicitat</i>	41	<i>Ptolemai Epiphanis filii Philometor & Physcon</i>	319
<i>Proceres Hebraeorum Hebronem ad Danidem conueniunt, eumq. Regem declarant</i>	176	<i>Ptolemai sumptus & diligentia in templi donationem collata</i>	310
<i>Profunditas fundamentorum templi</i>	207	<i>Ptolemai filius minorem Antigoni filiarum coniugio suo copulat, ob eamq. causam à patre occiditur</i>	588
<i>Perfuga Iudaei in arce ab Antiocho auxilium petunt</i>	345	<i>Ptolemaus à genere infidia structa qua etiā de causa filia ab eo abstracta, Demeitrio promittitur</i>	341
<i>Progenies filiorum Gomar</i>	20	<i>Publius Petranus Doriensibus, ut eos qui Caesarem statuum posuerint sibi mittant, scripsit</i>	523
<i>Progenies filiorum Iauani</i>	<i>ibid.</i>	<i>Pueri leges ediscant</i>	103
<i>Progenies Chananaeorum</i>	21	<i>Puerorum constantia</i>	870
<i>Prophetia contra Basanem regem</i>	226	<i>Puerpera leges</i>	83
<i>Propheta à Ieroboamum missus per mendacium reductitur</i>	221	<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymu in foro commissā</i>	594
<i>Prophetarum oracula ueneranda</i>	235	<i>Pugna Hierosolymu inter Antigonū & Herodē</i>	359
<i>Propositio quam tractandam sumit Iosephus</i>	822		

Purificationes corporum	855	Quomodo Esau & Iacobus Isaac filius diui erit ha-	
Purificationes in sacrificiis	854	bitationem, & quod Esau Idumaea, Iacobo Cha-	
Puteus	100	nana contigit	37
phurra festa	299	Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit fla-	
Pseudalexander 259 Romam peruenit	ibid.	gitu eorum offensus	25
Casari imponere non potest	ibid.	Quomodo Imperatores & Magistratus colendi	246
Pseudopropheta ex Aegypto Iudaeos in Oliveti monte producit	537	Quomodo è Chetura Abrahamo nupta Trogoditium gens provenit	30
Pseudopropheta placentia pradicunt	234	Quomodo Iosephus Iacobi filiorum nati minimus propter sororia futura sua felicitatis prannuntia in fratrum invidiam incurrit	39
Q uadragesima dies & noctes Moses ieiunas	71	Quomodo Moise duce Aegyptum reliquerunt	60
Qualis uxor sacerdoti ducenda	83	Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustri ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit	41
Quando aedificatio templi sit incepta	207		
Quando potissimum Deus auxiliū afferre soleat	62		
Quando & quomodo iuramentum seruandum	124		
Quando Iosephus volumen hoc conscripserit	543		
Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit	490		
Quare Moses Israelitas nō duxerit per Palaestina	61		
Quasi vias Iudaei receperint inhabitandas	586		
Quatuor millia militū à Ioanne ad Iosephū deficiūt			
Quatuor Reges trucidati	117		
Quatuor Pacadyfi flumini	14		
Qua in templo posita fuerunt	848		
Qua hosti potissimum in militia opponenda	141		
Qui homines immundi	82		
Qui homines ad sacerdotium euekti	854		
Qui homines Caus necem iniquo animo tulerint	512		
Quid potissimum ex huius historia lectione peti debeat	12		
Quid Gracori prudentissimi de Deo sapuerūt	852		
Quidam rerum fastigium afficiant	519		
Quing. Reges Sodomitarum	242		
Quinquaginta Iudaorū millia Seleucia occisi	504		
Quirinus Syria censor	477		
Quirinus ut ciuium facultates percenseret, & Archelaei pecunias in suam potestatem redigret, in Iudaeam venit	ibi.		
Quirinus in Syriam à Casaro ut iura populi redderet, mittitur	478		
Quomodo Pompeius Consul cum aliis quibusdam ad Claudium peruenit	520		
Quintilius Varus Syria Praefectus	459		
Quintiliam Caus torquere iubet, qua nihil facietur, sed à Popedio muneribus affecto absoluitur	507		
Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit	59		
Quomodo Iudaei Iudaeam occuparint, & urbem Hierosolymam aedificarint	840		
Quando Hierosolyma expugnata	396		
Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam captivos quam reliquam pradam victor reduxit	25		
Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinam montem eduxit	64		
		R.	
		Rabatha obsidione cingitur	181
		Rechel ex partu moritur	87
		Rachel visum forma praedita	33
		Rachel parenti Deus auferit	35
		Rachel Iacobo Balam adducit	34
		Rachab exploratores contigit	133
		Reguel Musi unam ex filiabus nuptum tradit	56
		Reguel ad Esen, in desertum Sinai peruenit	68
		Reguel siue Iethro Mosi socer ex Israelitis indices deligendos consulit	69
		Rasfices conuocato Egecia in colloquium, dediti-	
		nem suadet	260
		Ratio affectus domina	876
		Ratio principatum passionis obtinet	864
		Ratio petiti cultoris officio fungitur	ibid.
		Razarus cum Adero hosti Salomonis	218
		Rebello Antiochenisum & ultio subsecuta	348
		Recitatio beneficiorum Herodu in filios collatorum	625
		Reconciliatio inter Herodem & filios facta	611
		Rex Arabum Antiochi milites ex imprauiso inuadit	581
		Rex Hierosolymitarum in Galaonitas mouet	117
		Rex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur	49
		Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur	248
		Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis inuocatus eum accederet	294
		Regis erga Iudaeos liberalitas	307
		Regis ad septem fratres adhortatio	867
		Reges pastores vocati	835
		Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta	826
		Regia Herodis	811
		Regia Ieroboami	220
		Regia ab Iudaeis obfessa	471
		Regia litera pro Iudaeorum incolumitate	192
		Regina domus, aliaq. aula	212

Regina domus, aliq. aula	213	Rush in Bethlehem profectus	135
Regina callidum contra Antigonum consilium	74	S.	
Reformatio cultus Dei	257	Saba regia obsidione cinctum	55
Reipublica forma Hierosolymis instituta	288	Sabbatum	14
Religio in Israhelico populo renouata	226	Sabbatum Iudaorum	832
Repetito praeceptorum legis	856	Sabbaticus fluminis	802
Resimunda	82	Sabachis	229
Responsum Aninum ad Iosue preces	115	Sabinus Herodis pecuniam & regiam occupaturus	
Responsum Syru legati datum	232	Hierosolyma peruenit	469 & 633
Responsio Eleazar ad Ptolamai literas	308	Sabinus in corpus adactis capulo tenuis gladio suomet manu opatum insertum quarit	519
Responsio ad obsecrationem de Asini capite	346	Sabinus cum Germanis satellitibus Caesari interfectores quarit	512
Reclauratio cultus diuini	248	Asprenas frustratim laceratus	56
Rexa mulieres	438	Sabinus fecit ut contrucidaturum, quam possit uti ut imperium committatur Claudio ait	520
Roboamus proscutis & clypeis aureis parem armorum numerum facit	223	Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in seculo Pentecostes concitat	471
Roboamus moritur, eius Abias in regno succedit ibid.		Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas a Davide	
Roboam apostatas rei retracturus a proposito abstinere iubetur	220	193	
Roboam urbes munita	222	Sacra scriptura liberis a teneris unguiculi proponenda	891
Roboam uxores & liberi	ibid.	Sacerdotes in templo habitant, & vinum non bibit	
Romanus exercitus hybernatum dimissus	392	833	
Roma nuntius Tiberium esse incolamem spergitur		Sacerdotes arcam Dei, in qua decem praecepta tabula lapidea inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt	211
494		Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plus quam 5000. hominum habent	848
Romani ex magnis diuitiis non minimam partem in ruinis inueniunt	602	Sacerdotum in peragendis rebus diuini perseverantia	900
Romani urbe ac victoria potiuntur	446	Sacerdotum reditur	93
Romani consilii fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur	817	Sacra pecunia bona pars militum furto disperit	637
Romani totam funditus erunt ciuitatem a templum	796	Sacrificium pro gratiarum actione	80
Romani eloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt	794	Sacrificium Cain & Abel	15
Romani pugnam expellant	813	Sacrificium mensis Octobris	81
Romani trahunt & Aristobolum cum filio Romanum perducunt	587	Sacrificium sponte sua accenditur	78
Romanorum in Iudeas humanitas	574	Sacrificium si quis sciens peccauit	80
Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis desiderauerint aliquid derogatur	371	Sacrificium & precatio Samuelis	241
Romanorum de Iudeis triumphus	474	Sacrificium Pentecostes	81
Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit	824	Sacrificia & festiuitas in regni Salomonis confirmatione instituta	199
Romanorum erga Iudeos magnanimitas & modestia	795	Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis	80
Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulso	48	Sacrificia	78
Ruben non ita venit ad puteum	40	Sadosus & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt	
Ruben patris necem reuocatur	ibid.	188	
Ruben Iosephum in puteum praeciendum ibiq. necatur suadet	ibid.	Sadoci Pontificis genealogia	203
Rubenitum responsio	320	Sadducaeorum opinio	479
Rufus & Gratus Herodii exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt	471	Saltis ciuitas ad Orientem Bubosi frumtus postea	225
Rumor vanus de Herodu morte sparsus	402	Salome filia ad effurienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit	438
Rura mirabilis magnitudinis	803	Salomo	474
Ruth socrus suam ad pedes Boxi cubat	136	Salome & alia Herodii filios calumnias appetunt, eorum parenti in senes reidunt	426

<i>Salome mortua</i>	481	<i>Samracl Saulum obiurgat</i>	11
<i>Salome male audit, & vxoris regia male ei volunt</i>		<i>Samuel Regem Saul accusat</i>	14
439		<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat commonefacit</i>	54
<i>Salome hereditario odio Mariamma filios prosequitur</i>	430	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur</i>	15
<i>Salome & Alexas in circo clausos Iudeos demum dimittunt</i>	466	<i>Samuel Iſraelitu incommoda sub regibus ferend. indicat</i>	14
<i>Salome Alexandra cognominata, Aristobuli vxor, Alexandrum Immaum Regem constituit</i>	356	<i>Samuel innocentiam suam populo seſtatam facit</i>	146
<i>Saltu Egyptios in suam potestatem redegit</i>	325	<i>Samuel populo peccata & ingratiſtudinem exprobra</i>	ibid.
<i>Samaus populum conſolat</i>	140	<i>ibid.</i>	
<i>Samarita ab adſcicatione templi Iudeos prohibent</i>	232	<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amiſſionem denunciat</i>	251
<i>Samarita templi adſcicationem promouere volentes reſiſcuntur</i>	286	<i>Samuelis de hoſtibus victoria</i>	141
<i>Samarita templi adſcicationem impedire cogitant ibid.</i>		<i>Samuelis animi a Saulo viſa belli cum Paſtina uentum predict</i>	131
<i>Samarita Iuda inſenſi</i>	288	<i>Samuelis mori & ſepultura</i>	142
<i>Samarita rebus ſecundu Iudeorum amici</i>	303	<i>Samuelis ad Iſraelitas oratio</i>	144
<i>Samarita templi & urbi reſtaurationem impedire conantes magu promouent</i>	287	<i>Samuelis ad ſalutarem penitentiam adhortatio</i>	141
<i>Samarita aliquos Galilaei Hieroſolyma petentes interſciunt</i>	53	<i>Samuelis Prophetæ de Rege Saul ad populum oratio</i>	144
<i>Samaritani Tirathaba Garizim occupatori conueniunt, quos Pilatus vincit, fundit, ac in fugam compellit</i>	434	<i>Samuelis Deus Eli & filiorum penam oſtendit</i>	137
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambiſen ſcripta de templo adſcicatione auertenda</i>	282	<i>Samuelem populi voluntas contriſtat</i>	143
<i>Sameas iudicibus unus, Hyrcano reliquiſq, Iudeis eadem ab Herode imminentiſſimè predict, cuius rei veritatem poſtea euentus comprobauit</i>	378	<i>Samuelem conſolat Deus</i>	ibid.
<i>Sameas Prophetæ Iudeorum impietate arguit</i>	222	<i>Samuelem Deus regem creare iubet</i>	ibid.
<i>Samae & Emmaus cremata</i>	473	<i>Samuelem Anna Heliana coniunx genuit</i>	137
<i>Samſon Aſcalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubes</i>	133	<i>Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem ut uergat mittit</i>	138
<i>Samſon Paſtinatorum fruges comburit</i>	ib.	<i>Samuelem Deus quem creaturus eſſet regem certorem reddit</i>	143
<i>Samſon traditus Paſtini</i>	134	<i>Samuelem Saulus accepit</i>	ibid.
<i>Samſon aſini maxilla mille viros interſcit</i>	ibid.	<i>Sanctuarium</i>	78
<i>Samſon fontem impetrat precibus</i>	ibid.	<i>Sanctum Sanctorum</i>	73
<i>Samſon Gaza portas reuulſas auſert</i>	ibid.	<i>Salpadi filia parentis loco hereditatem caplum</i>	100
<i>Samſon natus</i>	133	<i>Sapientia Abrahami</i>	23
<i>Samſon Paſtina virginem ducit</i>	ibi.	<i>Sara Abrahamo in thalamo adducit Agar</i>	25
<i>Samſon leonem nudis manibus diſcerpit</i>	ibid.	<i>Sara obitus Abrahami coniugii</i>	29
<i>Samſon Thamnitis anigma proponit</i>	ibid.	<i>Saramalla Herodi legatus ad Tharaatem Parthorum regem</i>	398
<i>Samſon ſuſceptoris cauſam Dalala aperit, Paſtini oculis orbatum vinſtumq, abducunt</i>	135	<i>Sareptana vidua, Eliam ſuſcipienti, oleum & farina non deſiit</i>	218
<i>Samſon cum 3000. Paſtinatorum moritur</i>	ibid.	<i>Saturninus & Velumnus Syria praſides Herodis Arabes reconciliant</i>	241
<i>Samſon viginſi annos regnat</i>	ibid.	<i>Saturninus cuiuſq, filii moderatam ſententiam proferunt</i>	449
<i>Samſoni natiuitatem angelus nunciat</i>	132	<i>Saul nomen ſuum apud omnes Hebraeos inſolitum reddit</i>	146
<i>Samſoni vxor Thamnitis aperit anigma</i>	133	<i>Saul laudatur a populo</i>	ibid.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipſum verbum fidem habeat, predict</i>	144	<i>Saul Ammanitas & Naafen regem occidit</i>	ibid.
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit</i>	143	<i>Saulus Dauidem in ſatellitum aſſumit</i>	153
		<i>Saul reſenſito milite in tribu Iuda 30000. inuenit</i>	150

Saul Amalecitarum vires expugnat	ibi.	thas regum animam cognoscere cupit	198
Saulus Davidi filiam Melcham sine Michol collo-		Saul per sortes causam iras Dei perquirat	149
cas	155	Saul ppruū filiū mori paratū interficere conatur ib.	
Saul Davidem tollere cogitat	155	Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficienti-	
Saul malignum in Davidem animum prodit	158	buis in humum collabitur	166
Saul contra Davidem proficisci desistit	165	Saulus suam malitiam & Davidi innocentiam ag-	
Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem victimas ad altare offert	147	gnoscat, eumq; rogat, ut ad regnum euectus ipsius	
Saulus e regno ventriloquos ac ariolos eiicit	165	familiam saluam esse pateretur	162
Saulus Palestinos cum copis aduentare audiens ad oraculum Dei confugit	ibid.	Saul semper victor	149
Saulus Pythomissam Samuelis animam excitare iubet	ibid.	Saulus Davidem collaudat, utq; bono esset animo, & ad proprias ades reuertetur, hortatur	164
Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eiusq; consulit	ib.	Saul armatus, qui Davidem ad se pertrahant, mittit, qui prophetare incipiunt, tandem ipse quoque eo properans, agere Prophetam incipit	156
Saulus Davidem in Cilla harentem obsidere conatur	161	Saulus Davidem insequitur, eumq; circumuentū comprehendisset, nisi nuntius renocatus fuisset	161
Saulus cum filii in Palestinorum pugna reliquo exercitu suo fugato, cadit	169	Saul Davidem in Engadenorum agro quarsit, speliū cam in qua David cum sua cohorte delitescbat, ingreditur	ibid.
Saulus fessum interficere molitur, eumq; iuuenis Amalecita inuocat	ibid.	Saul ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Davidem accusat	159
Saulus e subditorum conspectu sese subducit	144	Sauli filia Davidi amore capitur	154 (144)
Saul prosera statuta	ibid.	Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo	
Saul rex a populo declaratur	ibi.	Sauli contra aduersarios lenitas	146
Saulus asinus amicis quarit	143	Sauli contra Ammanitas bellum	ibid.
Saul Melcham prius Davidi nuptam alii elocat	163	Sauli edictum, quod Ionathas inficiis violat	148
Saulus Davidem remittit patri	153	Sauli Samuel regiam dignitatem annunciat	143
Saulus regnavit annis 38	169	Sauli Samuel in regem ungat	ibid.
Saul Iabsinū auxilium promittit	144	Sauli quida comitatur, quida vero contemnūt	145
Saul retinet regiam dignitatem	ib.	Saulum Samuel iterum ungat in Gulgala	ibid.
Saul Davidem timer	159	Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lyfimachi opinionem in pelagus deiiciēdos, aut in loca deserta expouēdos	840
Saulus Abimelecho, quod Davidem armis atq; comatu instruxerit, exprobrat	ibi.	Scala Iacobi	33
Saulus in Davidem spiculum eiacularur	150	Scantus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet	523
Saulus Davidem Palestinis interficiendum obtrudere dolo conatur	80	Scantus Calesyria Præfectus	371
Saul Davidi filia coniugium promittit, si sexcenta Palestinorum capita afferret	ibi.	Scantus Romanorum dux	583
Saulus clam odit Davidem	ibid.	Scytharum & Sarmatarū impetus in Romanos	799
Saulus Davidem ex satellite tributum facit, ut sapere hostibus obiectum aliquis casus ē medio tolleretur	ibid.	Scythæ	859
Saul tria millia sibi & Ionathæ filio satellitum conscribit	147	Sebat	195
Saul Palestinorum castrum expugnat	ibid.	Sebastæ expugnata, diruta, eiusq; habitatores abdu-	
Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & contra Dei mandatum servat	150	cti	578
Saul tumulum esse in castris Palestinorum certior factus, eos adortur	148	Sebasten civitatem Aristobulus & Antigonus obsidione cingunt	ibid.
Saul se peccasse fateretur, ac veniam precatur	150	Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris adificat	119
Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius scindit	151	Sedecias in Hieremia petitum consilium, principum metā negligit	269
Saul Davidis absentiam sciscitatur, responso Iona-		Sedecias a Pseudopropheta seductus	267
		Sedecias ad Egyptos deficit	ib.
		Sedecias noctu fuga sibi consulens a Babylonis capitur	268
		Sedecias rex Iude ab alicui & falsi Prophetæ se-	

<i>audire Hieremiam non audit</i>	267	<i>Scenopegia festum</i>	213
<i>Seditio inter Iudaeos & Samaritanos de templo</i>	305. 339	<i>Speliacula Caesarea celebrata</i>	797
<i>Seditio Hierosolymitana contra Herodem & Hyrcanum</i>		<i>Sorh Adami filius vir optimus</i>	16
592		<i>Sautia Herodu</i>	614
<i>Seditio contra Moysen propter egestatem & seditiosorum pena</i>	82	<i>Sex. Casari Herodes pecuniam numerat, Caesaryia</i>	
<i>Seditio in Paschatis festo</i>	486	<i>Præfectus Hierosolyma inuadit, sed Antigonæ</i>	
<i>Seditio alia contra Moysen</i>	91	<i>patriæ & Phasaeli fratris hortatu obsidione sol-</i>	
<i>Seditio in urbe Tiberiade</i>	346	<i>uit</i>	378
<i>Seditio aduersus Iosephum</i>	351	<i>Sex. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret,</i>	
<i>Seditio aduersus Moysen</i>	89	<i>scribit</i>	ibid.
<i>Seditio in populo mortuo Iosepho</i>	319	<i>Sex. Caesar administrator Syria</i>	377
<i>Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios</i>		<i>Sextus frater accitit increpat Antiochum</i>	374
100		<i>Sexti fratris magnanimitas</i>	ibid.
<i>Seditio & defectio Tiberiensium</i>	534	<i>Sextum Casarem Bassus dolo necat</i>	591
<i>Seditio Alexandria inter Iudaeos & Græcos</i>	521	<i>Sipa heres salo accusatus opibus positus</i>	187
<i>Seditio in Alexandria causa</i>	845	<i>Sibylla de Babilonica turri uaticinium</i>	19
<i>Seditionem Gamala Iosephus concitat</i>	554	<i>Silus</i>	77
<i>Seducta mors</i>	250	<i>Sicarii</i>	339
<i>Sehon Amorceorum rex interfectus</i>	96	<i>Sicarii noua calamitatis auctores</i>	394
<i>Seleucus Gryphus filius cum Antiocho Cyrenio bellum gerit</i>	359	<i>Sicima passus percommoda</i>	34
<i>Seleucus & Nicanor</i>	866	<i>Sicimata presugi in petra comburuntur</i>	130
<i>Semei ueniam consequitur</i>	191	<i>Sicitas diuturna & sterilitas in Iudæa</i>	417
<i>Semei quomodo puniendus</i>	199	<i>Sideritu</i>	76
<i>Semei in Dauidem iniuria</i>	187	<i>Signa legis</i>	104
<i>Semei pena & mors</i>	203	<i>Significatio tabernaculi fabricæ & sacerdotum na-</i>	
<i>Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput serpentis</i>	14	<i>tus</i>	76
<i>Senacheribis iuramentum & eius uolatio</i>	259	<i>Silas Agrippa prius fortuna aduersitates in me-</i>	
<i>Senatusconsultum Romanum de societate & amicitia Iudeorum</i>	332	<i>moriam reuocat, cum offendit ut uindictam in i-</i>	
<i>Senatusconsulta & decreta Iulii Caesaris de honoribus, privilegiis, præeminentiis, libertatibus & immunitatibus Iudeorum</i>	379	<i>pstus patriam ad seruandum miserit</i>	523
<i>Senatus Claudius suadet, ut imperium delatum resignet</i>	518	<i>Sila regis fustelli non præfectus</i>	167
<i>Senatus populusque Cæii trucidatores quatit</i>	514	<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignationem non dissimulans in custodia relinquitur</i>	708
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis iugulat, postremo seipsum quoque præcipitat</i>	392	<i>Siloni à Iudæa pecunia corrupti datus</i>	528
<i>Seniorum consilium salutare</i>	210	<i>Syllæus capiti damnatus</i>	443
<i>Sententia in filios Herodis</i>	618	<i>Syllæus Arabi eum Salomen in uxorem peteret impulsam patitur</i>	448
<i>Septem uiri à Sauli progenie ad supplicium Gabonitis traduntur</i>	194	<i>Syllæus Herodem apud Casarem accusat 444</i>	456
<i>Septem circa templum</i>	210	<i>Syllæum Antipater Roma apud Casarem accusat</i>	
<i>Septem fratrum ad Antiochum orantur</i>	869	<i>Simon in cloacam sese demissus, eam suffodit, ac modo emergere posse sperat</i>	797
<i>Septuaginta interpretes</i>	11 & 144	<i>Simon Giora filius</i>	310
<i>Sepultura Dauidis splendida</i>	199	<i>Simon Ionatha frater Bethsura occupat</i>	344
<i>Sepphoris & Tiberias maximè Galilæas urbes</i>	414	<i>Simon Ionatha frater conuocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequutus non pellicetur</i>	347
<i>Sepphoritatum discrimin</i>	514	<i>Simon Ionatha frater Bethsura occupat</i>	344
<i>Sepphoru capta eiusque incolæ sub hasta uenditi ibi</i>	ibid.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat</i>	348
<i>Sepphoru Galilæa caput</i>	ibid.	<i>Simon à Romanis captus</i>	789
<i>Seron Cæsaryia præfectus in Iudæam mouens ab eo fugatur</i>	823	<i>Simon proditor patriæ</i>	566
		<i>Simon legisperitus regem eriminatur, qui damnum suum precatur, eisdem reconciliatur</i>	524

Simon satellites Iosephum excitas	552	Solomon vires aliquot condit	10.
Simon obruncatur	472	Solomon Tyro artificem cecersit	110
Simonem Iosephus per insidias capis & abducit	569	Solomon regina liberalitatem remunerat	216
Simon Boetii filius in Theophrasti Pontificum locum		Solomon Dauid ex Bersabe natus	183
interrogatur	522	Solomon in templi dedicationem sacrificia	212
Simon Herodu servus	472	Solomon solum ex ebore factum	23
Simon insidus Ptolemai generi sui captus & inter-		Solomon regis tredecim annu absolutur	ibid.
fectus	578	Solomon tempore pax viget	216
Simon Camathi filius Pontifex	482	Solomon sumptus quiritiani	ibid.
Simon aduersus Iosephum consilium	554	Solomon curru & equites	ibid.
Simonem & Ioannem & alios numero septingentos		Solomon sapientia & prudentia	ibid.
viros Titus ad Italiam portari praecepit	801	Solomon templum mense Octobri consecratum	
Syri cum Ammanitu in Davidem mouent	181	210	
Syros obacatos Eliseus in Samariam auct, eosque		Solomonis victima igne caelesti absumuntur	212
suadente Ioramus liberaliter ac splendide eos tra-		Solomon clavis	216
cta: os remittit	241	Solomoni Deus promittit bona	212
Sissara cum suo exercitu trucidatur	127	Solomoni pleriq. Reges exquisita munera mittun.	
Sissares eius Sissara praefectus exercitus	127	219	
Soerates eius Atheniensis	859	Solomoni Deus in somniis oblatu, quod maxime	
Societas Dauid & Iorami	176	cuperet, eum postulare iubet	207
Solomitis Deus excecatur	26	Solomoni iuramento regnum promittitur	198
Solomitarum cladi ab Assyrii accepta	16	Solomon Herodes ad Alexia coniugium compellit	
Solomitarum flagitia	26	455	
Solomus ab Hero-le beneficii ornatus	411	Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchiis	
Solomus propter Mariammen Herodi suspectus in-		mundi	274
terficiatur	412	Somni Pharaonis enodatio	47
Solomus mandata regia effudit	411	Sofius Antigonum capis	603
Solimotus consistit	117	Sofius in templo coronam auream Deo consecrat, &	
Solyma postea Hierosolyma vocata	25	ad Antonium proficiscitur	434
Solomon Chanaanitarum reliquias tributa pendere		Stola pontificia in castello Antonia deposita	423
cogit	215	Strabo	433
Solomon utrunq. puerum secari mandat	205	Stratonis turris & maritima (Caesarea nominata)	353
Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem in-		Stola pontificia in cuius potestate fuit	423
fanciu vius agnoscit	204	Stola Leuitarum	216
Solomon post obitum Dauid Rex Israelis	203	Stirps Achab excisa	24
Solomon ab Iremo fabris & operariis petit	206	Stupri poena	106
Solomon Tyrio Regi anigmata quadam explicat		Busacus magni copii Iudaeam innadit	221
214		T.	
Solomon coniurationum modos, quibus Damones		T. Tabernaculum in deserto d. dicatum primo d.	
fiagantur, conscripsit	218	Aprilis anno secundo exitus ex Aegypto	71
Solomon sapientiam a Deo petens tantum, & diui-		Tabernaculi & sacerdotum dedicatio	ibid.
tiam consequitur	264	Tabernaculi diuisionis significatio	73
Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actio-		Tabernaculorum festum	82
nis & preces hortatur	212	T. Hadamora siue Palmyra	213
Solomon Iremo ingentem frumenti, olei & vini nu-		Talentum 600. coronati	859
merum mittit	218	Tapsensium trucidatio	214
Solomon Regina anigmata cum prudentia explicat		Tharbu Ethiopum regis filia Moysi coniugium pe-	
216		rit	56
Solomon externas matrimonio sibi iungens, seducitur		Tharsus Pauli patria	20
217		Thaumasus (Casserus) potu libertate impetrat	493
Solomon Aegyptiorum Regi filiam ducit uxorem,		Theatrum & amphitheatrum	419
regnum constabile	203	Theatrum & Athletica certamina aliaq. specta-	
Solomon Hierosolymu muros instaurat, & turris		cula ab Herode instituta	415
218	214	Theatrum	51

<i>Terra aranda.</i>	105	<i>diu struxisse accusatus.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Terramotus in Iudæa, qua circiter 10000. hominum opprimis.</i>	408	<i>Tironem cum filius Herodes comprehendit iubet.</i>	619
<i>Templum Hierosol. obfessum.</i>	329	<i>Tyriorum annales & Menander de bello Salmasasarum contra Tyrios.</i>	218
<i>Templum integro triennio desertum.</i>	325	<i>Tyrannides multa mala in civitates invehunt.</i>	514
<i>Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta.</i>	270	<i>Titus militibus agit gratias.</i>	797
<i>Templum dedicatum.</i>	424	<i>Titus fortibus militibus præmia pollicetur.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Templum edificare cepit.</i>	286	<i>Titus militibus prædā largitus distribuit.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Templum in partibus duobus divisum.</i>	303	<i>Titus adventus sui gratulatoria sacra celebrat.</i>	302
<i>Templum in monte Garizin.</i>	303	<i>Titus per omnes Syria civitates magnificentissimam spectacula celebrat.</i>	804
<i>Templum quando dedicatum.</i>	288	<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Templum concedente Ptolemæo in Ægypto edificatur.</i>	839	<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	801
<i>Templi ac porticus descriptio.</i>	848	<i>Titus ad Antiochiam adventus.</i>	804
<i>Templi Hierosolymitani divisia unde.</i>	373	<i>Titus erga populum misericordia.</i>	871
<i>Templi vasa e Babylone Hierosolyma remissa.</i>	281	<i>Tormenta.</i>	871
<i>Templi pars exterior & ima urbis capta.</i>	395	<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	821
<i>Templi ministri Agrippa hymnos sacros cetero permittit.</i>	520	<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	810
<i>Tempus exitus ex Ægypto.</i>	61	<i>Trabes & parietes antro intricati.</i>	208
<i>Termini terra non movendi.</i>	104	<i>Trachonitis latrones.</i>	448
<i>Termuthis Pharaonis filia extractis ex flumine Moysi.</i>	53	<i>Trachonitis ab Herode deficientes Ducum opera imperata, facere coguntur.</i>	46
<i>Theophrastus.</i>	830	<i>Trachonitis Herodi donatur a Cesare.</i>	443
<i>Thesaurus ad templi structuram congestus.</i>	198	<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	311
<i>Thesauri divini custodes Moysi posteris.</i>	199	<i>Translatio Israelitarum.</i>	254
<i>Tiberius Mathematicorum disciplinam addidit Galba Romanorum principatum prædicit.</i>	493	<i>Tres in urbe Tiberiade falliones.</i>	546
<i>Tiberius Cæsar Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tres Iudæorum sectæ, Pharisei, Esseni, Sadduceæ.</i>	345
<i>Tiberius Alexander Iudææ præses.</i>	532	<i>Trecenta stadia, novem miliaria Germanica.</i>	488
<i>Tiberius Isidus sacrificos & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat.</i>	484	<i>Tribus Ruben, Gad, & dimidia Manassæ Amoritidum terram expetunt.</i>	100
<i>Tyberij funus.</i>	484	<i>Tribunal.</i>	214
<i>Tiberisenses in Iosephum amarulenta diffidia ciunt.</i>	563	<i>Tribus Iudæa, quod inscius Israelitis regem reducere accusatio & excusatio.</i>	192
<i>Tiberisensis Iosepho bellum inferre cogitans.</i>	562	<i>Triclinium, in quo Herodes cum convivium canarum fuerat vacuum sine cuiusque noxa concidit.</i>	294
<i>Tigris.</i>	14	<i>Tria millia Iudæorum caesa.</i>	468
<i>Tigranitis.</i>	453	<i>Tryphon regno Antiochi per delum potitur.</i>	346
<i>Timotheus iterum captivus contrahit, & a Iudæa vincitur.</i>	326	<i>Tryphon ad regnum evectus naturam suam ostendit.</i>	349
<i>Timoshei milites vincti.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tryphon fraudulenter spem fratrum redimens, propositis conditionibus facio Simoni.</i>	348
<i>Tiro vetus Regis miles Herodi sanitatem exortatur.</i>	619	<i>Tryphonis milites ei infecti, ad Cleopatram Demetrii usum deficient, qua Antiocho Dotere coniugium & regnum offert.</i>	149
<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat, a ductibus & militibus in carcerem coniciuntur.</i>	450		
<i>Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur.</i>	<i>ibid.</i>		
<i>Tiro a Regis tonsore & proprio filio se Regi infli-</i>			

<i>Tryphonus cades.</i>	349	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	33
<i>Trymphi magnificentia.</i>	804	<i>Verborum Manethoni repetitio.</i>	337
<i>Tropæa armis confectas imagines Iudæi putant.</i>		<i>Veritas oraculorum diuinarum.</i>	264
450		<i>Veritas historia Iosephi.</i>	207
V.		<i>Vortex fecundus, omnique plantis mollior.</i>	211
<i>Valerius Asiaticus se Cæsari cadit autorem optat.</i>	514	<i>Vespasianus Paci templum adificat.</i>	806
<i>Valerius Gratus Iudæorum præses.</i>	484	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	567
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit exstructum, explantur.</i>	210	<i>Vestigia Romani obuiam procedunt.</i>	802
<i>Vardanes caso principatus Getaræ eius fratris commisitit.</i>	531	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	804
<i>Vologesus Parthorum Rex.</i>	ibid.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	210
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	4	<i>Viatore a pomu maturu non arandi.</i>	105
<i>Varus literas ferentem iniussu supplicio tradit.</i>	546	<i>Via circa Hierosolyma silice strata.</i>	217
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem fecit.</i>	461	<i>Via per Iudæam exercitui Egyptio clausa aperitur.</i>	266
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obfessam liberat.</i>	473	<i>Vitima celesti flamma obsumpta, auxilij divini indicium.</i>	141
<i>Varus sediciosos Hierosolymis composcit.</i>	470	<i>Victoria Alexandri a Dariis reportata.</i>	124
<i>Varus seditionum duces ad Cæsarem mittit.</i>	474	<i>Victoria rationu.</i>	870
<i>Vari tyranni & regis cupido.</i>	547	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	128
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Romanos bello impetere cogitat, ad quod Izates dissuadet.</i>	531	<i>Vistaria Achabi a Syriis reportata.</i>	231
<i>Vas æneum mare appellatum.</i>	209	<i>Virgo conspurcata.</i>	106
<i>Vaticinium de exercitu Babylonico ducenda & reliquiis Iudæorum in captivitatem abducentiu.</i>	272	<i>Vires regni Israelitici fractæ & a Desore restaurata.</i>	133
<i>Vaticinium de occidio Ninivæ.</i>	264	<i>Virtus animo.</i>	814
<i>Vaticinium de captivitate Babylonica & inde liberatione.</i>	268	<i>Virtus militum Davidis, Iobi præsertim.</i>	175
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Axæli tradenda.</i>	241	<i>Violatio fidei & ultio eam subsecuta.</i>	367
<i>Vaticinium de Iudæorum pæna.</i>	264	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiapha Pontificis Ionatham Ananiasum interrogat.</i>	485
<i>Vaticinium Hyrcani de filio.</i>	354	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & a Ionathas in fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	487
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	220	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis vestigal remittit, eisque solum sacerdotalem reddit.</i>	484
<i>Vestigalia Calesyria Iosepho addicuntur.</i>	215	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	485
<i>Venenum capiti damnatu ad bibendum datum sine nota equu necat.</i>	462	<i>Vites plantanda.</i>	105
<i>Venenum.</i>	108	<i>Vitula Ieroboami cur facta.</i>	220
<i>Ventidius Romanæ militiæ dux pecunias aufert Antigono.</i>	597	<i>Vinea py principii imago.</i>	264
<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	392	<i>Vologesum Parthorum regem proceres, ut Izatem interficiat, rogant.</i>	532
<i>Ventidius caso in pugna Pacora Parthos profligat.</i>	392	<i>Voluntarius & alij Herodi filios capite plebendos esse pronunciant.</i>	442
<i>Veranum & Braccum Senatus ad Claudium mittit, qui cum non per violentiam imperium esse affectandum doceant.</i>	517	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	482
<i>Verbum Dei nunquam sine omni fulgure.</i>	257	<i>Vonones Silane Syria profecto sese tradit.</i>	ibid.
		<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	804
		<i>Vltima verba Eleazar in igne.</i>	879
		<i>Vltio divina in Ethnicis sacra Biblia tractantur.</i>	311
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	876

I N D E X.

<i>Vaguentum sanctum.</i>	78	<i>Zambri adversus Moſen oratio.</i>	ibid.
<i>Urbs Roma ſumma cum alacritate & claritate</i>		<i>Zamaris ſeiſum concremat.</i>	227
<i>Veſpaſianum ſuſcepit.</i>	802	<i>Zoleta.</i>	809
<i>Urbes Iudaie adempta.</i>	371	<i>Zenodorus miſere perit.</i>	421
<i>Urias cum quibuſdam aſſultum ad mania faciens a ſuis, ut mandatum illi erat, cum Ammanita erumpere; deſtruit.</i>	183	<i>Zenodorus ex raptu viuit.</i>	420
<i>Urias cum aliquo aliis occumbit, quod monrogi per nunciũ ſignificatur.</i>	ibid.	<i>Zipheni rurfus Dauidem in eorum eſſe regione Saulo renunciãt.</i>	164
<i>Urius Baſis.</i>	33	<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro ſuo morari certioreſciant.</i>	161
X.		<i>Zoilus Stratonis turris & Dera Tyrannus.</i>	357
X <i>Anticus Macedoniũ eſt Aprilis.</i>	60	<i>Zoilus & Gazas a Ptolemao contra Iudaos auxilium petunt.</i>	ibid.
<i>Xerxes Rex Perſia.</i>	288	<i>Zoilus captus.</i>	ibid.
<i>Xerxes Iudaie ſauet.</i>	289	<i>Zerobabel ex oratione ſua laudem & munera præclara conſequitur.</i>	284
Z.		<i>Zerobabel tertius ſatelles mulierum vim præpolentem primum oſtendens, mox veritati, ut inſcripta palma attribuit.</i>	ibid.
Z <i>Acharias lapidatur.</i>	249	<i>Zerobabel.</i>	283
<i>Zambria.</i>	99		

FINIS INDICIS.

IMPRESSVM FRANCOFVR-
TI AD MOENVM, PER WOLFFGAN-
GVM RICHTERVM, IMPENSIS
Ioannis Feyerabendij:

M. D. XCIX.